

2.10.20

14.11.21

GÜNÜN
SONUNDA

At the End of the Day

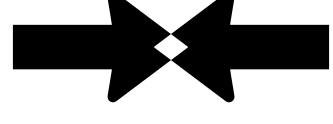
ODUNPAZARI MODERN MÜZE

GÜNÜN SONUNDA

2020'deki Covid-19 pandemi dönemi ve öncesindeki birkaç yılda insanlık Sanayi Devrimi'nden bu yana doğaya verdiği zararın boyutları ve ekolojik dengenin bozulmasının sonuçlarıyla yüzleşmeye başladı. Küresel iklim değişikliği kaynaklı doğal felaketler, henüz yalnızca başlangıcını deneyimlediğimiz büyük bir göç dalgası ve çalışmayan sistemlerin altını çizen pandemiyle beraber, artık görmezden gelemeyeceğimiz gerçeklerle yüzleşmeye başladık: İnsanın uzun süre merkezine kendini koyarak bir çeşit sahiplik iddiasında bulunduğu yerküre, bizsiz de yaşamaya devam edebilir. Peki türümüz bu bilgiyi özümseyerek doğanın içinde var olmanın daha saygılı yollarını arayacak mı?

“Günün Sonunda”, bu sorgulama halinin yankılarını taşıyan, sömürü ile ortakyaşam, göç ile istila, yapıbozum ile hafıza ve hafıza ile anıtlştırma arasındaki nüansları kayıt altına alan çalışmalardan oluşuyor. Ursula K. Le Guin'in ilk defa 1972'de yayımlanan “Dünyaya Orman Denir” öyküsünden de yola çıkan seçki, Le Guin'in eserinde “Arz” ismiyle anılan, kaynakları sonuna kadar kullanılmış beton gezegenin bir benzerine dönüşen, üstünde yaşadığımız dünyada kökleniyor. Abartılı tüketim ve bu tüketimi doyurmak için daha da çok üretim, doğanın insan için bir meta veya “arka plan” olabileceği yanılgısı, bir sonraki yüzyıla damgasını vuracak zorunlu göç gibi konulara mercek tutan eserler, izleyiciyi doğayla kendi ilişkisi üzerine yeniden düşünmeye davet ediyor.

Dünyanın kaynaklarının kâr ve konfor adına gezegenin döngüsü göz ardı edilerek kullanılmasının insanlık için oluşturduğu tehdidin farkına vardığımız bugünlerde, sergi, kolektif geleceğimizdeki ihtimallere şimdinin fenerini tutuyor.

At the End of the Day

Before the Covid-19 pandemic of 2020 became a global health crisis, humanity was on the brink of its initial face off with the environmental damage it has wrought since the Industrial Revolution. Natural disasters induced by climate change, an immigration wave that is yet to crest, and a pandemic highlighting the disparities in governing systems all point to a realization we humans can no longer ignore. This earth, which humanity has claimed to be the center of for, and has claimed dominance and entitlement over, is perfectly capable of surviving without us. Will our species acknowledge their humble place in the universe and develop respectful ways of coexisting with nature?

“At the End of the Day” explores this line of questioning, featuring works that address the distinction between exploitation and coexistence, migration and conquering, and memory and monumentalizing. The selection, which counts Ursula K. Le Guin’s 1972 novella “The Word for World is Forest” among its points of reference, finds its roots in a world similar to that of the fictional Athshe, a once-peaceful planet colonized by humans and stripped of its natural resources. Drawing from hyper-consumerism and overproduction, false notions of nature as a commodity or a mere backdrop to human experience, and the mass migrations of climate refugees —which are all sure to mark the coming century— the works included in this show invite viewers to reconsider their relationship to and with the environment. During this crucial period of understanding and realization, in which

we become fully aware of the threats posed by overusing natural resources in the name of pleasure and profit while ignoring the earth's ecological balance, this exhibition shines the light of the present on the possibilities for our collective future, for better or for worse.

Sanatçılar:

Artists:

Adnan Varınca, Ahmet Doğu İpek, Ali İbrahim Öcal, Ali Kazma, Alper Aydın, Andreas Cursky, Aylin Zaptçioğlu, Azade Köker, Bashir Borlakov, Burcu Perçin, Burcu Yağcíođlu, Canan Tolon, Ekin Saçlıoğlu, Elmas Deniz, Emin Altan, Emin Mete Erdoğan, Fırat Engin, Guido Casaretto, Hale Tenger, İrem Tok, Kerem Ozan Bayraktar, Lara Ögel, Murat Akagündüz, Mustafa Hulusi, Nazan Azeri, Osman Dinç, Pınar Yoldaş, Sergen Şehitoğlu, Serkan Demir, Stephan Kaluza, TUNCA, Yaşam Şaşmazer

ZEMİN KAT
GROUND FLOOR

- Alper Aydın 11
Corpus Membratim
- Marc Quinn 13
New Mexico Spring
- Kerem Ozan Bayraktar 15
Orkideler
Orchids
- Ahmet Doğu İpek 17
Aşı 3
Graft 3
- Osman Dinç 19
Arının Alın Teri
Elbow Grease of Bee
- Burcu Yağcıoğlu 21
İsimsiz
Untitled
- Burcu Yağcıoğlu 22
İsimsiz
Untitled
- Azade Köker 24
İsimsiz
Untitled
- Andreas Gursky 26
Bangkok VIII
- Ali Kazma 29
Kasa (Rezistans Serisi)
Safe (Resistance Series)

İKİNCİ KAT
SECOND FLOOR

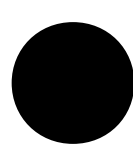
- Aylin Zaptçioğlu 31
Hayvanat Bahçesinin Son Günü
Last Day of the Zoo
- Ekin Saçlıoğlu 33
Acayip Yapı-Birki
Strange Structure-Plant
- Ekin Saçlıoğlu 34
Acayip Yapı-Kafa
Strange Structure-Head
- Ekin Saçlıoğlu 36
Kazıklı Leopar
Impaled Leopard
- Pınar Yoldaş 38
Güzelliğin Evrimi: Renk
Evolution of Beauty: Color
- Pınar Yoldaş 39
Güzelliğin Evrimi: Sevimlilik
Evolution of Beauty: Cuteness
- Seon Ghi Bahk 41
Point of View Chair
- Emin Mete Erdoğan 43
Bitkiler, Hayvanlar ve Binalar II
Plants, Animals and Buildings II
- Guido Casaretto 45
21:34
- Bashir Borlakov 47
Panorama 5

- Aras Seddigh 49
Her Zaman Burnunu İzler
He Always Follows His Nose
- Guido Casaretto 51
Argilla
- Canan Tolon 53
Alidad
Alidade
- Ahmet Doğu İpek 55
Aşı 2
Graft 2
- Yaşam Şaşmazer 57
Tahribat
Devastation
- Murat Akagündüz 59
Kaf Serisi
Qaf Series
- Elmas Deniz 61
Görölmek için Yapılmış
Made to Be Seen
- Mustafa Hulusi 63
İsimsiz (Beyaz Zambak ve El)
Untitled (White Lilly and Hand)
- İrem Tok 65
Açık Hava Müzesi
Outdoor Museum
- Hale Tenger 68
Geyiğın Aynası Büyü
Magic is the Mirror of a Deer

- Hale Tenger 69
Balığın Büyüsü Gökyüzü
Sky is the Magic of a Fish
- Kerem Ozan Bayraktar 71
Potansiyel Olarak Yaşanamaz Bazı Gezegenler
Some of the Potentially Uninhabitable Planets
- Sergen Şehitoğlu 74
Rastlantı ve Zorunluluk - Mojave Çölü
Chance and Necessity - Mojave Desert
- Fırat Engin 76
Arınma
Purification
- ÜÇÜNCÜ KAT
THIRD FLOOR
- Ali İbrahim Öcal 79
İsimsiz
Untitled
- João Vilhena 81
Fouille Courageuse
- Burcu Perçin 83
Tepeden Bakış
A Look from Above
- Ali İbrahim Öcal 85
Yanık Orman
Burnt Forest
- Stephan Kaluza 87
Arkadienmaschine #6

- Lara Ögel 89
Evler Odalardı Unuttum
Houses Were Rooms, I Had Forgotten
- Nazan Azeri 91
Büyüme
To Grow
Büyüme dokümantasyon
To Grow documentation
- Serkan Demir 94
Yeryüzünden Görünüm
Global Scene
- Emin Altan 97
SS Ayrfield (Chaosmos Serisi)
SS Ayrfield (Chaosmos Series)
- TUNCA 99
Granumteca
- Adnan Varınca 101 – 102
Natürmort
Still Life
- Adnan Varınca
Natürmort
Still Life

ZEMIN
KAT

GROUND
FLOOR

- Alper Aydın (1989)
Corpus Membratim, 2019

Kıyıya vurmuş odun ve metal konstrüksiyon
260 x 110 x 175 cm

Sanatçının izniyle

Alper Aydın, doğduğu ve üretiminin büyük bir kısmını gerçekleştirdiği Ordu’da, küresel iklim değişikliğinin yarattığı hasarı son yıllarda doğrudan hissedilen bir sanatçıdır. Türkiye’nin Karadeniz sahilindeki şehirde, yanlış çevre politikaları ve düzensiz kentleşmenin de etkisiyle, beklenmedik, şiddetli yağmurlar birbirini takip ederken; yaşam alanlarını ve beraberinde hayatları yok eden sel baskınlarına dönüşmüştür.

Sel baskınlarıyla denize sürüklenen nesnelere, yaşadığı sahilde, Yason Burnu’nda karaya vurduğunu gözlemleyen Aydın, kayıpların kaydını tuttuğu, yedi yıla yayılacak bir çalışmaya koyulur. Latince “beden parçası” anlamına gelen *Corpus Membratim*, sanatçının bu arşivleme sürecinde bulduğu bir ağaç parçasını içerir. Aydın’ın insanın doğada yarattığı tahribatı anlatırken kullandığı “derisi yüzülmüş bir yeryüzü” betimlemesini yansıtmak üzere, mezbahalarda etin asıldığı bir düzeneğe çok az müdahale ile iliştilmiştir: Eser hem kendi bedenimizden koparılmış, satılmayı bekleyen bir et parçası hem de insan eliyle gerçekleştirilmiş felaketlerin bir anlatıcısıdır.

Alper Aydın (1989)
Corpus Membratim, 2019

Driftwood & metal construction
260 x 110 x 175 cm

Courtesy of the artist

Born in Ordu on Turkey's Black Sea coast, Alper Aydın has produced much of his work in his hometown and is an artist who has personally witnessed the effects of global climate change in recent years. Due partly to misguided environmental policies and uncontrolled urbanization in this region, incessant rainfall has led to severe flooding that is destroying habitable areas as well as lives.

Observing objects borne by floods down to the sea then being washed up on the shore of Cape Yason, where the artist's home is located, Aydın embarked upon a project to keep track of the detritus over a period of seven years. *Corpus Membratim* ("body part" in Latin) contains a piece of driftwood that he discovered during this documentation. Suspended from a metal stand and echoing the artist's description of a "flayed" earth, the driftwood resembles a hindquarter of beef being processed at a slaughterhouse, representing mankind's destruction of nature. While *Corpus Membratim* gives the impression of a slab of meat ready to be sold, it is also a part of the archive of human-caused environmental disasters.

◦ Marc Quinn (1964)
New Mexico Spring, 2010

Tuval üzerine yağlıboya
170 x 252 cm

Erol Tabanca Koleksiyonu

Marc Quinn ilk sergisini 1988'de açan Young British Artists sanatçı grubunun üyesidir. Damien Hirst, Tracey Emin, Chapman kardeşler gibi "sansasyonel" isimlerden oluşan YBA üyeleri, girişimci ruhları, izleyiciyi şok eden sanat anlayışları, "çalkantılı" yaşamları ve sanat piyasasına yönelik müdahaleleriyle bir döneme damga vururlar.

Marc Quinn doğa ile insanın yarattığı kültür, bilim ile sanat arasındaki çelişkileri işler. Eserlerinde doğal ile yapay yarış halindedir. Tarih öncesi ve antik dönemlerden esinlenerek yaptığı çiçek resimleri izleyicinin gözüne hoş gelir ama aynı zamanda kötücüdürler. Sanatçı farklı coğrafyalarda tekrar tekrar oluşturduğu ölüdoğa kompozisyonlarında, insan eli olmadan bir araya gelmeyecek bitki ve meyveleri yan yana resmeder ve bu şekilde insanın doğayı kontrol etme takıntısına atıfta bulunur.

Marc Quinn (1964)

New Mexico Spring, 2010

Oil on canvas
170 x 252 cm

Erol Tabanca Collection

Marc Quinn is one of the members of the Young British Artists group who opened their first exhibition in 1988. The group included sensational names like Damien Hirst, Tracey Emin and the Chapman Brothers, who made their impression on an era with their entrepreneurial spirits, shocking art, turbulent lives and interventions in the art market.

Quinn focuses on the contradictions between nature and creations of man, namely culture, science and art. In his works, the natural and the artificial compete. His pessimistic flowers, inspired by pre-historic and ancient eras, caress the spectator's eye. In the still life compositions, repetitively painted in different parts of the world, the artist juxtaposes plants and fruits that could never be found side-by-side in a natural habitat. In doing so, he alludes to humankind's obsession with controlling nature.

- Kerem Ozan Bayraktar (1984)

Orkideler, 2020

Bilgisayar üretimi animasyon, sesli
5'32"

SANATORIUM ve sanatçının izniyle

Bir üretim bandı üzerindeki orkideleri gösteren çalışma, Bayraktar'ın Amsterdam'da bir orkide serasında çektiği *Mimikri* (2017) isimli videosundan bir sahneyi bilgisayar modelleriyle yeniden canlandırır. Makineler, bitkiler ve insanlar karşılıklı çıkarlar doğrultusunda biyolojinin ve endüstrinin iç içe geçtiği formlar ortaya çıkarır. Popüler süs bitkisi Phalaenopsis orkideleri ideal şartlar altında makineler tarafından hızlandırılmış bir üreme sisteminin öğeleri haline gelirken, bitkinin estetik yapısı böcekler kadar insanları da kendine çeker. Böylece insanlar ve makineler bitkinin çoğalma mekanizmasının parçası haline gelir. Bayraktar'ın kendi videosunu bilgisayar modellemesi ile yeniden görselleştirmesi ise biyolojik klonlar ve dijital klonlar arasındaki benzerlikleri de düşündürür.

Kerem Ozan Bayraktar (1984)

Orchids, 2020

Computer-generated animation, sound
5'32"

Courtesy of the artist and SANATORIUM

Orchids is a digital render of a still from Bayraktar's video *Mimicry* (2017) shot in a greenhouse in Amsterdam and depicts orchids in a production line. The intersection of industry and biology becomes apparent in the network of machines, plants and people, all based on mutual interest. Owing to its popularity as a houseplant, Phalaenopsis orchids are increasingly bred in constructed "ideal" environments for aesthetic results that attract humans as much as they do insects. Thus, humans and machines have integrated themselves in the reproductive mechanism of the plant. Bayraktar's computer model of his own video draws further attention to the parallels between biological and digital clones.

° Ahmet Doğu İpek (1983)

Aşı 3, 2019

Mor salkım ağacı ve T profil demir
Mekâna özel yerleştirme

Galeri Nev İstanbul'un izniyle

Aşı 3'ün hikâyesi, *Aşıyan Mezarlığı*'ndaki bir mezarı çevreleyen metal strüktüre tutunup yıllar içinde onunla bütünleşmiş fakat günün birinde ağacın gövdesinden kesilmiş bir mor salkım dalının fark edilmesiyle başlar ve bu eser, dalların sımsıkı sardığı bu metal parçasından türeyen heykelsi bir yerleştirme olarak tekrar hayat bulur. Metal profil ile ağaç dalının birleşimi, Ahmet Doğu İpek'in botanik terminolojisinden yola çıkıp farklılıkları birleştirme, perçinleme ve böylelikle yeni bir form yaratma arzusunu ufak bir müdahaleyle görselleştirir; hem doğada bulunan organik oluşumların iç içe geçerek melez bir form yaratma sürecini hem de bir malzemenin yaratıcı düşünceyle buluşarak yeniden doğmasını yansıtır.

“Günün Sonunda” sergisi için yeniden kurgulanarak OMM'un mekânına özgü bir yerleştirme olarak karşımıza çıkan *Aşı 3* (2020), ilk defa sergilendiği 2019 sonbaharındaki *Galeri Nev İstanbul* sergisindekinden farklı olarak, yalnızca melez bir formu çarpıcı bir görsellikle yansıtmakla kalmaz, mekânın dört ardışık duvarını birbirine dikerek bambaşka bir kenetleyici işlev daha kazanmış olur.

Ahmet Doğu İpek (1983)

Graft 3, 2019

Wisteria tree and iron

Site-specific installation

Courtesy of Galeri Nev İstanbul

The story of *Graft 3* begins in the Aşıyan Cemetery in İstanbul with the discovery of a bit of wisteria stem which, having taken hold of a grave's metal enclosure years ago and become thoroughly entwined with it, was severed from the trunk at some later date. This found object was reborn as a sculptural installation consisting of an iron profile tightly embraced by a section of wisteria vine. With its roots in Ahmet Doğu İpek's botanical terminology, the artist's union of metal and wood forms reveals his desire to combine and clinch the differences between them, thereby creating a new form with as little intervention as possible. The work simultaneously reflects both the process of creating a hybrid form from natural organic formations and the rebirth of a material through the power of creative thought.

Graft 3 (2020), which has been recreated as a site-specific installation here at OMM for the "At the End of the Day" exhibition, was first shown at Galeri Nev İstanbul in the autumn of 2019. In its new setting, it not only departs from the original as a strikingly visual hybrid form but also assumes a completely different integrating function that seamlessly connects the space's four walls to one another.

- Osman Dinç (1948)

Arının Alın Teri, 2017

Alüminyum ve balmumu

100 adet, çap: 12 cm – 125 x 150 cm (masa)

Pi Artworks ve sanatçının izniyle

Osman Dinç'in çalışmalarında maddenin özünü kaybetmeyen formlar; doğa, kültür ve teknik ile bir araya gelir. Heykellerinde boy gösteren düşünceler, minimalist bir yaklaşımla görünmez olanı görünür kılar. *Arının Alın Teri*'nde Dinç, küresel ekonominin işleyişi bağlamında işçinin emeğinin riyakârlığa uğramasına vurgu yapar. Yüz adet alüminyum dökümle yapılan ve içleri balmumu ile dolu çanaklardan oluşan yerleştirme, insan emeğinin değerini hatırlatır, yüceltir ve şiirsel bir dizilim ile sunar.

Osman Dinç (1948)
Elbow Grease of Bee, 2017

Aluminum and wax
100 Pieces, D: 12 – 125 x 150 cm (table)

Courtesy of the artist and Pi Artworks

In Osman Dinç's works, forms come together in the shared space of nature, culture and technique. Themes that he considers in his sculpture, like the devaluing of workers, make the invisible visible with a minimalist approach. In *Elbow Grease of Bee*, Dinç emphasizes the hypocrisy toward the workers' labor—the denial of its importance—in the context of the capitalist global economy. The installation, made of 100 aluminum bowls filled with beeswax, is a poetic sequence glorifying the value of human labor.

° Burcu Yağcıoğlu (1981)

İsimsiz
Untitled, 2015

Kağıt ¼zerine karakalem
Charcoal on paper

121 x 150 cm

Erol Tabanca Koleksiyonu
Erol Tabanca Collection

• Burcu Yağcıoğlu (1981)

İsimsiz

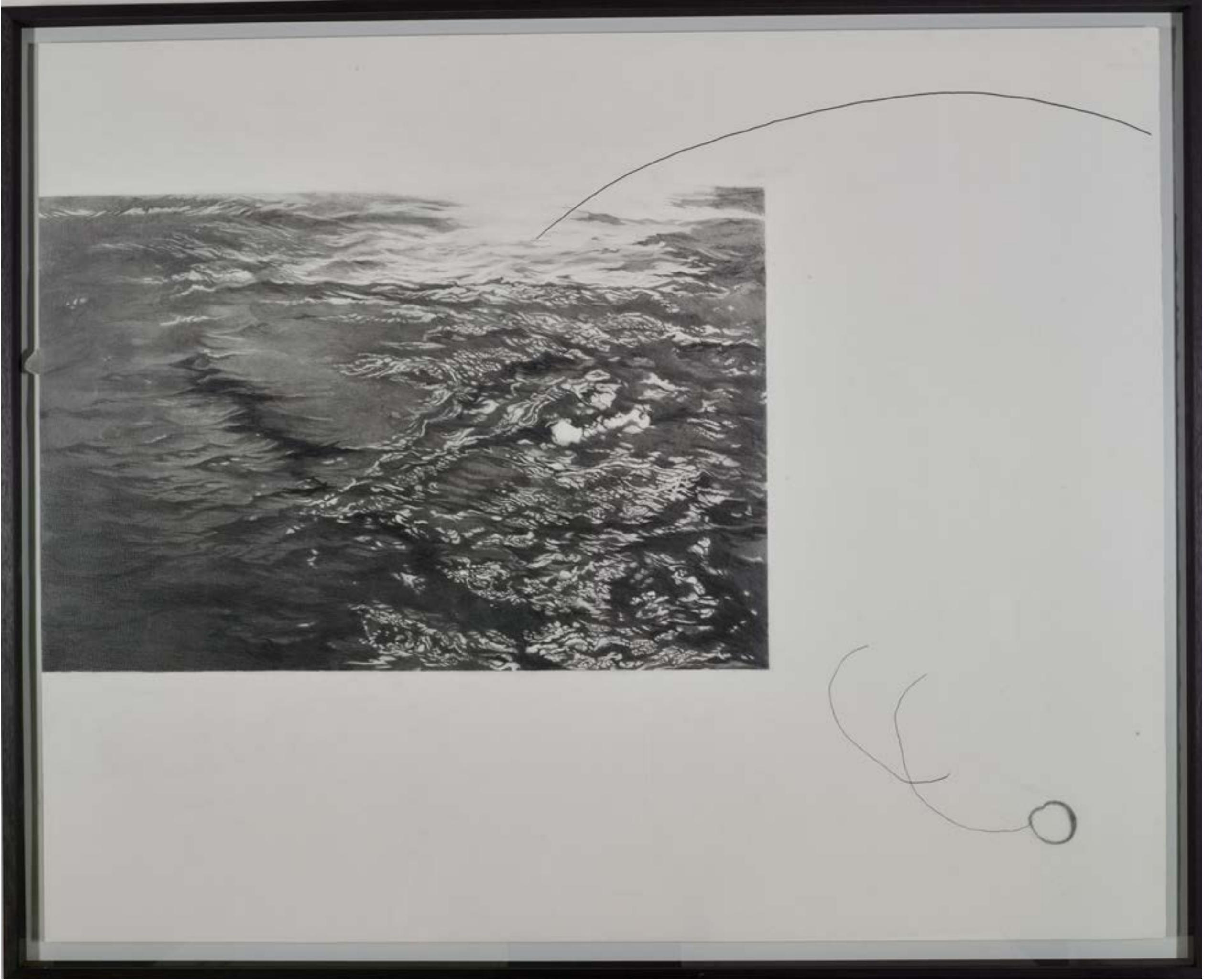
Untitled, 2015

Kağıt üzerine karakalem

Charcoal on paper

150 x 121 cm

Erol Tabanca Koleksiyonu
Erol Tabanca Collection

Pratiği video, kolaj, resim ve desen gibi çok çeşitli disiplinleri kapsayan Burcu Yağcıoğlu; doğa, türler, ve kurgu arası ilişki-leri ve değişimleri inceler. Bilgi dolaşımı, doğa algıları ve verili kültürel hiyerarşiler çalışmalarının odak noktasını oluşturur. retimlerini ansiklopediler, kitaplar ve GIF animasyonlar gibi çeşitli görsel sistemler ve ürünler aracılığıyla besler.

lgen Semerci ile beraber gerçekleştirdiği, küresel iklim değişikliğine dair kaygılar taşıyan “Flooded” ve “Siste” sergile-ri ve takip eden kişisel sergisi “Arayüzde Doğanlar”da, Yağcıoğlu’nun belirsiz bir geleceğe dönük fikir egzersizlerinin izi sürülür: Buzulların eridiği ve dünyanın sular altında kaldığı uzakta olmayan bir gelecek, izleyiciye çoktan mazi olduğunu hissettirerek bakar. Eserlerin dnyasında insanın hl yaşayıp yaşamadığına dair bir ipucu yoktur, ancak bu boşluğu yamuk yumuk, rastlantısal, evrimin erken basamaklarındaki tmrms yaşam formları doldurur.

Through works of drawing, video, collage and painting, Burcu Yağcıoğlu explores interactions, shifts and influences in the context of nature, species and fiction. The flow of information, perceptions of nature, and cultural hierarchies serve as thematic points of interest in Yağcıoğlu’s artworks that are nourished by data and visual systems such as books, encyclopedias and GIFs.

In “Flooded” and “In Fog,” two exhibitions containing concerns about global climate change she co-presented with lgen Semerci as well as her solo show “Born of the Interface,” Yağcıoğlu leaves trails of her meditations on an ambiguous future: An aftertime in which the icecaps have melted and flooded the earth gazes at the viewer as if they are already a thing of the past. There is no suggestion as to whether human life has endured in the world of these works. Instead, this space is filled by lumpy, serendipitous life forms that are in the early stages of their evolution.

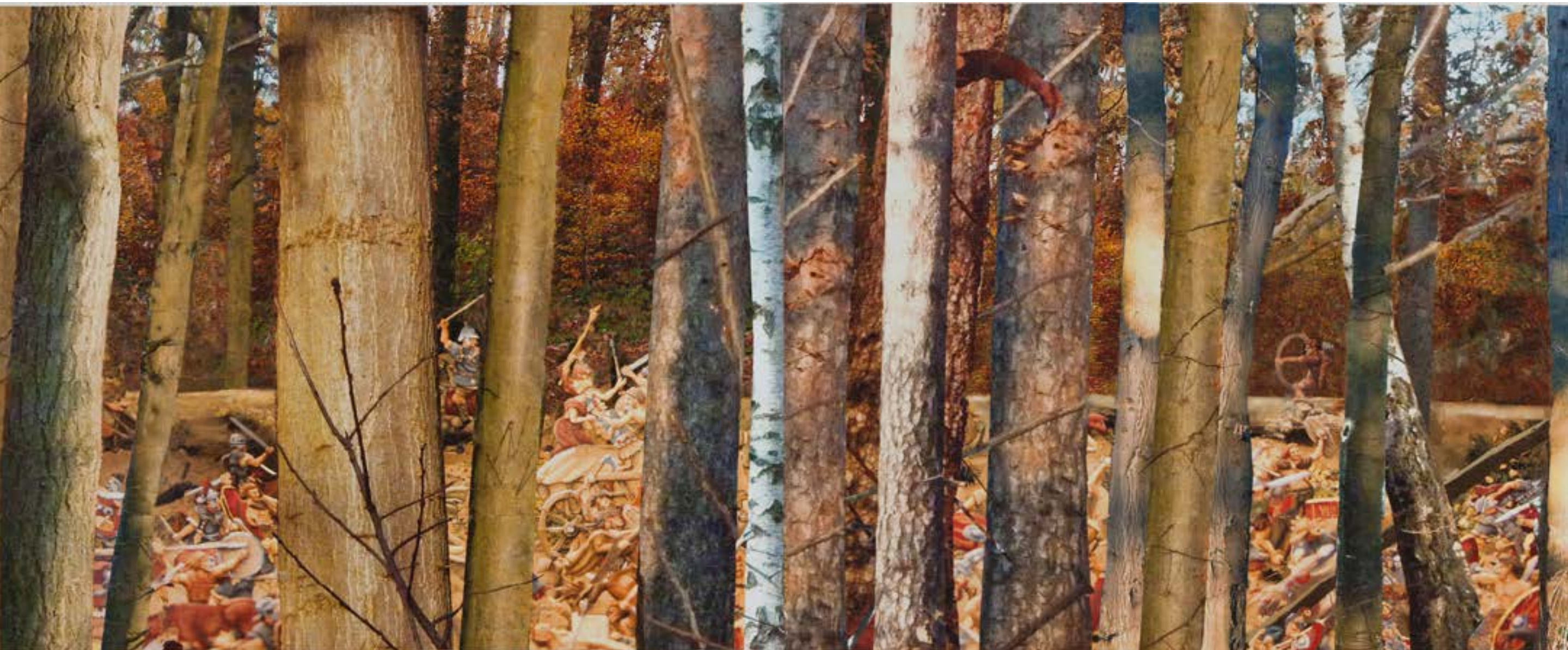
° Azade Köker (1949)

İsimsiz, 2012

Tuval üzerine karışık teknik
130 x 400 cm

Galeri Zilberman ve sanatçının izniyle

Azade Köker'in son dönem serilerinde doğa, bir kültürel yapı olarak tartışma zemini oluşturur. Sanatçı bu çalışmasında, artık günlük hayatın tanıdık bir parçası haline gelmiş bir savaş kostümü dokusu olarak "kamuflej"i, görsel ve kavramsal olarak izleyiciye sunarak sorunsallaştırır. Roma İmparatorluğu'nun en büyük yenilgisi kabul edilen tarihi Teutoburg Geçidi Savaşı'na gönderme yapan eser, bu kanlı savaş üzerinden, insanların birbirine ve doğaya acımasızca saldırısını, buna rağmen doğanın uzun vadedeki kalıcılığını ve insana olan üstünlüğünü vurgular. Sanatçı özgün bir baskı tekniği kullanarak çok sayıda fotoğrafı yapıbozuma uğratar ve farklı kağıtlar kullanarak bir kolaj yaratır. İnsanın doğaya ve kendine karşı bin yıllardır devam eden iktidar ve mülkiyet kavgası, ormanın gizlediği bu şiddetli manzarada birbiri içinde tükenir.

Azade Köker (1949)

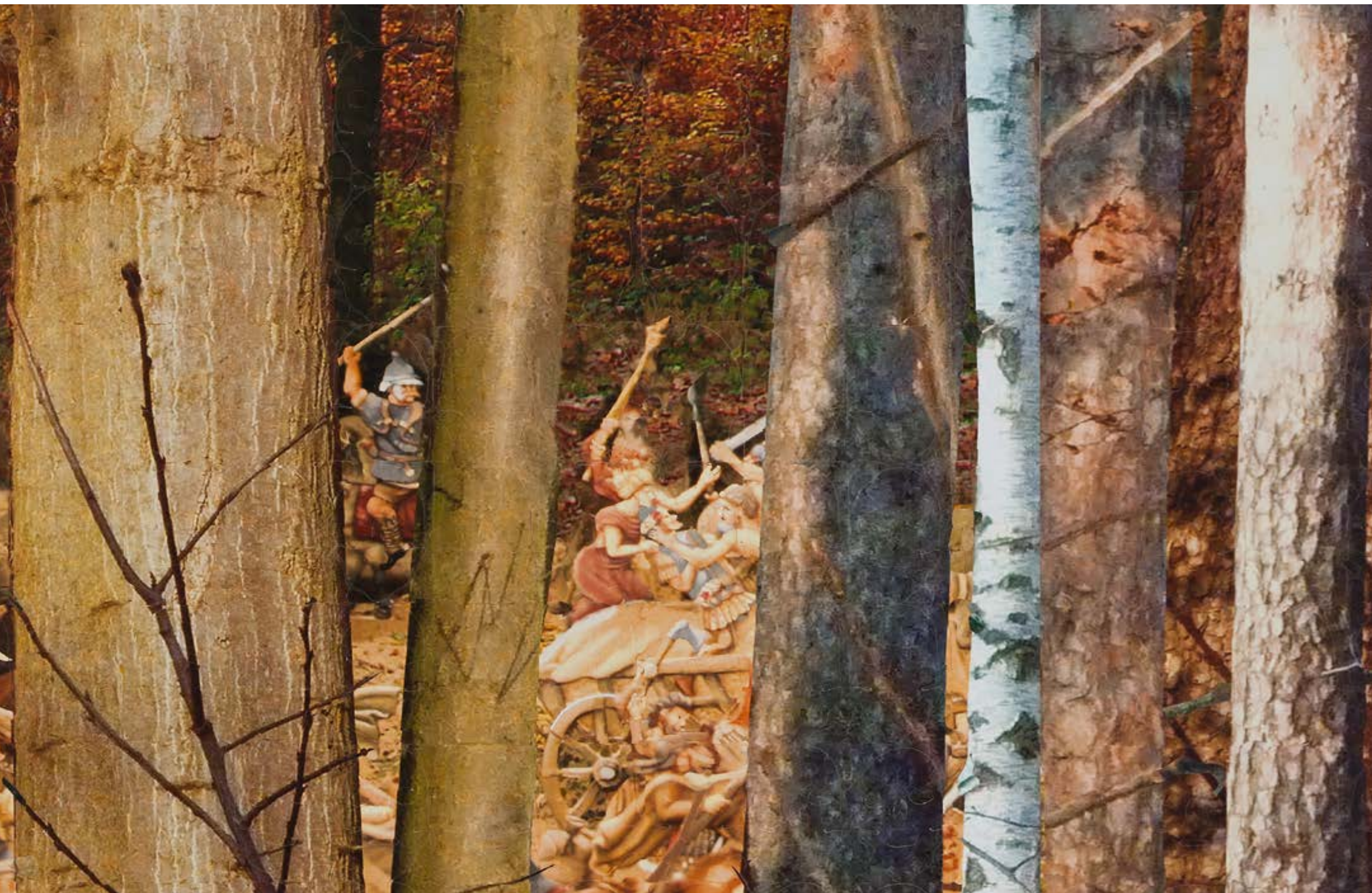
Untitled, 2012

Mixed media on canvas

130 x 400 cm

Courtesy of the artist and Zilberman Gallery

In Azade Köker's recent series, nature is grounds for discussion as a cultural structure. In her diptych, she visually and conceptually problematizes the state of "camouflage," which has become normalized in modern society through the military uniform. The work refers to the historic Battle of Teutoburg, which is considered the worst defeat of the Roman Empire. This bloody war emphasizes the long-term persistence of nature and its superiority over mankind – despite the hostile character of humans towards each other and nature. In this work, the artist deconstructs a multitude of photographs using an original printing technique and then collages them with various papers. The fight for power and property, which man has waged against nature and himself for millennia, becomes consumed in this violent landscape that is concealed by the forest.

- Andreas Gursky (1955)

Bangkok VIII, 2011

C-print

307 x 221 x 6,2 cm

Öner Kocabeyoğlu Koleksiyonu

Andreas Gursky modern yaşamın renkli ve büyük boyutlu betimlemelerini ürettiği çalışmalarıyla tanınan bir fotoğraf sanatçısıdır. Kamerasıyla küreselleşmiş dünyanın çeşitli bölgelerini keşfeder, bu bölgeler arasında bağlantılar kurar ve ekonomik-kültürel bütünleşmenin yaşandığı bir dünyada bireye verilen rolü sorgular. Tıpkı tarih ressamlarının konularını gündelik hayatın gerçeklerinde bulması gibi Gursky de kendi spontane görsel deneyimlerinden ve medyadaki küresel fenomenlerden ilham alır.

Sanatçı, Bangkok'u ziyaret ettiği 2011 yılında, şehrin içinden akan ve Tayland Körfezi'ne dökülen Chao Phraya Nehri'ni gözlemlemesi sonucu *Bangkok* serisini üretir. Serideki fotoğraflar nehrin karanlık, hareketli sularını tasvir eder. Geniş bir dikey formda yakalanan parlak dalgalanmalar, empresyonizmin kromatik etkilerini ya da savaş sonrası Amerikan modernistlerinin cesur kompozisyonlarını yansıtır. İlk bakışta baştan çıkarıcı derecede güzel görünen nehrin üstünde yüzen uygarlık kalıntılarının atık olduğu dikkatli incelendiğinde anlaşılır. Gursky'nin kompozisyonunda parlayan kanıtlar, Bangkok'u tehlikeye atan ekolojik sorunlara atıfta bulunur.

Andreas Gursky (1955)

Bangkok VIII, 2011

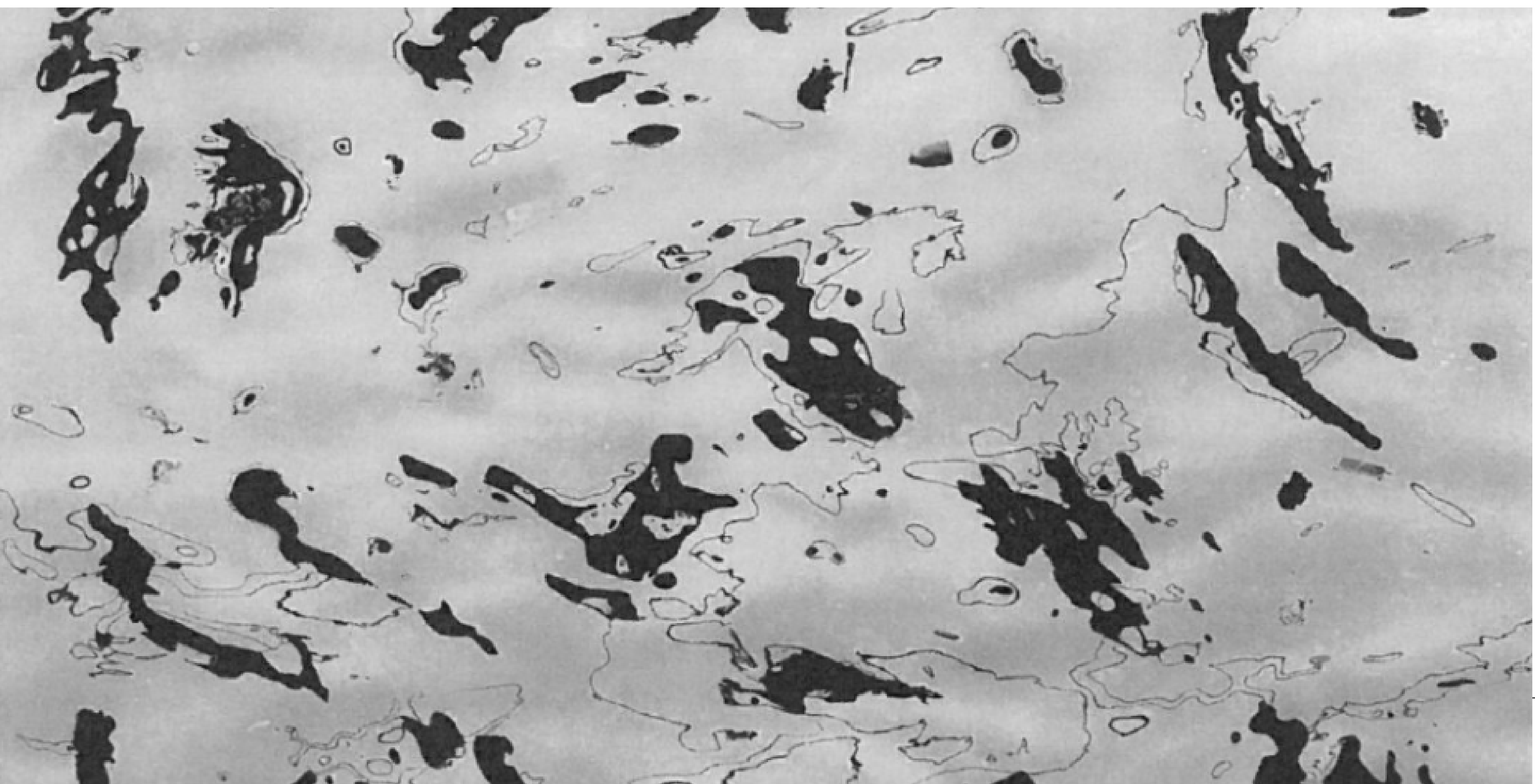
C-print

307 x 221 x 6,2 cm

Öner Kocabeyoğlu Collection

Photographer Andreas Gursky is known for his massive, panoramic prints that colorfully depict buildings and landscapes. He establishes connections among different global regions while questioning the role of the individual in an economically and culturally integrated world. Just like history painters of yore, Gursky is inspired by his own visual experiences as well as global phenomena in media.

The Bangkok series of photographs is a product of the artist's 2011 visit to the city, where he observed the dark, rippling Chao Phraya River discharging into the Gulf of Thailand. In these images, Gursky shows the viewer the flickering surface of the fast-flowing river at close range in an expansive vertical format, capturing its luminous ripples and echoing the chromatic effects of Impressionism or the bold compositions of American postwar modernists. The detritus of civilization floating among the colorful reflections of water is enticingly beautiful at first glance, but it eventually becomes recognizable as waste. The shimmering evidence in Gursky's composition menacingly alludes to the specific ecological problems that threaten Bangkok.

o Ali Kazma

Kasa (Rezistans Serisi), 2015

Tek kanallı video

3'18"

1 / 5 edisyon

Galeri Nev İstanbul'un izniyle

Kasa, ziyaretçileri dünyanın en büyük tohum koleksiyonuna sahip depolama tesisine, Norveç'teki Svalbard Küresel Tohum Kasası'na götüren bir videodur. Tesise ev sahipliği yapan, Avrupa'nın kuzeyinde yer alan adalar, Norveç ile Kuzey Kutbu arasındadır. *Kasa*, doğal ya da insan etkisiyle meydana gelen afetlerin gerçekleşmesi durumunda tohumlar için yedek bir havuz görevi görecek şekilde tasarlanmış ve 2008'de gezegenin ekin biyoçeşitliliğinin "son yedeği" olarak açılmıştır. İnsanoğlunun bildiği en soğuk bölgelerden birinde yer alan ve bir dağın altına gömülü, doğal bir dondurucu olan depo, insanın çelişkili var oluşuna bir kanıt gibidir: Aşırı tüketim nedeniyle yeryüzünün sürdürülebilirliğinin sınırlarını körü körüne zorlayan insan türü, aynı zamanda gelecekte hayatta kalabilecek olanlar için de çağdaş bir Nuh'un Gemisi inşa etmektedir.

Ali Kazma (1971)
Safe (Resistance Series), 2015

Single channel video
3'18"
1 / 5 edition

Courtesy of Galeri Nev Istanbul

Safe is a video work about the Svalbard Global Seed Vault, a storage facility that holds the largest collection of crop seeds in the world. Situated north of mainland Europe in the Norwegian archipelago, the islands are about midway between continental Norway and the North Pole. The vault, which opened in 2008 as a “final backup” to the planet’s agricultural crop biodiversity, serves as a repository for seeds in case of man-made or natural catastrophe on the local or global level. Located in one of the coldest areas known to man and buried under a mountain — a natural freezer — the vault is a testament to man’s contradictory nature: The same species blindly pushing the limits of the Earth’s sustainability through overconsumption is also building a contemporary Noah’s Ark to sustain those who may survive what is to come.

İKİNCİ
KAT

o

SECOND
FLOOR

- Aylin Zaptçioğlu (1985)
Hayvanat Bahçesinin Son Günü, 2019

Tuval üzerine yağlıboya
170 x 275 cm

x-ist ve sanatçının izniyle

Hayvanat Bahçesinin Son Günü, nerede olduğunu bilmediğimiz bir hayvanat bahçesinde, parmaklıkların ardında hapis hayatı yaşayan hayvanların salıverildiği ânı konu edinir. 16. yüzyılda yaşamış Flaman sanatçı Pieter Bruegel'in kalabalık, detaylı ve "Tanrı perspektifinden" işlenmiş eserlerini de akla getiren çalışmada, Zaptçioğlu, insanın kendini doğa karşısında konumlandırdığı yer ve çevresiyle kurduğu ilişkiler ağını ele alır. Kaosun yanı sıra, alandaki tüm canlıları bir anda eşit kılan bir karnaval havasının da hâkim olduğu sahnede, hayvanlar özgürlüklerine koşarken, insan figürlerinin "tutsak alan"dan "özgür bırakan"a evrilme arzusu eyleme dönüşür. Sanatçının yüzlerini belirli belirsiz bir koruma içgüdüsüyle bulanıklaştırdığı, hatta yer yer alenen kapattığı gizemli işbirlikçiler kuşları özgür bırakıp, maymunlara çukurdan çıkabilmeleri için merdiven uzatarak onlarla dans eder. Sol üst köşede, tüm bu pantomimi başlatmış olabilecek, siyahlara bürünmüş bir silüet, türler arası hiyerarşinin yok olduğu sahneden sessizce ayrılır.

Aylin Zaptçioğlu (1985)

Last Day of the Zoo, 2019

Oil on canvas

170 x 275 cm

Courtesy of the artist and x-ist

Last Day of the Zoo captures the moment that animals in captivity are suddenly set free after a life of imprisonment behind bars. An oil painting reminiscent of the works of 16th-century Flemish artist Pieter Bruegel the Elder, *Last Day of the Zoo* presents continuous action in detail-crowded scenes from a “God’s eye view.” Aylin Zaptçioğlu explores the ways people position themselves as they confront nature as well as the fabric of their relationships. When all living things are rendered equal, a scene that is both humbling and chaotic, the animals escape and race away to freedom while the humans act upon their wish to change roles from “captor” to “liberator.” Enigmatic collaborators, whose faces the artist has blurred and even explicitly concealed out of an ambiguously protective instinct, set birds free and dance with monkeys they’ve helped escape from a pit. Near the upper left corner is a silhouetted figure draped entirely in black. They may have instigated the pandemonium that demolishes the interspecies hierarchy and is now silently stealing away from the scene.

° Ekin Saçlıoğlu (1979)

Acayip Yapı-Bitki

Strange Structure-Plant, 2018

Kağıt üzerine karakalem

Charcoal on paper

150 x 100 cm

Sanatçının izniyle
Courtesy of the artist

° Ekin Saçlıoğlu (1979)

Acayip Yapı-Kafa

Strange Structure-Head, 2018

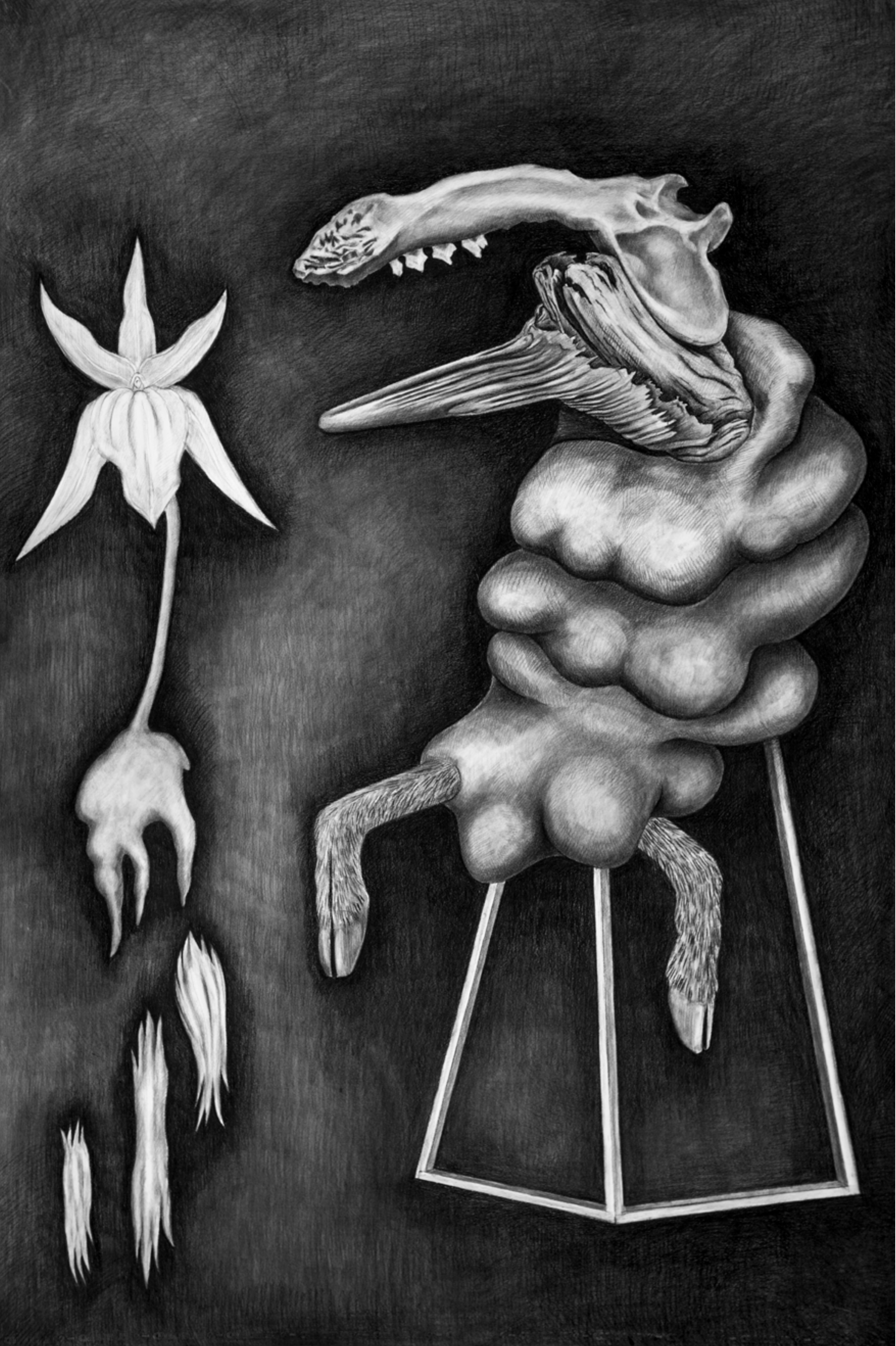
Kağıt üzerine karakalem

Charcoal on paper

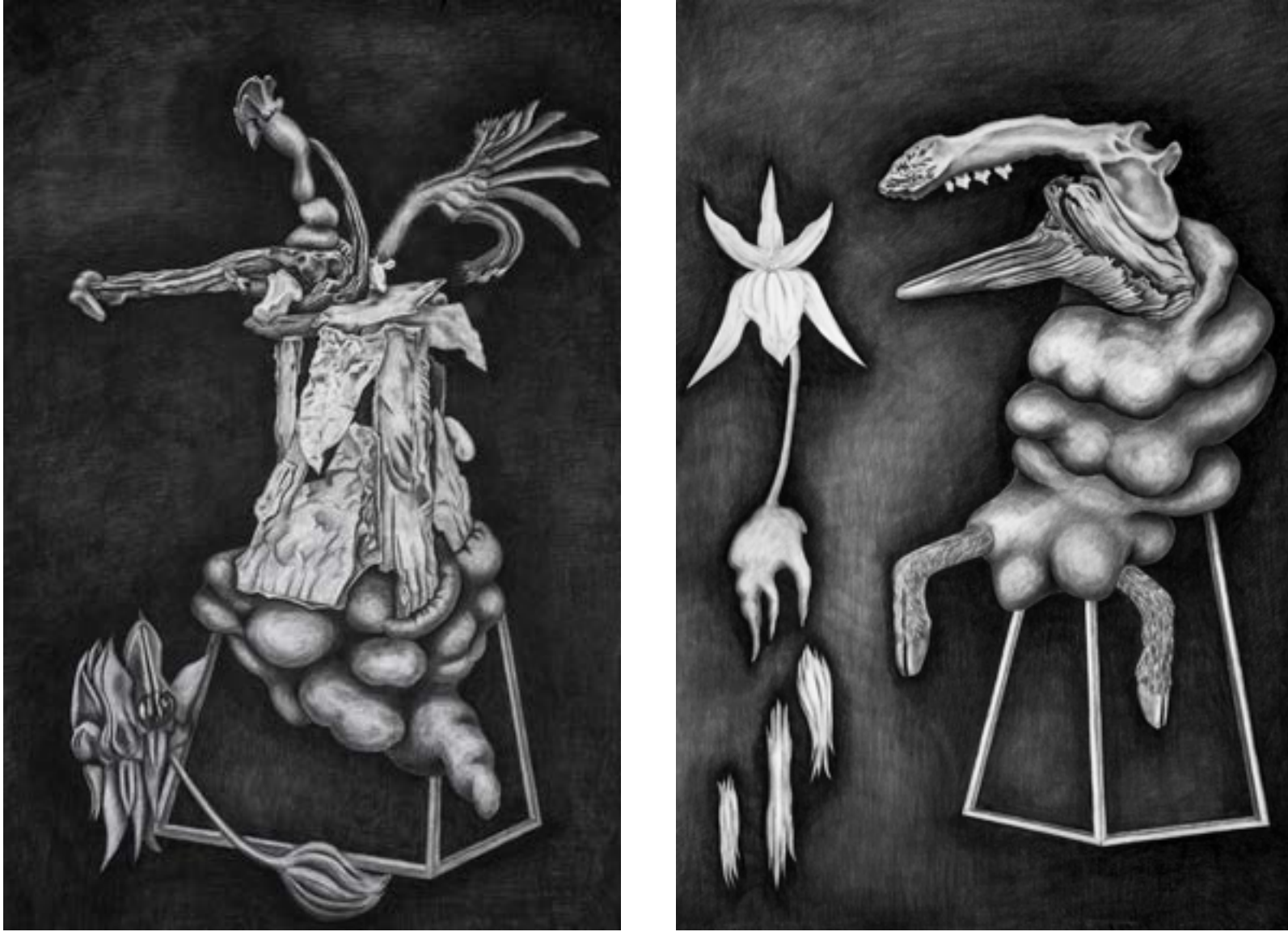
150 x 100 cm

Sanatçının izniyle

Courtesy of the artist

Ekin Saçlıoğlu'nun *Acayip Yapı* desen serisindeki eserleri, gerçek ve hayali uygarlıkların baskın anlatılarında organik yapıların süregelen anlamlarına işaret eder. Ağaç, taş, kemik, hayvan ve bitki kalıntısı gibi formlar, seride biyolojik ve fiziksel özelliklerinin ötesinde, doğal tarihin başından beri devam eden görsel ve sözel bir hikâyenin parçası haline gelir. Zamanın etkisiyle değişen ve kolayca tanımlanamayan bu yapılar, geçmişte sahip oldukları ve gelecekte parçası olacakları hikâyeleri izleyiciye sorgular. Yalnızca hayal gücünde var olan alternatif bir dünyanın olasılığına işaret eden formlar, aynı zamanda kurmaca ve gerçek, doğal ve yapay, canlı ve cansız gibi karşıt kavramları da bünyesinde barındırır.

Ekin Saçlıoğlu's charcoal drawings from the series *Strange Structure*, black and white play with organic structures and their ongoing meanings in dominant narratives of real and imaginary civilizations. Forms such as bones, stones and the remains of animals and plants become part of a visual narrative that has existed since the beginning of natural history. Some of these forms have transformed from their original state, perhaps by the passing of time or the altering of reality, and their curious new condition questions the past and future that they encounter. These compositions, which point toward an alternative imaginary universe, also incorporate opposing concepts: of fiction and reality, natural and artificial, alive and inanimate.

• Ekin Saçlıoğlu (1979)

Kazıklı Leopar, 2017

Kağıt üzerine m¼rekkep

45 x 69 cm

Sanatçının izniyle

Kazıklı Leopar, insanların hayvanlarla tarih boyunca kurduğu hiyerarşik ve karmaşık ilişkiyi, varoluş ve yok oluş süreçleri üzerinden sunar. Kazığa saplanmış nadir bir leoparın etrafında uzun namlulu tüfekleri ile nişan alan üç avcı, insanların hobi amaçlı öldürdükleri hayvanları fotoğraflama ve sergileme dürtüsüne, aynı zamanda tehdit olarak algıladığı vahşi hayatı kontrol etme arzusuna işaret eder. İnsanın diğer canlılarla etkileşimini belirleyen üstünlük, korku, hâkimiyet gibi kavramları odağına alan eser, tarih boyunca farklı zaman dilimlerinde var olmuş ama benzer şekillerde dünyadan yok olmuş türlere ve bu biyolojik tahribatın arkasındaki güç gösterisinin altını çizer.

Ekin Saçlıoğlu (1979)

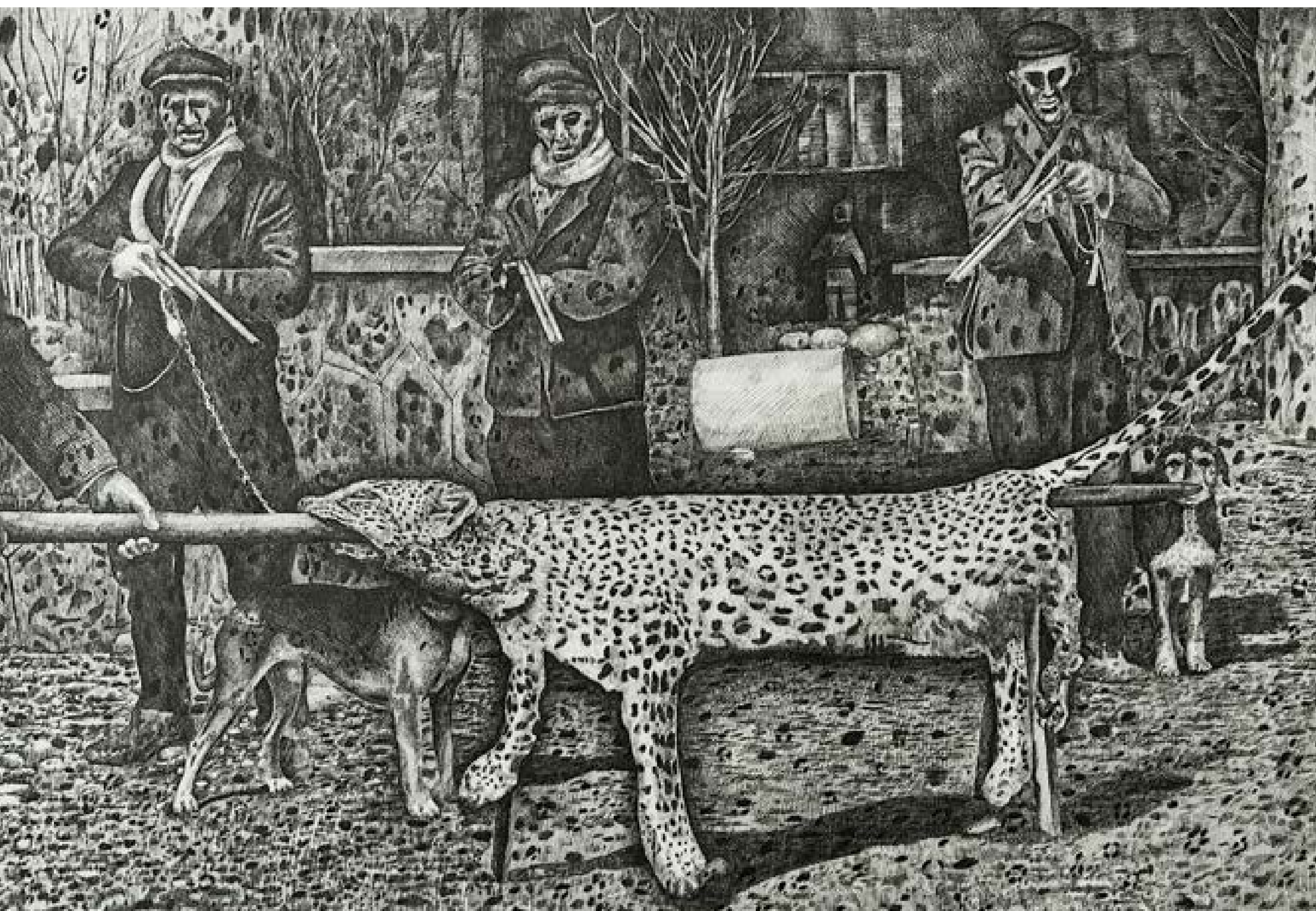
Impaled Leopard, 2017

Ink on paper

45 x 69 cm

Courtesy of the artist

Impaled Leopard demonstrates the complex and hierarchical relationship that humans have established with animals throughout history, with an emphasis on the processes of existence and extinction. Three hunters aim with their long-barreled rifles at a rare leopard that is impaled and splayed out in the foreground of the image. The scene represents the distinctly human urge to photograph and exhibit animals as trophies, as well as man's desire to control any perceived threat, including wildlife. Focusing on concepts like superiority, fear, and domination, which determine the interaction between humans and other living things, the work refers to various species that have existed throughout history but that have since disappeared from our world, showing the display of power behind this biological destruction.

° Pınar Yoldaş (1979)
Güzelliğin Evrimi: Renk
Evolution of Beauty: Color, 2019

3 + 1 A.P.

Dijital duratrans, lightbox

Digital duratrans, lightbox

70 x 100 cm

Sanatçının izniyle
Courtesy of the artist

° Pınar Yoldaş (1979)

Güzelliğin Evrimi: Sevimlilik

Evolution of Beauty: Cuteness, 2019

3 + 1 A.P.

Dijital duratrans, lightbox

Digital duratrans, lightbox

70 x 100 cm

Sanatçının izniyle
Courtesy of the artist

Disiplinlerarası tasarımcı, sanatçı ve araştırmacı Pınar Yoldaş, bilim ve sanatı birleştirdiği çalışmalarında mutasyona uğramış insan ve hayvan formları üzerine düşünür ve üretir. Çalışmalarında biyoloji ve teknolojiden yola çıkarak; mimari enstalasyonlar, kinetik heykeller, ses, video ve çizim aracılığıyla hümanizm sonrası, eko-nihilizm, antroposen ve feminist tekno-bilime odaklanır. Yoldaş, *Güzelliğin Evrimi* başlıklı işlerinde, güzellik fikrine daha derinlemesine bakmak ister ve kökenlerini biyolojik dünyada bulur. İnsanın çevresindekilere atfettiği güzellik anlayışı, “fit olmak”, sempatiklik, zenginlik, popülerlik, ayrıcalıklı ve akıllı olmak kavramlarına şüpheyile yaklaşır. Sanat ve güzellik anlayışımızın hayvan dünyasına dayandığına inanan feminist filozof Elizabeth Grosz’un izinden giden Yoldaş, kuşlara ve hayvan yavrularına odaklanan bu iki çalışması ile “An Ecosystem of Excess” ve “Regnum Alba” ile başlattığı biyolojik aşırılık kolajlarına devam eder.

In works that merge art and science, cross-disciplinary designer, artist and researcher Pınar Yoldaş considers animal and human forms that have mutated. Taking biology and technology as her points of departure, the artist focuses on issues of the Anthropocene, eco-nihilism, feminist technoscience and post-humanism through installations, kinetic sculptures, recordings and drawings. In her *Evolution of Beauty* series, Yoldaş explores the notion of beauty in greater depth and discerns its roots in the world of biology. Her work questions the concepts of beauty, fitness, sympathy, wealth, popularity, privilege and wisdom. Yoldaş follows in the tradition of Elizabeth Grosz, a feminist philosopher who believes that human attitudes towards art and beauty have their origins in the animal world. In these installations, where the subjects of her inquiry are birds and baby animals, the artist continues the line of examination that she started in the projects “An Ecosystem of Excess” and “Regnum Alba.”

- Seon Ghi Bak (1966)
Point of View Chair, 2007

Karışık teknik

34 x 72 x 107 cm

Erol Tabanca Koleksiyonu

Seon Ghi Bakh, tam bitirmediği yerleştirmelerinde, algı üzerine yaptığı deneylerle tanınır: Eserleri, varoluşsal bir arafta takılıp kalmış, bir bütüne evrilmenin kıyısından son anda dönmüş gibidir. Bakh'ın çalışmaları izleyicinin görüş ve perspektif yetileri üzerine kuruludur, her detayında eserin algılanmasında duyunun ne kadar büyük rol oynadığını hatırlatır. *Point of View Chair*'de sanatçı durduğu halde sürekli hareket ediyormuş hissi veren bir obje yaratmak için esneklik ve illüzyonla oynar. Hareket, objede değil, izleyicinin doğasından gelen yetisi ve eksikliğinde, gözlerindedir.

Seon Ghi Bak (1966)
Point of View Chair, 2007

Mixed media
34 x 72 x 107 cm

Erol Tabanca Collection

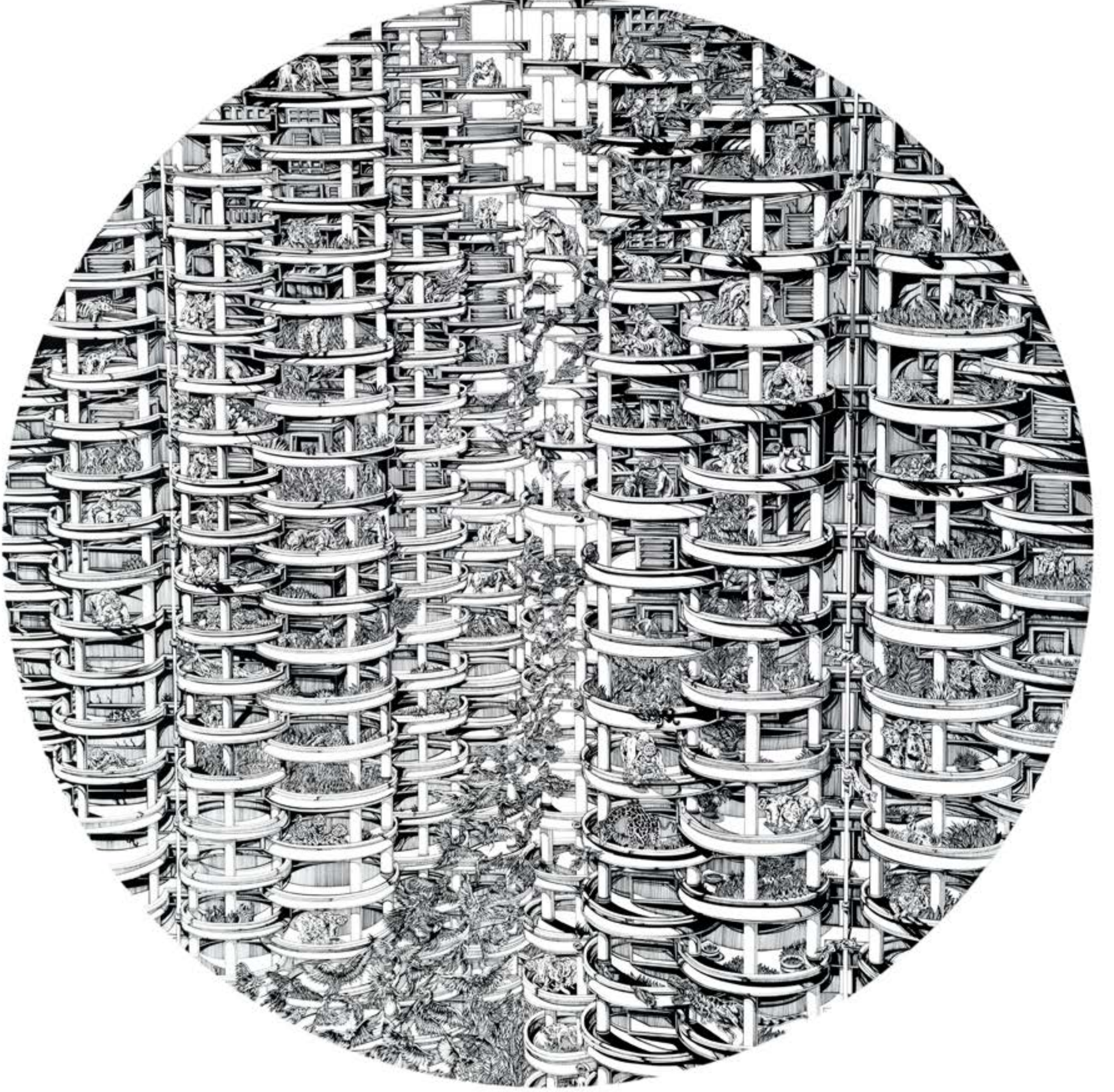

Seon Ghi Bakh is known for experimenting with perception through his mid-relief installations, which always linger in an ontological limbo, on the verge of but never quite arriving at total concrete existence. Bakh's work hinges on the viewers physical perspective, highlighting the implicit optical mechanics that govern the experience of the work. *In Point of View Chair*, Bakh plays with elasticity and illusion to create an inter-dimensional object that is static and yet in constant movement, a movement that is located wholly within the viewers perspective, distorted by nature.

◦ Emin Mete Erdoğan (1982)
Bitkiler, Hayvanlar ve Binalar II, 2019

Tuval üzerine akrilik kalem
Çap: 175 cm

Erol Tabanca Koleksiyonu

Emin Mete Erdoğan, *Bitkiler, Hayvanlar ve Binalar* serisinde insanın var olmadığı ama izinin temsil yoluyla sürülebildiği bir dünya yaratır. Sanatçı, açıkça insan yapımı olan bu yoğun geometrik yapılara bitkileri ve hayvanları yerleştirerek onları bir nevi ormanlara ya da mağaralara, yani doğal yaşam alanlarına dönüştürür. Görsel anlamda sonsuz bir bütünlük hissi yaratmaya çalışan Erdoğan, insan yapımı cansız bir yapının doğaya dönüşmesi, canlı ve cansız arasındaki diyalektik ve insan-doğa ilişkisinin dinamikleri üzerine düşünür. İnsanın güç ve kontrolü yitirdiği, tabiatın hâkimiyeti eline aldığı bu dünyada, izleyici insan izinin yok olması ihtimalini belli belirsiz hisseder.

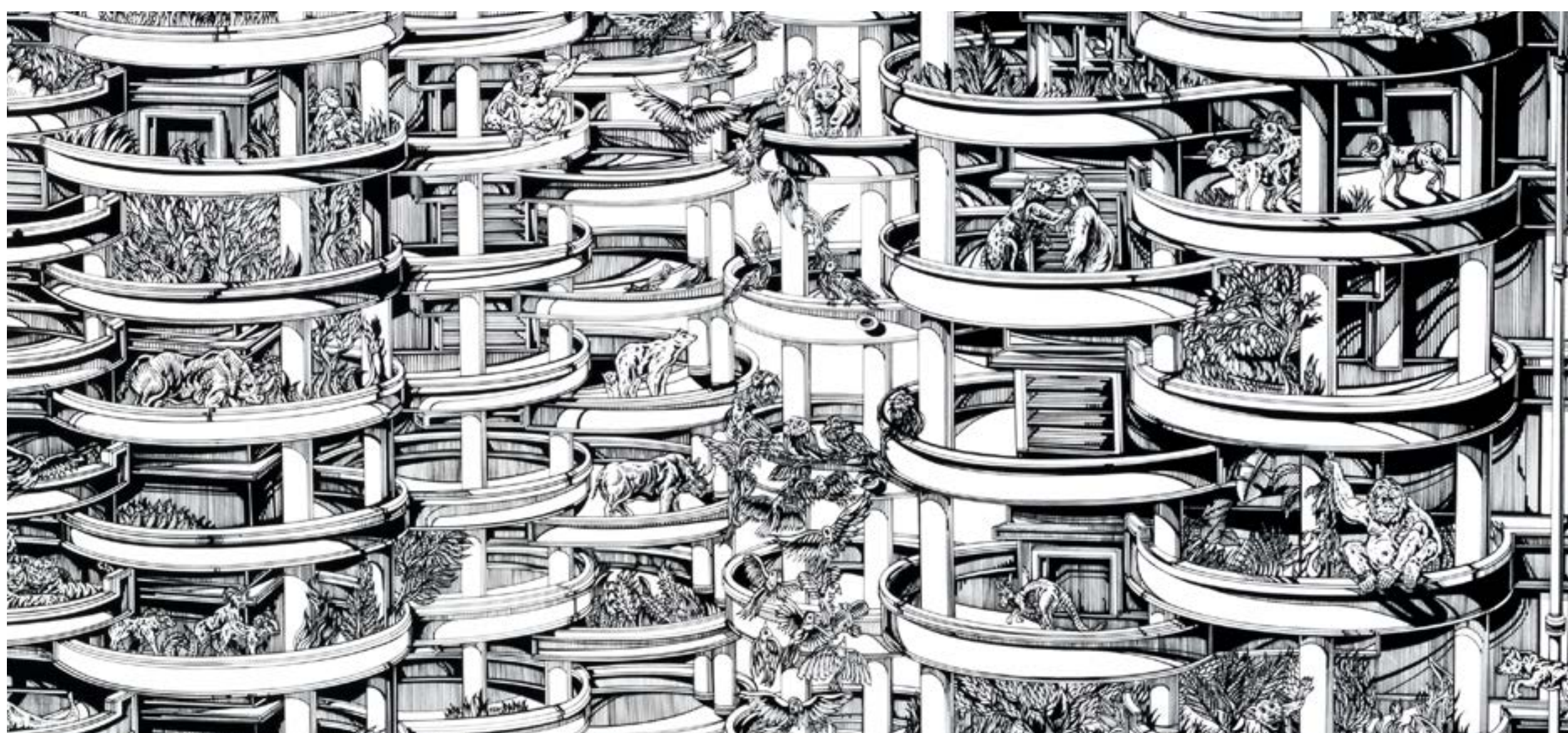
Emin Mete Erdoğan (1982)

Plants, Animals and Buildings II, 2019

Acrylic ink on canvas

D: 175 cm

Erol Tabanca Collection

In his *Plants, Animals and Buildings* series, Emin Mete Erdoğan creates worlds where there are no humans, but one can still trace their presence. The artist inhabits dense, clearly man-made geometric buildings with plants and animals, turning the structures into a natural habitat that resembles a forest or a cave. Striving to create a visually endless sense of unity, Erdoğan ruminates on the possibility of an inanimate structure “becoming” nature, the dialectic between animate and inanimate and dynamics of the relationship between humankind and nature. In this world dominated by natural forces, where humans have lost power and control, the message of human extinction is relayed quietly to the audience.

- Guido Casaretto (1981)

21:34, 2020

Beyaz reçine döküm üzerine grafit ve kömür
41 x 228 x 133 cm

Erol Tabanca Koleksiyonu

İsmi sanatçının İstanbul'daki bir balık pazarında her akşam kilo- larca balığın çöpe atıldığını ilk fark ettiği andan alan *21:34*, Guido Casaretto'nun coğrafi bilgilerin aktarılma yolları üzerine süregelen araştırmasının bir devamı niteliğindedir. Casaretto, gerek insanın sürekli değişen olguları isimlendirerek tanıma çabası ortak payda- sında, gerekse tarihsellikleriyle, balıkların tıpkı daha önce üzerine eğildiği su kütleleri (Haliç, Göksu Deresi) ve binlerce yıllık oluşu- muyla ilgi çekici bulduğu mermer gibi, bir coğrafyanın kültürel bilgi- sini taşıdığını vurgular. Aralarında hamsi, sardalya, yarım karides ve istiridye parçalarının da bulunduğu balık yığını heykeli, sanatçının bulduğu gece fotoğrafladığı organik "çöp"ün mükemmele yakın bir kopyasıdır. *21:34*, Casaretto'nun yakın dönem çalışmalarından aşına olduğumuz madde üzerine etütlerinin tekinsiz ve organik bir yansıması formunda karşımıza çıkar.

Guido Casaretto (1981)

21:34, 2020

Graphite and charcoal on white resin cast
41 x 228 x 133 cm

Erol Tabanca Collection

Named for the moment the artist noticed the trashing of fish occurs every night at a fish market in Istanbul, *21:34* is a continuation of Guido Casaretto's research on the ways geographical information gets passed down. Based both on their historicity and humanity's tendency to claim acquaintance by naming notions that are constantly in flux, Casaretto emphasizes that these fish carry information that is specific to this geography—not unlike the water bodies he previously worked with (namely, the Golden Horn and the Göksu River) and marble, whose thousand-year formation the artist finds fascinating. Casaretto's sculpture of a pile of seafood, including anchovies, sardines, pieces of shrimp and oysters, is an almost perfect copy of the organic trash photographed by the artist on his first encounter. *21:34* is an eerie and organic rendition of the artist's studies on matter, which is present in his recent work.

° Bashir Borlakov (1977)

Panorama 5, 2006

Fotoğraf

90 x 600 cm

Sanatçının izniyle

Panorama 5, 360 derecelik bir açıyla uçsuz bucaksız Kafkas dağlarını arka planına alır: Ön planda ise tüm gençliği ve dinamizmi ile üstü çıplak, hayattan kaçış, kurtuluş ya da ona tutkulu bir tutunuş halinde ergen bir figür, odak noktada ritüelistik bir imge gibi belirmektedir. Mavi gökyüzü önünde, gençliğin tüm asiliği ile bir Kusturica filminin ögesi gibi iki kazın bacaklarına sıkı sıkıya yapışmış, uçmak, uçarak kaçmak ya da belki de aidiyetinin tüm ideolojik köklerine dönmek istemektedir, bilinmez. Bilinen tek şey, görünenin aksinin kestirilemez ve sonsuz belirsizliğidir.

Bashir Borlakov (1977)
Panorama 5, 2006

Photograph
90 x 600 cm

Courtesy of the artist

A 360° panoramic view of a vast Caucasus mountain serves as the background for Bashir Borlakov's *Panorama 5*. In the foreground, we see a shirtless adolescent male figure leaping into the air, who serves as the focal point of a ritual-like image that could either be an expression of liberation, an escape or a passionate embrace of life. Set against an immense blue sky like an element of a Kusturica film, the youth firmly grasps the legs of two migratory geese with teenage rebellion. Perhaps he wishes to escape and fly away from—or perhaps return to—all of his intrinsic ideological roots. We can't be sure. The only thing we do know, despite what we may see, is boundless ambiguity and uncertainty.

- Aras Seddigh (1982)
Her Zaman Burnunu İzler, 2014

Tuval üzerine akrilik
191 x 327 cm

Erol Tabanca Koleksiyonu

Aras Seddigh'in eserleri zamansızlık, mekânsızlık, dil, kimlik arayışı gibi kavramları ele alırken, resimlerinde gerçek ve kurgunun iç içe girdiği imajlar öne çıkar. Canlı ile cansız öğeleri, makine ile insanın birleştirerek "melez" figürler yaratır. Seddigh'e göre bu figürler, günümüz teknoloji dünyasının dayattığı zamansız ve mekânsız yaşamlarında gerçek ve kurgu arasında sıkışmış bireyin durumunu ifade eder. Seddigh gerçekliğin yansımalarını hafızamızla harmanlayıp çeşitli kurgularla canlandırır. Sanatçının eserleri, yakın gelecekte dijital aklın organikle etkileşiminin nasıl olacağını merak ettirir, doğa sonrası bir dünyadaki olası sosyal yapılanmaları düşündürür.

Aras Seddigh (1982)

He Always Follows His Nose, 2014

Acrylic on canvas
191 x 327 cm

Erol Tabanca Collection

Aras Seddigh's works deal with concepts like timelessness, placelessness, language and the search for identity. An outstanding feature of her paintings is the blending of real and fictitious. The artist creates hybrid figures that are amalgamations of animate and inanimate objects, including machines and human beings. According to Seddigh, these imaginary, hybrid figures represent the current state of individuals caught between reality and non-reality, in lives that have been stripped of both time and place by current technological developments. Combining reflections of reality with those of our memories, Seddigh brings it all to life in her constructed fictions. Her paintings leave us wondering how digital and organic "minds" will interact in the near future while also inviting us to think about the potential social constructs of a post-nature world.

◦ Guido Casaretto (1981)

Argilla, 2018

Dere kalıntıları, epoksi, reçine
Mekâna özel yerleştirme
Değişken boyutlar

Galeri Zilberman ve sanatçının izniyle

Guido Casaretto'nun, altıgen formda hücrelerle ürettiği, mekâna özgü alan düzenlemesi *Argilla*, sergi alanında "akan" bir bilgi ve nesne örgüsü olarak deneyimlenebilir. Yapıt, doğa ile kurduğumuz mesafeyi tekrar sorgulamamıza vesile olabilecek bir yakınlık - uzaklık ilişkisi üretir. Sanatçı, yapıtıyla da aynı adı taşıyan *argilla* (kil) malzemesini, anonim bir dere yatağından ilhamla kullanarak, derenin bilgi ve anısını, bir kültür - sanat alanında geri dönüştürür. Casaretto bu eylemle, temsil ve içerikte geçiciliği ve kalıcılığı akışkan duyularımız ve kişisel kültür "birikintimiz" üzerinden sınımamıza vesile olur. "Arazi sanatı" akımını selamlayarak, bunu endüstriyel bir tavırla yerinden, içeriden, zamanla sınayan sanatçı, sanatın soyutlama becerisini olduğu kadar, yapıtın ürettiği işlevin seviyesini de zanaatkârlık üzerinden tartışmaya açmış olur.

Guido Casaretto (1981)

Argilla, 2018

Riverbed, epoxy, resin

Site-specific installation

Variable sizes

Courtesy of the artist and Zilberman Gallery

Guido Casaretto's site-specific installation *Argilla*, composed of hexagonal cells, forms a "flowing" braid of information and form in the exhibition space. The structure invites us to question the distance we take from nature by recreating the primal relationship between unity and separation. The artist sources the eponymous material *argilla* from an anonymous riverbed that inspired him to recycle the memory of the river in an artistic and cultural space. Casaretto thus allows us to internalize our changing personal and cultural understandings of temporality and permanence. The artist nods to the "Land Art" movement while adding his own industrial attitude, paving the way for discussions on the abstract capabilities of art through artisanal craftsmanship.

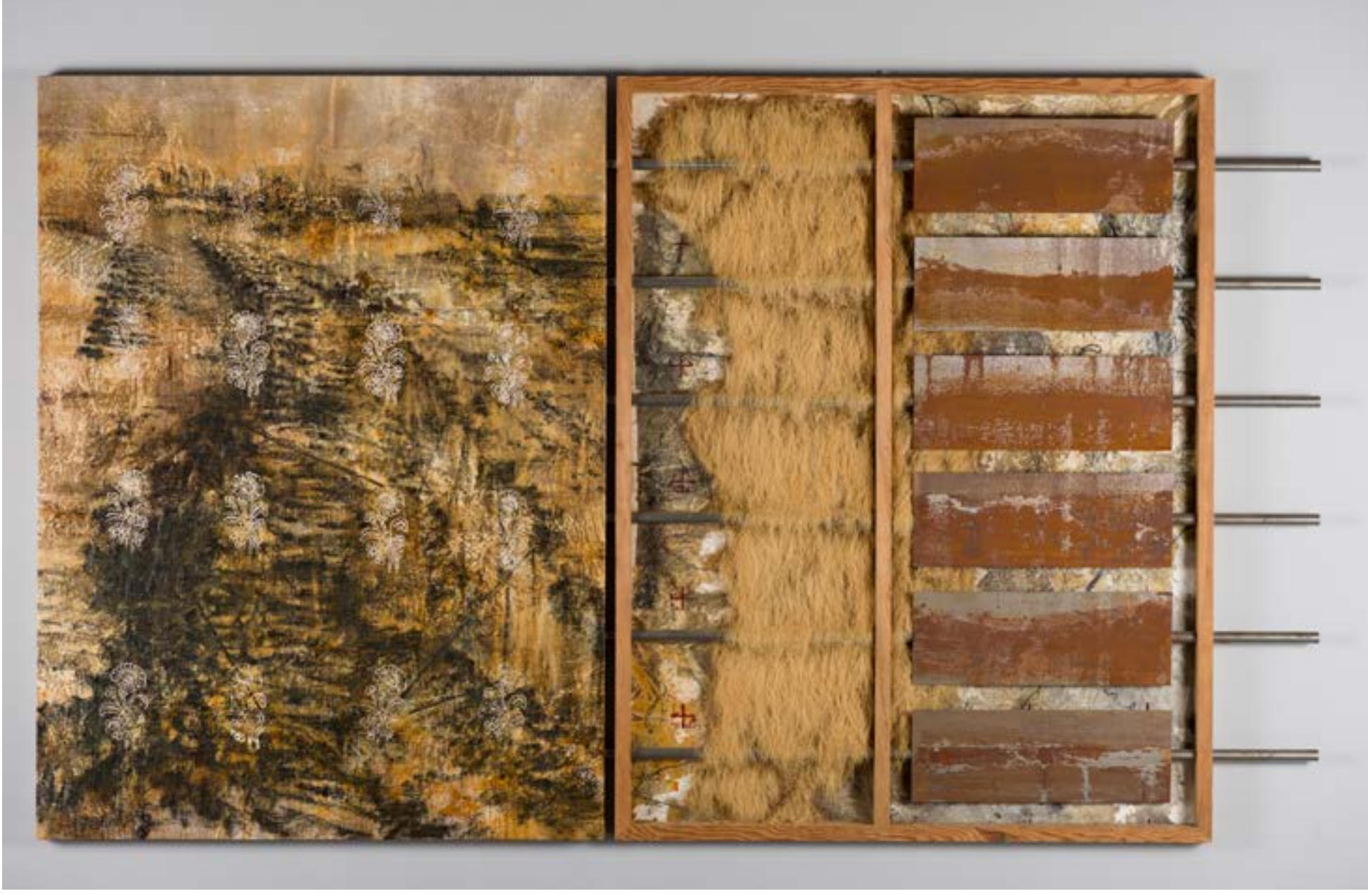
- Canan Tolon (1955)

Alidad, 1993

Tuval üzerine elik çubuklar, metal levha, tahta, akrilik, balmumu, imen

165 x 277 cm

Galeri Nev İstanbul'un izniyle

Canan Tolon, resim ve yerleştirmelerinde, mekânın hayal gücü, bellek ve zaman gibi farklı boyutların süzgecinden geçerek görselleştirilmesiyle ilgilenir. Tuval yüzeyleri üzerinde tekrarlayan kazıma ve dilimleme hareketleriyle çalışan sanatçının elde ettiği sonuç, fotoğraf teknikleriyle benzerlikler taşır. Sanatçının alışmaları, değişim halindeki kent manzaralarını, tarihi mekân ve olayları olduğu kadar, giderek daha çok yayılan inşaatları da anımsatır.

Tolon'un çalışmalarında öne çıkan diğer bir özellik ise, hem boyayla gerçekleşen kompozisyonların oluşum sürecinde hem de canlı ve bozulabilen malzemelerin rastlantısal kullanımıyla birlikte ortaya çıkan deneyselliktir. Malzemelerin yakınlığının bir tepkimesi sonucu ortaya çıkan çürüme süreci, tuval üzerinde iz bırakma aşamasına da katkıda bulunur. Bu izler sanatçı için, çevremizdeki daimi çöküşün yansıttığı belirsiz zamanları ve kırılmalığı hatırlatan, boya katmanları arasına kalıcı olarak yerleştirilmiş yara izleridir.

Canan Tolon (1955)

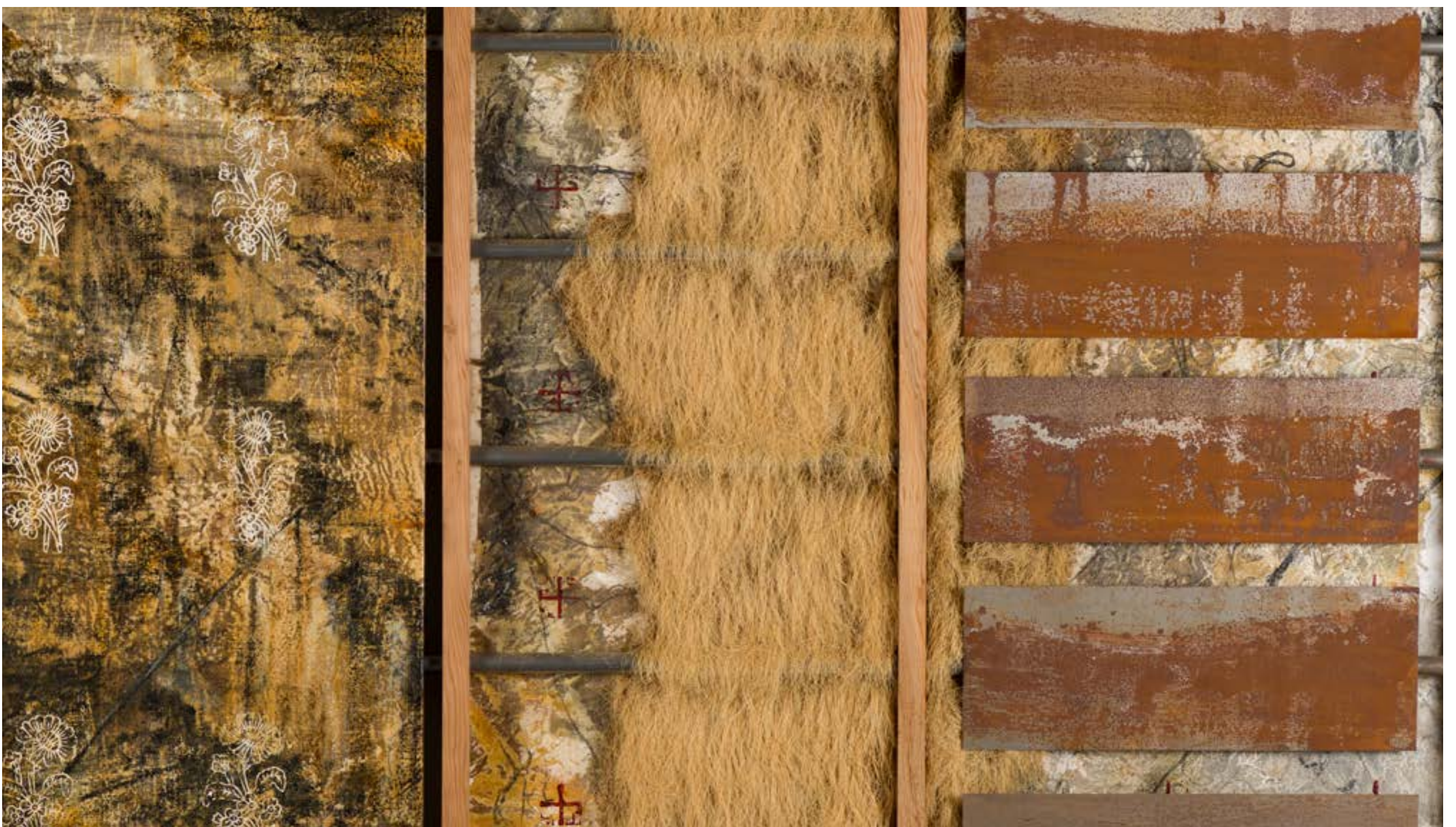
Alidade, 1993

Steel rods, sheet metal, wood, acrylic, wax, grass on canvas
165 x 277 cm

Courtesy of Galeri Nev İstanbul

In her paintings and installations, Canan Tolon focuses primarily on spaces that she visualizes through multiple dimensions such as memory, time and imagination. Often realized using repetitious gestures that scrape and score the paint across the canvas, the results share a similarity to film photography techniques. Her work evokes urban landscapes in transition, from sprawling constructions to historical places and moments.

Another notable aspect in Tolon's work is the experimental techniques she continues to explore; they combine living and perishable materials that change with time, yielding unpredictable results. The decay that results from these materials reacting with each other contributes to the mark-making on the canvas. These are scars of sustenance sealed permanently within the layers of paint, evoking uncertain times and the fragility of our deteriorating environment in perpetual change.

° Ahmet Doğu İpek (1983)

Aşı 2, 2019

Kağıt üzerine suluboya

188 x 139 cm

Erol Tabanca Koleksiyonu

Sözcük anlamı *kenetlenme, perçinlenme, doku nakletme* olan aşı, botanik terminolojisinde iki bitkinin doku parçalarının kaynaştırılarak büyümeye devam etmelerini ifade eder. Bu bağlamda *Aşı* serisindeki çalışmalar, hem bir malzemenin yaratıcı düşünceyle buluşmasıyla aşılansarak yeniden hayat bulmasını hem de doğada bulunan organik oluşumların iç içe geçmesiyle melez bir form yaratma sürecini yansıtır. Detaylı ve yoğun peyzaj tasvirleriyle de tanınan İpek'in yeniden kurguladığı dokular ve bazı eserlerde doğada bulduğu hâliyle kullandığı formlar, birbirleriyle bütünleşme sürecinde kendi özlerini yitirmeden tek bir nesne halini alır. Eserler, sanatçının kent ve doğayla çok katmanlı ilişkiler geliştirme ve malzemenin sınırlarını durmaksızın deneyimleme süreçlerini de yansıtarak bir yanıla tanıdık, diğer yanıla yeni ve çarpıcı bir görsel dil yaratır.

Ahmet Doğu İpek (1983)

Graft 2, 2019

Watercolor on paper

188 x 139 cm

Erol Tabanca Collection

The term *graft*, which has multiple meanings like “vaccination,” “inoculation,” or “transplantation,” is used in botanical terminology to describe the process of joining two plants together to grow as one. In his *Graft* series, Ahmet Doğu İpek references both the concept of creating hybrid forms from organic materials that eventually intertwine while still keeping their essence and grafting the material with creative thought. Otherwise known for detailed and dense landscapes, the found objects and grafted forms and textures in İpek's new work come together to form unified objects. The works create a familiar yet new and striking visual language that reveals the artist's process of developing multi-layered relationships with city and nature, and perpetually challenging the limits of any material.

- Yaşam Şaşmazer (1980)

Tahribat, 2016

İhlamur ağacı, mantar, yosun
175 x 54 x 35 cm

Galeri Zilberman ve sanatçının izniyle

Yaşam Şaşmazer'in gerçek boyuttaki, üzerinde mantar ve yosun büyüyen insan heykelleri, doğal ile insani arasında elle tutulur bir zemin yaratır ve dinginlik hissi verir. Flora ve fauna bu yapıtta figürün profilini adeta değiştirmiştir. Doğa, insan gerçekliğini işgal eder ve başkaca yol mümkün görünmüyorken, "Öteki, alan talep ettiğinde ne olur?" ve "İnsanlık kurumunun aktif rollerini üstlenenler olarak bizler, sözgelimi küresel iklim değişikliği karşısında, Dünya bu kadar sorunlu bir yöne doğru sevk edilmişken, ne yapabiliriz?" gibi sorulara kapı açar.

Yaşam Şaşmazer (1980)

Devastation, 2016

Lime tree, fungus, moss
175 x 54 x 35 cm

Courtesy of the artist and Zilberman Gallery

Yaşam Şaşmazer's life-size sculpture of a human body growing with fungi and moss inspires a sense of tranquility, providing a literal ground for commonality between the natural and the humane. Organic matter, a catalyst in this work, has transformed the profile of the figure. As nature invades human reality, eventually overtaking the body, it raises questions like: "What happens when the other demands space?" and "What can we, who are responsible for the well-being of humanity, do in the face of global climate change when the world is heading in a destructive direction?"

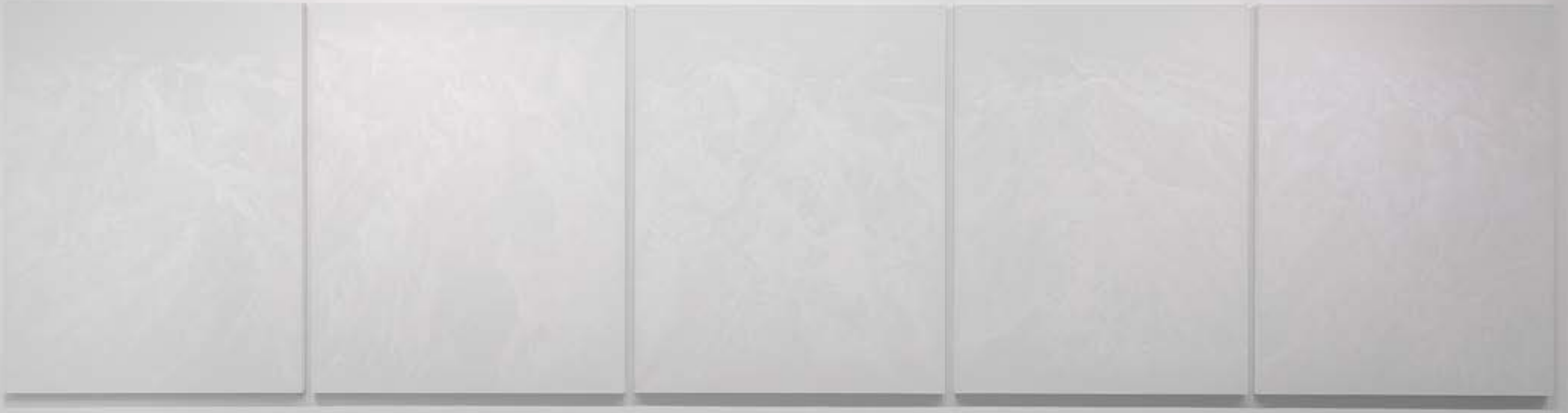
◦ Murat Akagündüz (1970)

Kaf Serisi, 2015

Tuval üzerine yağlıboya

5 adet, 200 x 150 cm

Sanatçının izniyle

Murat Akagündüz, yükseklerle derinden ilişkili serisi *Kaf*'ta, dünyanın uzak köşelerindeki dağ tepelerini, Google Earth'de görüldüğü şekliyle resmeder. Seri, ismini mitolojik bir dağdan, Kaf'tan alırken serideki her parça buldukları koordinatı yansıtacak şekilde adlandırılmıştır. Ağızdan ağıza aktarılan bir söylenceyi verinin kesinliğiyle birleştiren sanatçı, dijital ile mitolojik arasında kurulan yeni bir ilişkiye dikkat çeker. Çağlar boyu herkese açık olmayan, sadece seçilmişlerin girebildiği, “tanrılara ayrılmış” bir metafor olarak zirve, seride hesaplanabilir koordinatlar, monokrom peyzajlarla neredeyse sıradanlaşır. Hiyerarşi hâlâ vardır, ancak dijitalden yardım isteyen bir yakarışa dönüşmüştür. Bu yeni sıralamada ilahinin yerini, her şeyi gören, sürekli bilgi aktaran uydular alır.

Murat Akagündüz (1970)

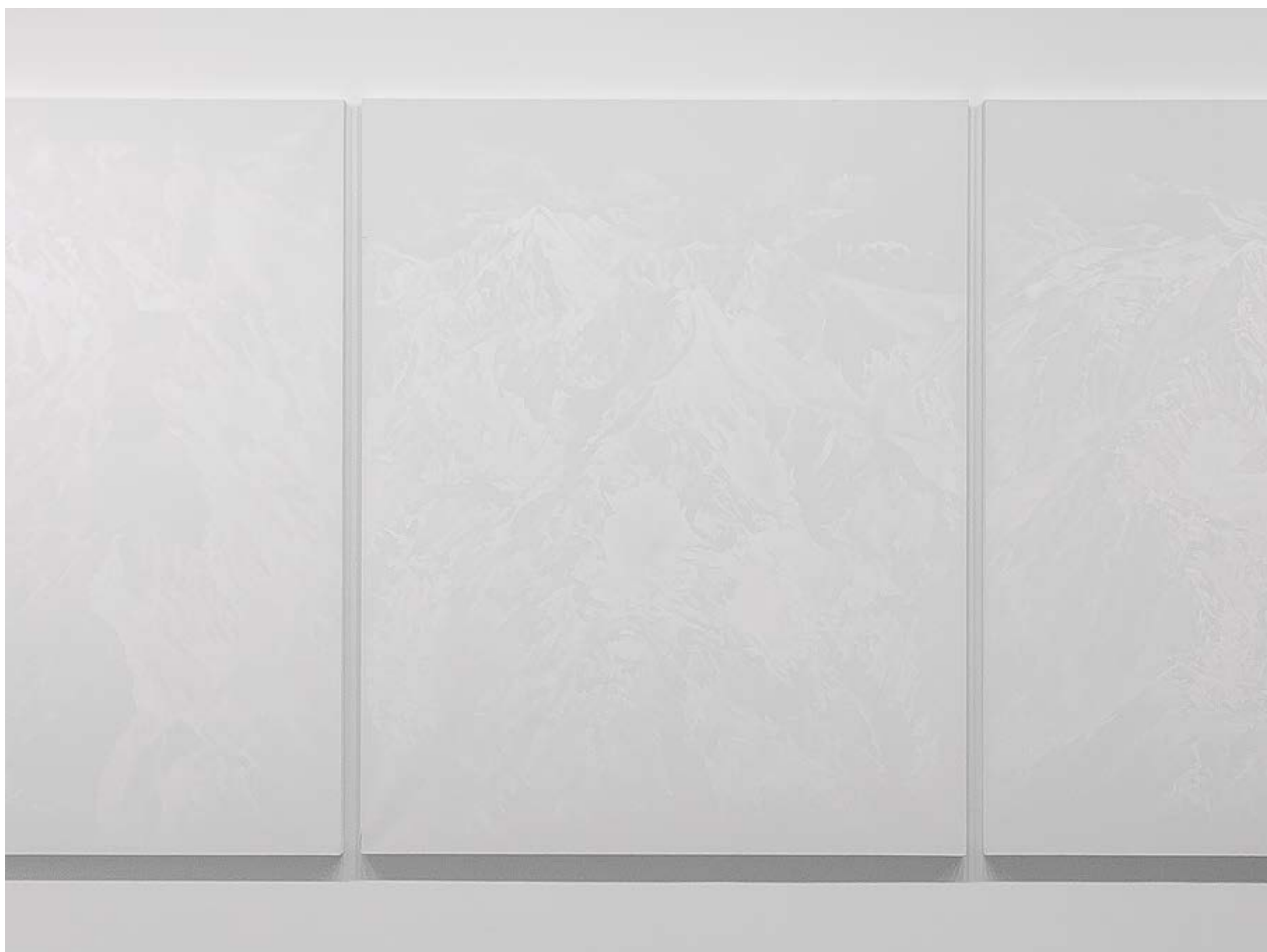
Qaf Series, 2015

Oil on canvas

5 pieces, 200 x 150 cm

Courtesy of the artist

In his ethereal series *Qaf*, Murat Akagündüz paints views of remote mountaintops as they are seen from Google Earth. Each piece from the series is named after its particular geographical coordinates, while the series itself takes its name from a mythical mountain. In juxtaposing oral legend with data specificity, the artist points out a new relation between the digital and mythological. The mountaintop, an age-old metaphor for inaccessible and privileged terrain, reserved for the gods, here becomes almost mundane: a series of computable coordinates and monochromatic landscapes. The notion of hierarchy is still present, however, in the need for the digital sphere. Satellites stand in for the all-seeing eye, incessantly communicating information acquired from an almost divine perspective.

- Elmas Deniz (1981)
Görölmek için Yapılmış, 2018

HD DVD video
6'8"

Galeri Zilberman ve sanatçının izniyle

2000'lerin ortasından bu yana çalışmalarında "çevre" temasına farklı boyutlarıyla yer veren Elmas Deniz, *Görölmek için Yapılmış*'ta, kavramsal köken ve içeriğini reklamlardan, özellikle de lüks tüketim ürünlerine dönük olanlarından edinir. Videoda reklamı yapılan ürün, "gerçekten satışı imkânsız bir şey" olan, Sri Lanka'nın yeşil, doğal güzelliğidir. Ekranda ülkenin başkenti Colombo yakınlarındaki, geniş biyoçeşitliğe sahip bir yağmur ormanının görüntüleri akarken, robotsu ve çekici bir dış ses, sanatçının reklamlarda en çok kullanılan 150 kelime ile özenle kurduğu, umut vaat eden ancak anlamsız cümleler okur. Deniz, yapıtında yıllar içinde reklamcılığın oyun mantığı ve dilin imkânı eşliğinde nasıl bir manipölasyon aracı haline getirildiğini ve doğanın günümüz ticaretinde nasıl bir popüler elemana dönüştürüldüğüne odaklanır.

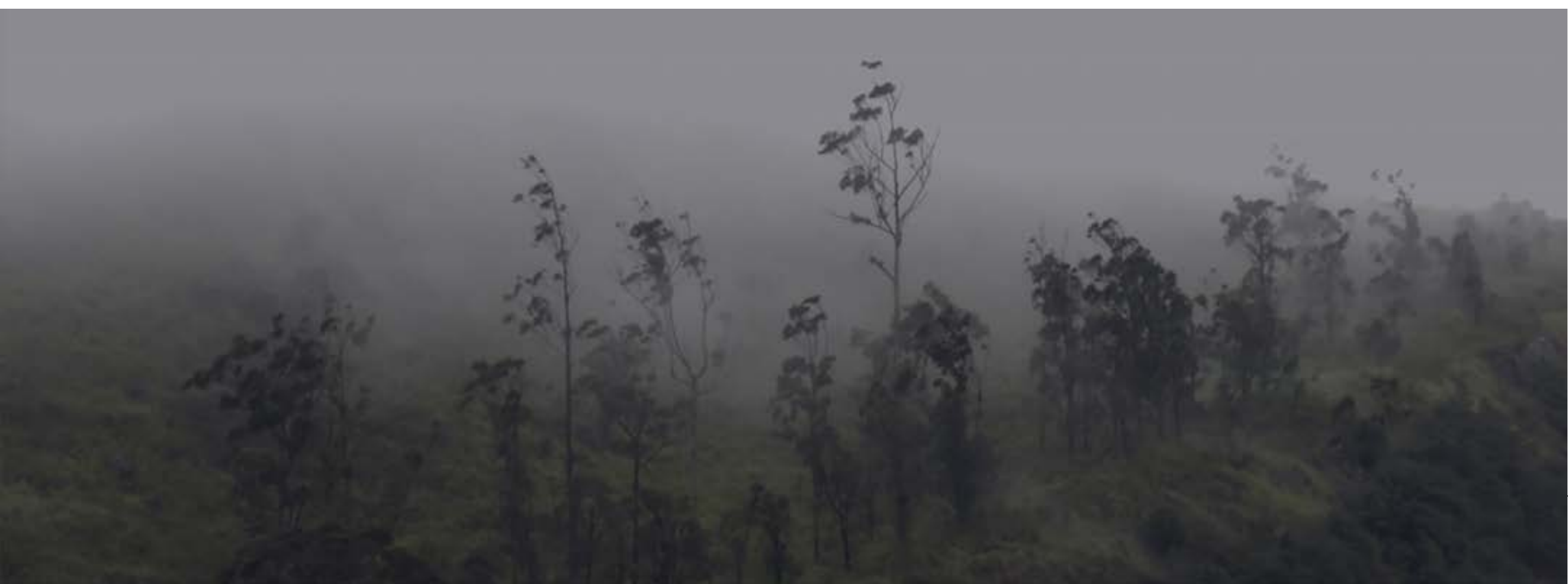
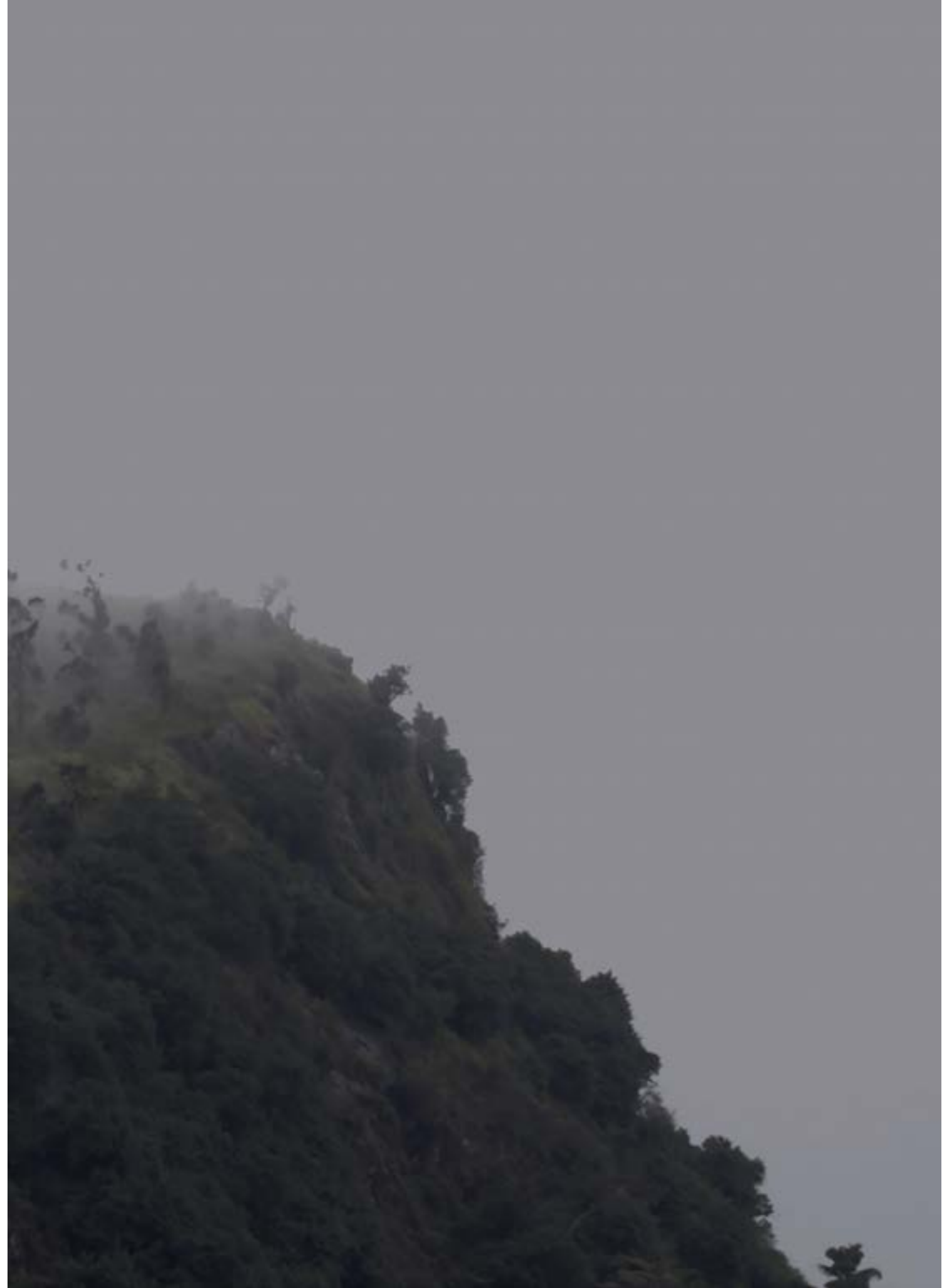

Elmas Deniz (1981)
Made to Be Seen, 2018

HD DVD video
6'8"

Courtesy of the artist and Zilberman Gallery

Conceptually, the content of *Made to be Seen* originates from advertisements, especially those for luxury consumer products. The product promoted in the video installation is the lush greenery of Sri Lanka, which is, in the artist's own words, "actually impossible to sell." On screen, a rainforest of vast biodiversity near the country's capital, Colombo appears. A robotic and titillating voice over utters promising yet meaningless sentences made up of the 150 hyphen words in commercials. Deniz's work focuses on advertising as a tool of manipulation, one that applies game logic, the possibilities of language and the marketing of nature to create one of the most pervasive and lucrative elements in today's commercial life.

° Mustafa Hulusi (1971)
İsimsiz (Beyaz Zambak ve El), 2005

Tuval üzerine yağıboya
213 x 305 cm

Banu - Hakan Çarmıklı Koleksiyonu

Mustafa Hulusi'nin pratiği, insan zihninin renk ve motifleri algılamaya sürecindeki referansları keşfe açar. Foto-gerçekçiliğın imgeler dünyasından daha ileri bir noktada yarattığı empati ve araçsallık potansiyelini işlevsel hale getiren Hulusi, izleyiciyi kodlanmış gerçeklik algısıyla baş başa bırakır. Sanatçının çiçek resimleri, yalnızca ifadeyi, kendine haslığı ve benzerlerini reddettikleri ölçüde değil, aynı zamanda kendiliğinden anlamdan vazgeçtikleri için de romantik sonrası üretimin temsilcileri olarak görülür. Bu seriden bir çalışma olan *İsimsiz (Beyaz Zambak ve El)*, canlı, parlak ve son derece gerçek görüntüsüyle yarattığı büyülenme duygusunun ötesinde, karmaşık, neredeyse edebi imgesiyle iç ve dış dünyaları düşündürür. Hulusi'nin resimleri yaşamın doğal bozunumu içindeki güzelliği görür; doğanın insan eli değmeden önceki saflığını anımsatır.

Mustafa Hulusi (1971)

Untitled (White Lilly and Hand), 2005

Oil on canvas

213 x 305 cm

Banu - Hakan Çarmıklı Collection

Mustafa Hulusi's practice explores the processes involved in human color and pattern cognition. His painted works tap into photo-realism's potential to generate empathy beyond the world of images and leaves the viewer to face her own coded and private reality. The artist's floral paintings are considered representative of post-romantic production for their singular, comparison-defying character as well as their transcendence of common logic. *Untitled (White Lilly and Hand)* is a lively and enchantingly realistic piece that uses complex, almost literary imagery to examine the exterior and the interior self. Hulusi's painting finds beauty in the natural decay of life and alludes to its pristine state before the human touch.

- İrem Tok (1982)
Açık Hava Müzesi, 2019

Karışık teknik, kitap, liken, heykel
3 cilt, 22 x 127 cm (her biri)

Erol Tabanca Koleksiyonu

İrem Tok, heykel, resim, animasyon, seramik gibi çeşitli medyumlari kullanır ve ince detaya sahip atmosferler yaratır. Evrene daha yakından bakmaya olanak sağlayacak her türden malzemeyi titizlikle işleyen Tok'un sanat pratiğinin temelinde insan, doğa ve kültür arasındaki ilişkiler ve sınırlar yatar. Üretim süreci; araştırma, yorumlama, keşif, toplama, biriktirme, düşünme, not alma, çizim ve birleştirmeyi içerir. Bu bağlamda ansiklopediler ve kitaplar gibi "bilgi sembollerini" dönüştürerek tarihsel anlatılarla yüzleşir.

Doğabilim ve mikrobiyolojiyle özellikle yakından ilgilenen Tok, *Açık Hava Müzesi*'nde, internet öncesinde evlerin vazgeçilmez bilgi kaynaklarından, Meydan Larousse ansiklopedisinin ciltlerinin içini oyar, izleyiciyi bu resmi bilgiyi bir kenara bırakarak aslında o kadar uzak olmayan doğada kendi araştırmasını yapmaya davet eder. Tok, eserde mantar ve alglerin melezlenmesinden ortaya çıkan ve heykellere tutunduğunda onları yavaş yavaş yok eden, bir anlamda silen, likeni kullanır. Doğa, kültür ve insan türünün bu dünyadaki geleceği bağlamında canlı bir organizmanın yaşamı ile tarihi bir yapının korunması arasında bir seçim yapılması gerektiğinin altını çizer.

İrem Tok (1982)

Outdoor Museum, 2019

Mixed technique, fascicle binders, lichens, sculptures
22 x 127 cm (3 sections, each binder)

Erol Tabanca Collection

İrem Tok creates finely detailed atmospheres through a variety of media, including sculpture, painting, animation and ceramics. Painstakingly working with any material capable of offering her a closer look at the universe, Tok makes the relationships that bind and the boundaries that separate human beings, nature and culture the core of her artistic practice. Through a production process that includes research, interpretation, discovery, collecting, thinking, note-taking, drawing and combining, she confronts historical narratives by transforming sources of information and knowledge like encyclopedias and books.

Intrigued by natural sciences and microbiology, in *Outdoor Museum*, Tok repurposes Meydan Larousse, a Turkish translation of the Grand Larousse encyclopedia which was an important and popular source of information before the arrival of the internet. With this act, she invites the viewer to leave this official source of information behind and conduct their own research in nature, all around them. Tok uses lichens, a hybridized species born of algae and fungi known for eating away sculptures upon long-term contact. The artist underlines a crucial question within the context of nature, culture and the future of humanity on this earth. A choice has to be made between the conservation of a historical structure and the survival of an organism.

° Hale Tenger (1960)

Geyiğin Aynası Büyü

Magic is the Mirror of a Deer, 2019

Video, silindirik alüminyum kutu, müze camı, vinil ters projeksiyon perdesi, ayna

Video, cylindrical aluminum container, museum glass, rear projection vinyl screen, mirror

Ø: 51,5, d: 60,5 cm

*Galeri Nev İstanbul'un izniyle
Courtesy of Galeri Nev İstanbul*

- Hale Tenger (1960)

Balığın Büyüsü Gökyüzü

Sky is the Magic of a Fish, 2019

Video, silindirik alüminyum kutu, müze camı, vinil ters projeksiyon perdesi, ayna

Video, cylindrical aluminum container, museum glass, rear projection vinyl screen, mirror

Ø: 51,5 d: 60,5 cm

*Galeri Nev İstanbul'un izniyle
Courtesy of Galeri Nev İstanbul*

Hale Tenger'in *Geyiğin Aynası Büyü ve Balığın Büyüsü Gökyüzü* eserleri, isimlerini Edip Cansever'in "Rüzgarların Dinlendiği Yer" şiirinden alır. Şiirin yarattığı çağrışımlar sanatçının görsel diline evrilirken metinden bağımsızlaşan hem tanıdık hem de tekinsiz görsel ve duyusal karşılaşmalar yaratır. Cansever'in öne çıkan dizeleriyle birlikte, Tenger'in kurguladığı alan, dil ve belleğin muğlaklığı üzerine temellenir.

Örtülü geçmişle bireysel ve toplumsal hesaplaşma süreçlerini barındıran eserler, aynı zamanda arzu ve hüznün, yaşama gücü ve takatsizlik, hafıza ve unutulmuş, sessizlik ve inkâr arasındaki çapraşık bağları da haritalandırır. Eserlere hâkim olan buğulu, loş ve kuytu olarak tanımlanabilecek atmosfer, farklı "karşılaşmalar"a odaklanır; bireyin doğadaki ikilikler ve uyumsuzluklarla, toplumsal hafızayla ve aynı zamanda kendi içsel karşıtıllıklarıyla karşılaşmalarını yansıtır.

Hale Tenger's *Magic is the Mirror of a Deer and Sky is the Magic of a Fish* take their names from "Where the Winds Rest," a poem by Edip Cansever. Evocations from the poem evolve into the artist's visual language, casting loose from the text, and launching visual and sentimental encounters that are both familiar and uncanny. With Cansever's prolific lines serving as inspiration, Tenger creates a visual space based on the ambiguity of language and memory.

While the works incorporate the process of reckoning with the individual and collective buried past, they also map the intricacies between evolving emotional states such as desire and sorrow, vitality and exhaustion, memory and forgetting, and silence and denial. The misty, dim and crannied atmosphere that mark the works reflects on diverse "encounters": with the dualities and disparities in nature, with collective memory and individual encounters with inner dichotomies.

◦ Kerem Ozan Bayraktar (1984)

Potansiyel Olarak Yaşanamaz Bazı Gezegenler, 2018

Ahşap üzerine arşivsel pigment baskı
8 adet, 40 x 30 x 5 cm (her biri)

SANATORIUM ve sanatçının izniyle

Kerem Ozan Bayraktar *Potansiyel Olarak Yaşanamaz Bazı Gezegenler*'de, bilim dergilerindeki “öte gezegen” (“*exoplanet*”) illüstrasyonlarının, astronomideki “yaşanabilir bölge” kavramıyla ilişkisini inceler. Bayraktar bu incelemeyi bilimsellik, kolonyalizm ve hayal gücü doğrultusunda gerçekleştirir. Bir dizi gezegen görselleştirmesinden oluşan bu çalışmada sanatçı, yaşam için elverişli olduğu söylenen ortamları, farklı senaryolar doğrultusunda tek tek araştırır. Bir gezegenin yaşama elverişliliği hakkında konuşmak için genelde oldukça yetersiz olan bilimsel verilerin iyimser yorumlarıyla elde edilen illüstrasyonlarının hiçbir zorunluluk taşımadığını, aksine oldukça keyfi olduğunu belirten Bayraktar, nötr bir tavırla söz konusu verileri yeniden yorumlayarak mevcut gezegenlerin yeni görselleştirmelerini üretir. Sanatçının gezegen illüstrasyonları, popüler bilim mitlerinin aksine bu gezegenleri, yaşama elverişli olmayan özelliklerine odaklanarak betimler.

Kerem Ozan Bayraktar (1984)

Some of the Potentially Uninhabitable Planets, 2018

Archival pigment print on wood block

8 pieces, 40 x 30 x 5 cm (each)

Courtesy of the artist and SANATORIUM

Alias		Parent star		Orbital elements	
Planet	Kepler-438b	Star	Kepler-438	Orbital period	129.52073 d
Alternative names	KIC 12256553, KOI-2019.0, HD 10180, GSC 6357-014, G, WISE J045204.38-012704.21, 2MASS J04520438-01270421	Right ascension	341	Semi-major axis	0.4425 AU
		Declination	35	eccentricity	0.16
		Apparent magnitude	14.92	True anomaly	341
		Spectral type	G8V		
		Distance	492 ly		
Physical characteristics		Mass	1.267 ± 0.090 M _{Jup}	Discovery info	
Mass	1.267 ± 0.090 M _{Jup}	Radius	1.124 ± 0.040 R _{Jup}	Date	2013
Temperature	270 ± 20 K (27 °C)	Temperature	2700 ± 100 K	Method	Transit
Solar flux	340 W/m ²	Habitability	2015	Discovery	Kepler spacecraft
		Age	5.6 ± 0.4 Gyr	Discovery status	Confirmed

In *Some Of the Potentially Uninhabitable Planets*, Kerem Ozan Bayraktar pairs the astronomical concept of “habitable zones,” orbital regions that can potentially support life, with illustrations of exoplanets from science magazines. The work consists of a series of visualizations of planets, which the artist analyzes, one by one, for their potential habitability. It concerns itself at the descriptive level with the formal and ideological dimension of the ability of congeneric elements to form completely different structures in different compositions. The artist analyzes one by one the environments claimed to be habitable in the list of “potentially habitable exoplanets” in terms of different scenarios. Stating that the illustrations obtained through the optimistic interpretations of scientific data, which are usually insufficient to discuss the habitability of a planet, are not at all indispensable and, on the contrary, are quite arbitrary, Bayraktar produces new visualizations of available planets by interpreting the relevant data with a neutral attitude. Contrary to popular science myths, the planet illustrations of the artist depict these planets by focusing on their features unfit for life.

Aliases		Parent star		Orbital elements	
Planet	Kepler-1229b	Star	Kepler-1229	Orbital period	(<i>P</i>) 86.829 d
Alternative names	KOI-2418.01; KOI-2418 b; KO2418.01; KIC 10027247 b; WISE J194956.83+465948.1 b; 2MASS J19495680+4659481 b	Right ascension	(<i>α</i>) 19 ^h 49 ^m 56.81 ^s	Semi-major Axis	(<i>a</i>) 0.2896 AU
		Declination	(<i>δ</i>) +46° 59' 48.2"	Inclination	(<i>i</i>) ~89.5°
		Apparent magnitude	(<i>m_V</i>) 15.474	Eccentricity	(<i>e</i>) ~0
		Spectral type	M7V		
		Distance	770 ly		
Physical characteristics		Mass	(<i>m</i>) 0.54 (± 0.3) <i>M_{sun}</i>	Discovery Info	
Mass	(<i>m</i>) ~2.7 <i>M_{earth}</i>	Radius	(<i>r</i>) 0.51 (± 0.03) <i>R_{sun}</i>	Date	2016
Radius	(<i>r</i>) 1.40 ^{+0.11} _{-0.13} <i>R_{earth}</i>	Temperature	(<i>T</i>) 3784 (± 39) K	Method	Transit
Temperature	(<i>T</i>) 213 K (-60 °C; -76 °F)	Metallicity	[Fe/H] -0.06 (± 0.1)	Discoverers	Kepler spacecraft
Stellar flux	(<i>F_{sun}</i>) 0.35 ^{+0.12} _{-0.14} <i>e_{earth}</i>	Age	3.72 ^{+5.32} _{-2.07} Gyr	Discovery status	Published

- Sergen Şehitoğlu (1980)

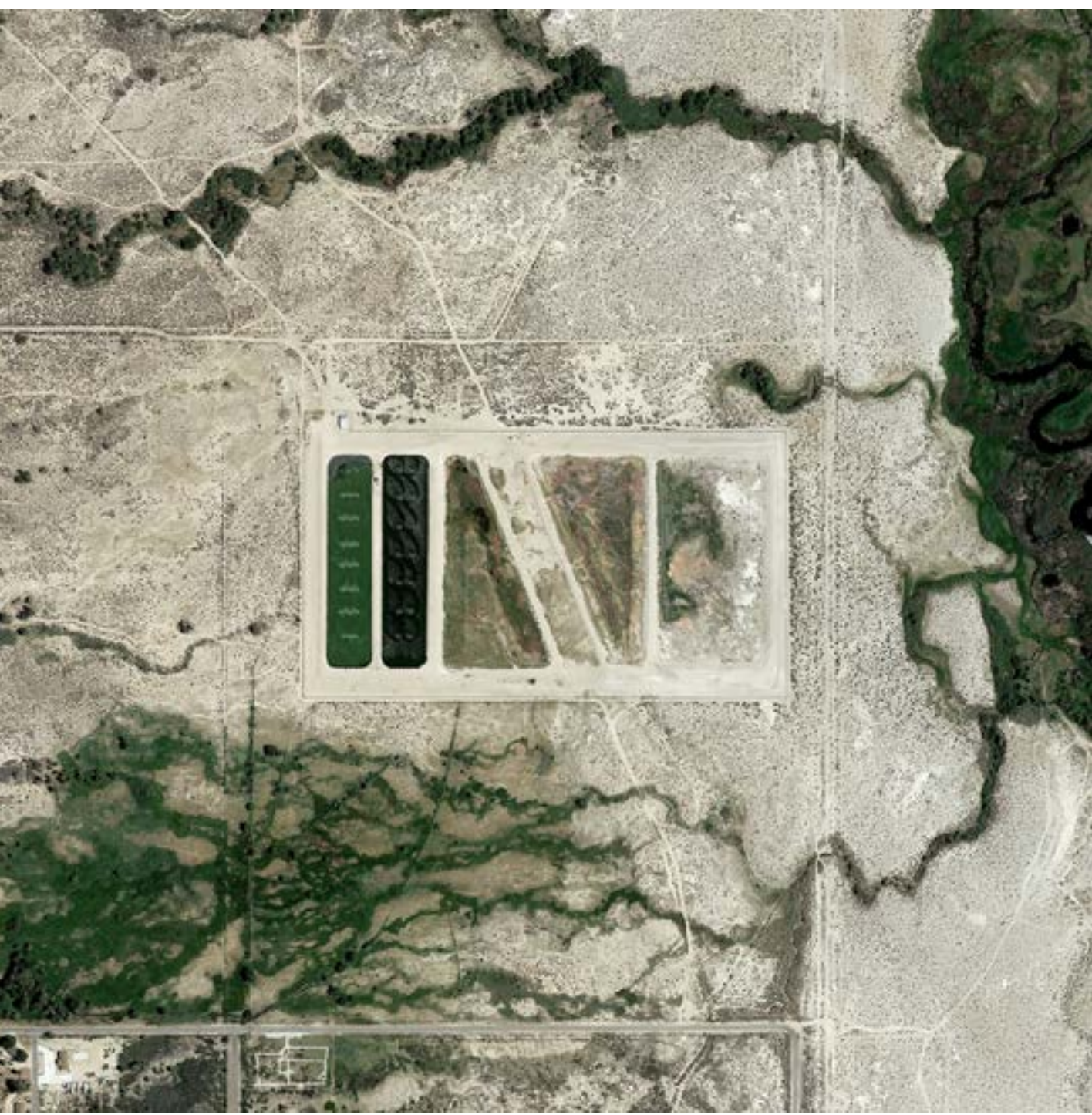
Rastlantı ve Zorunluluk - Mojave Çölü, 2018

Yerleştirme

Değişken boyutlar

SANATORIUM ve sanatçının izniyle

Sergen Şehitoğlu *Mojave Çölü*'nde, Antroposeni (İnsan Çağı), gezegenimizin morfolojik yapısı üzerinden inceler. Şehitoğlu çalışmasında, ABD'deki aynı adı taşıyan çölün uydudan elde edilen görüntülerini tarayarak, bu görüntülerdeki insan canlılığı belirtilerine, simetri, tekrar ve çeşitlilik bağlamında odaklanır. Bu çalışma, insan canlılığının biyolojik biçimsel yapısı ile insanın ortaya koyduğu temsil sistemlerinin biçimsel yapısını birlikte sorun edindir. Şehitoğlu'nun eserinde uydu görüntüleri aracılığıyla incelemekte olduğu çöl, potansiyel olarak bütün formları içeren bir tür olasılıklar uzamı olarak ele alınır. Şehitoğlu, Norbert Wiener'in yaşamı tanımlamak için kullandığı, "bir süreliğine entropiye karşı duran geçici adacıklar" ifadesinin, yaşamın kendi ürettiği formlar için de geçerliliğini savunur; çalışmanın temel amaçlarından birinin, bu eşlemeyi görünür kılmak olduğunu ifade eder.

Sergen Şehitoğlu (1980)

Chance and Necessity - Mojave Desert, 2018

Installation

Variable sizes

Courtesy of the artist and SANATORIUM

In *Mojave Desert*, Sergen Şehitoğlu investigates the current Anthropocene epoch through the biological structure of our planet. First scanning satellite images of the Mojave Desert in the United States, Şehitoğlu then focuses on signs of life in these images within the context of symmetry, repetition and diversity. The work concerns itself with the vast biological structure of life, as embodied in the desert, and the structure of human-created systems of representation. Analyzing aerial satellite images reveals the desert as a space of endless possibility. Şehitoğlu has said that the expression “temporary islands of decreasing entropy,” as used by Norbert Wiener to define life, is also true of the forms generated by life itself. A main purpose of this work is to visibly map this notion.

° Fırat Engin (1982)

Arınma, 2011

Çamaşır makinesi, LCD ekran, DVD çalar
84 x 60 x 55 cm

Banu - Hakan Çarmıklı Koleksiyonu

Arınma, görüntü ve hazır nesneyi bir arada kullanarak, videoda yer alan sanal görüntü ile nesnenin somut gerçekliğinin kesiştiği, manipüle edilmiş yeni bir etki alanı yaratır. Bu etki alanında gösterge olarak kullanılan çamaşır makinesi, gündelik işlev ve temsili ile yıkanan bir dünya videosunu yansıtmaktadır. Böylece çalışma, “yıkanan dünya” imgesi ile “arınma” fikri arasında bağ kurarak manipüle edilmiş müphem bir karışıklık düzenine gönderme yaparken, sosyokültürel anlamda da birçok olasılığı barındıran yeni okumalara olanak sağlar.

Firat Engin (1982)

Purification, 2011

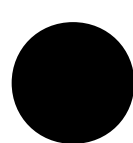
Laundry machine, LCD screen, DVD player
84 x 60 x 55 cm

Banu - Hakan Çarmıklı Collection

Purification creates a new manipulated realm where the virtual image in the video and the concrete reality of the ready-made object intersect. The washing machine, which indicates prosperity in most of the world as well as the automation of labor, projects a video of the Earth rotating through its window; with the help of the machine's spin cycle, we see a world being cleansed. The work aims to refer to an ambiguous order of confusion by establishing a link between the image of the "washed-out world" and the idea of "purification" on the one hand, while allowing for new interpretations that include many different possibilities in sociocultural terms on the other.

ÜÇÜNCÜ
5
KAT

THIRD
FLOOR

- Ali İbrahim Öcal (1982)

İsimsiz, 2017

38 adet ağaç dalı, kürek ucu

Değişken boyutlar

SANATORIUM ve sanatçının izniyle

Ali İbrahim Öcal, resim, fotoğraf, heykel, yerleştirme, video ve doğa kökenli nesnelere gibi farklı malzeme ve tekniklerle çalışır. Sanatçının yerleştirmesinde, otuz sekiz adet buluntu ağaç dalı insan yapımı kürek uçlarıyla buluşur. Kürekler, hayat döngüsünün farklı noktalarına dokunabilir: Toprakta açacakları yuvaları tohum mu, bir şeyin ölüsü mü dolduracaktır bilinmez.

Ali İbrahim Öcal (1982)

Untitled, 2017

38 tree branches, shovels without handles

Variable sizes

Courtesy of the artist and SANATORIUM

Ali İbrahim Öcal works with different techniques and mediums including painting, photography, sculpture, installation, video and organic matter. In his installation, 38 tree branches take the place of handles on man-made shovels. The tools have the potential to play drastically different roles in life cycle: We can't help but wonder what exactly these macabre shovels will dig up or bury.

◦ João Vilhena (1973)
Fouille Courageuse, 2015

Gri mukavva üzerine Pierre Noire
195,5 x 135 cm

Erol Tabanca Koleksiyonu

Portekiz doğumlu sanatçı João Vilhena'nın çalışmaları; sinema, edebiyat ve görsel sanatlarla yakından ilintilidir. Sanatçı resim, heykel, fotoğraf ve çizim gibi çeşitli medyalarla yola çıkarak üretim yapar. Vilhena için bir eser, onu harekete geçiren anlık bir “bakışla” yaratılır ve anlam kazanır. Kalemin ve kelimenin virtüözünü olan Vilhena, sıklıkla karakalem, tebeşir gibi pürüzsüz malzemeler kullanır; çalışmalarının merkezindeki “şeyleri” biraz değiştirerek gizler. *Fouille Courageuse*'de, sarp bir zirvede, cesaret gerektirmekle beraber imkânsız da olan bir kazıya çıkmış erkek figürü, gizemli ve hareketsiz ikinci bir figürle bir arada görülür. Bu cüretkâr kazı, zirve fikrinin gerçekten tarih boyunca iddia edildiği gibi yükseklerde olup olmadığını düşündürür.

João Vilhena (1973)

Fouille Courageuse, 2015

Pierre Noire on grey cardboard

195,5 x 135 cm

Erol Tabanca Collection

Portuguese artist João Vilhena's works are closely related to film, literature and visual arts. Using painting, sculpture, photography and drawing as his primary points of departure, Vilhena's pieces are born of a momentary gaze, finding their semantic references later in his process. A virtuoso of pencil and words, Vilhena often uses smooth materials like charcoal and chalk, then conceals his central themes by slightly altering them. In *Fouille Courageuse*, a male figure stands on a steep peak—on a brave yet impossible quest—and is accompanied by another mysterious, still figure. This courageous excavation makes the viewer consider the word “summit” as a metaphor, historically assigned to and found in ambitious altitudes.

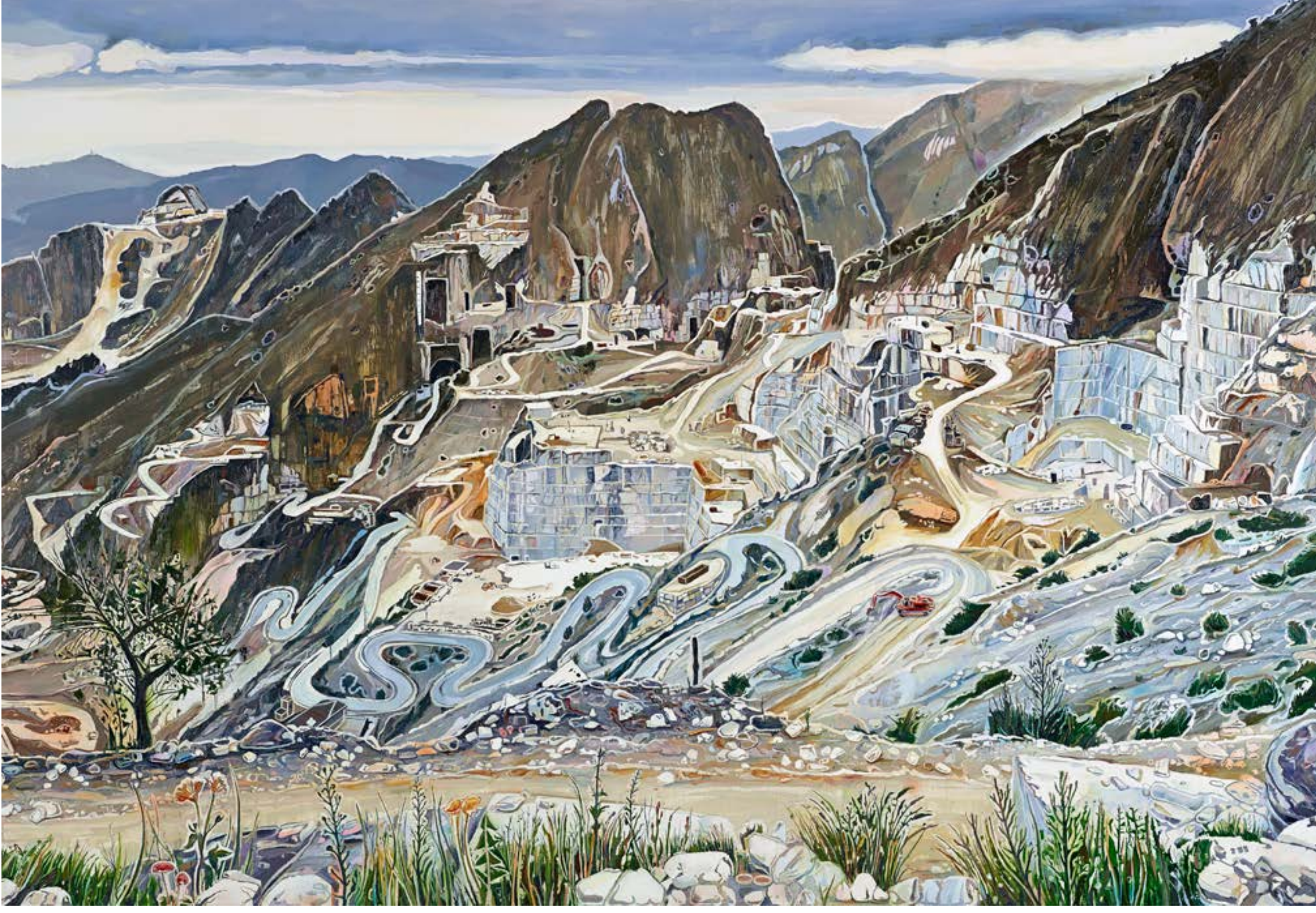

● Burcu Perçin (1979)

Tepeden Bakış, 2015

Tuval üzerine yağlıboya
160 x 240 cm

Erol Tabanca Koleksiyonu

Burcu Perçin eserlerinde ıssız otoyollar, terk edilmiş fabrikalar ve mermer ocakları başta olmak üzere insan eliyle tahrip edilip bırakılmış mekânları resmeder. Bu mekânlar, sanatçının keşfettiği ıssız bölgelerde çektiği fotoğraflarla oluşturduğu kompozisyonlardan yola çıkarak şekillenir. Perçin, *Dağların Sahibi Yoktur* serisinde sermayenin kamuya ait alanlara nasıl zarar verdiğini gözler önüne serer. Küresel endüstri politikalarının doğayı ve canlıları değil, daha fazla kârı öne çıkarmasını eleştirir. Perçin'in resimleri bir yandan da bu yok oluş içindeki görsel zenginliği arar. Endüstri toplumunun ürünü olan bu tuhaf yapıların renklerini, dokularını ve formlarını ortaya çıkararak anıtsallaştırır, böylece distopik bir estetik sunar.

Burcu Perçin (1979)

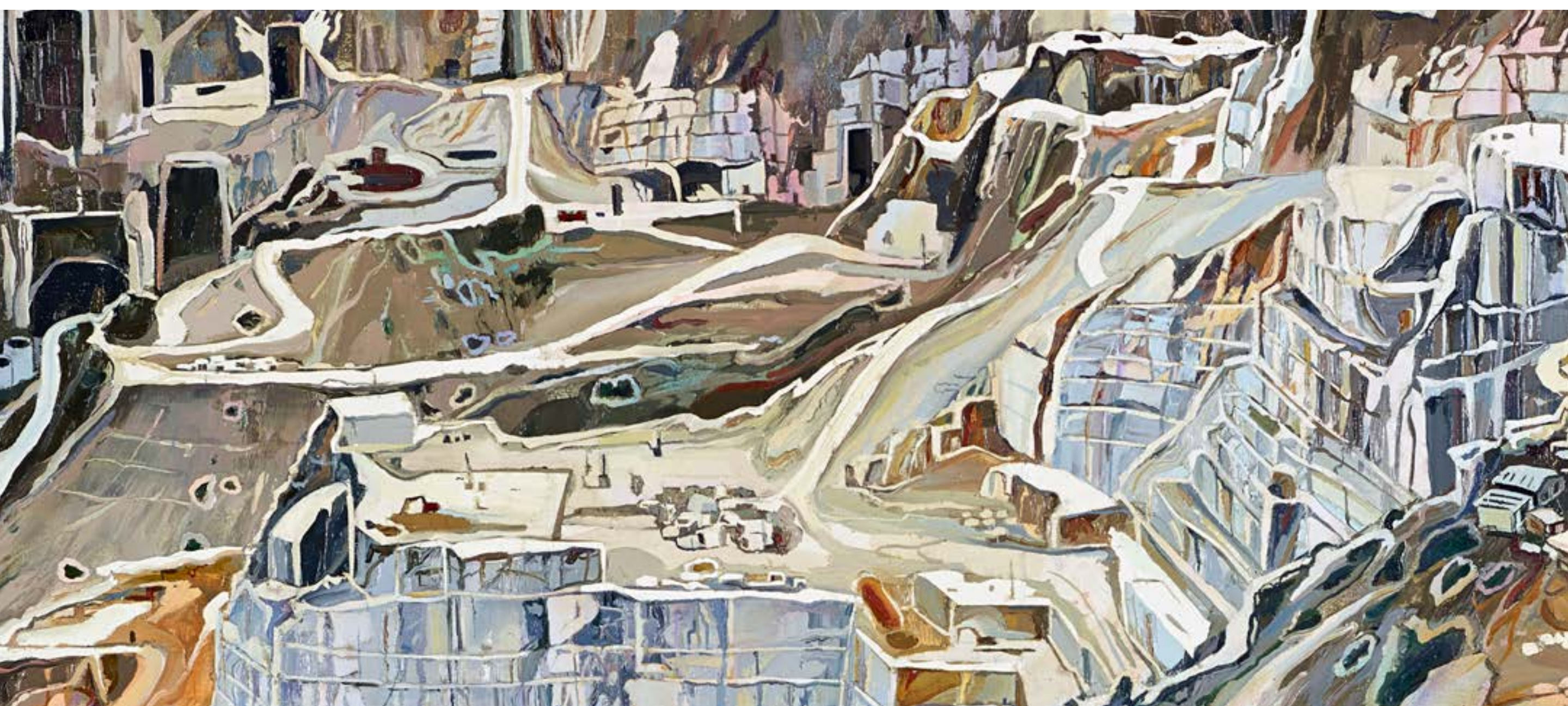
A Look from Above, 2015

Oil on canvas
160 x 240 cm

Erol Tabanca Collection

Burcu Perçin depicts spaces destroyed and abandoned by human beings, predominantly desolate highways, factories, and quarries. These compositions expand on photographs taken by the artist of uninhabited areas. In the series *Mountains Have No Owners*, Perçin displays how capital destroys public spaces in her critique of global industrial policies for giving rise to profit maximization over nature and living things. Perçin searches for the visual richness in this destruction through the medium of painting. The artist monumentalizes these strange buildings, which are the products of industrial society, by uncovering their colors, textures and forms, and in a way, highlighting their dystopian aesthetics.

o Ali İbrahim Öcal (1982)

Yanık Orman, 2017

Alüminyum epoksi reçine
90 x 230 cm (her biri)

SANATORIUM ve sanatçının izniyle

Ali İbrahim Öcal'ın *Ölü Doğa* serisi farklı görsel soru ve sorunları bünyesinde barındırır. Sanatçının uzun süre büyüteç altına aldığı insan ilişkilerinden sonra doğaya, doğadaki tohumlanma, filizlenme, büyüme, yok olma, tekrar doğma gibi değişim süreçlerine yönelmesi karmaşık neden-sonuç ilişkilerine dayanır.

Ahşap gibi organik bir malzemeyi tekinsiz bir benzerlikte yeniden kurgulayan *Yanık Orman*, izleyiciyi içinde yaşayan tüm canlılarla beraber ölmüş bir orman karşısında, arada televizyon ya da telefon ekranı olmadan durmanın yarattığı ağır hesaplaşma hissiyle tanıştırır.

Ali İbrahim Öcal (1982)

Burnt Forest, 2017

Aluminum epoxy resin

90 x 230 cm (each)

Courtesy of the artist and SANATORIUM

Ali İbrahim Öcal's series *NATURE MORTE / salto mortale* is a presentation offering different visual questions and problems. After a long period of focusing on human relationships, the artist's gravitation to nature and its periods of change – seeding, sprouting, growth, destruction and rebirth – rests on complex cause and effect relationships. In *Burnt Forest*, Öcal reproduces an eerie likeness of wood, an organic matter. It calls forth the sense of accountability one might feel while standing at the edge of a burnt forest facing this absence of life—rather than seeing it on a phone or television screen.

- Stephan Kaluza (1964)
Arkadienmaschine # 6, 2012

Arşivsel pigment baskı
55 x 150 cm

SANATORIUM ve sanatçının izniyle

Stephan Kaluza'nın *Arkadienmaschine* projesi, 50 farklı karenin üst üste binmesiyle oluşturulmuş tek bir manzarayı gösterir. İzleyici, altında küçük bir su birikintisi olan, yeşil ve el değmemiş dağlık bir bölgeye bakmaktadır. Eser tamamen insanoğlunun arzularını tatmin etmek üzere tasarlanmış bir ütopyayı tasvir eder; bir yandan bu amaca hizmet ederken bir yandan da türümüzün ideali yaratma arzusunun altını çizer.

Bir yönüyle proje ütopya olarak görevini yerine getirir. Sanatçının yarattığı bu kurgu ortamda insanın hayatta kalabilmesi için gereken her şey; yani su, bitki örtüsü ve barınma ile ısınma için yararlanılabilecek ağaçlar vardır. Diğer yandansa *Arkadienmaschine #6*, bu cenneti andıran manipüle edilmiş fotoğraf, insan olma durumunun alaycı bir incelemesi niteliğindedir.

Stephan Kaluza (1964)
Arkadienmaschine # 6, 2012

Archival pigment print
55 x 150 cm

Courtesy of the artist and SANATORIUM

Stephan Kaluza's "Arkadienmaschine" project is a photo manipulation made up of 50 layered images to create a singular landscape. The viewer is greeted by a lush and pristine mountainous region, with a small body of water at its base. This project aims to present a utopia as a conceivable system, designed only to satisfy human needs.

On the one hand, the project fulfills its purpose as a utopia. This fictional place, created by the artist, offers only what humans need to survive: water, vegetation and trees to provide wood and shelter. The irony of "Arkadienmaschine," an Edenic photo manipulation, is that the work also contains an inquiry on the human condition.

° Lara Ögel (1987)

Evler Odalardı Unuttum, 2020

Seramik, toprak, çim, ahşap, tohum
Mekâna özel yerleştirme

Sanatçının izniyle

Lara Ögel, eserlerinde kültürel arketipleri kişisel tarihi ile öre-
rek yeniden yorumlar. Sanatçı, *Evler, Odalardı Unuttum*'da te-
massal hatırlama eylemi ile şekillendirdiği seramik ayaklardan
oluşan, kökleriyle bulunduğu yere tutunmayı arzulayan mobilya
kümeleri üzerinden insanın kırılganlığını ve faniliğini düşünür.
İlk hatıralarına ev sahipliği yapan mekânın kalıntılarını arkeoloji
müzelerinde karşılaşılan fragmanlara benzetir. Geriye kalmış
nesnelerin yaşanmışlık ile beslenen hafızası, doğanın devral-
dığı yatak odasında topraktan filizlenen yeni yaşam biçimlerine
evrilir. Zaman ve bakım ile büyüyerek bir bütünün parçacıkla-
rını oluşturan çimleri, geleceğe taşıyacağımız hikayelerimizin
sembolik yapı taşlarına dönüştürerek şu soruyu sorar: “Ken-
dimize belirlediğimiz evcil yaşam alanlarından başlayarak do-
ğanın döngüsellikinden ilham alsak, kırılganlığımızı toprak gibi
işleyip belleğimize emek harcasak, hayata, zamana ve varoluşa
bakışımız değişir mi?”

Lara Ögel (1987)

Houses Were Rooms, I Had Forgotten, 2020

Ceramic, grass, earth, wood, seeds

Site-specific installation

Courtesy of the artist

Lara Ögel's work reinterprets cultural archetypes by weaving them with her personal history. In *Houses Were Rooms, I Had Forgotten*, the artist considers the fragile and mortal nature of human beings through her rendering clusters of furniture; shaped by hand through tactile memory, desiring to hold on to the ground in which they have spread roots. The remains of the site that host her early memories become fragments encountered in archeological museums. Remnants in a room overtaken by nature evolve into new life forms sprouting from the soil, nourished by the memory of its former users. The artist transforms the blades of grass, growing with time and care, forming pieces of a whole, into the symbolic building blocks of our stories carried into the future and asks: If we take inspiration from the cyclicity of nature, starting from our domesticated spaces and cultivate our fragility like soil attending to our memories, would our attitude towards life, time and existence change?

• Nazan Azeri (1953)

Büyüme

To Grow, 2003

Performans sürecinden diasec baskı

Diasec print from the performance process

50 x 120 cm

1 / 5 edisyon

1/5 edition

Büyüme dökümantasyon

To Grow documentation

4'20"

Sanatçının izniyle
Courtesy of the artist

Çalışmalarında sıklıkla kıyafet ve giyinmek üzerine düşünen Nazan Azeri'nin *Büyüme*'i, sanatçının 2002-2003 yılları arasında gerçekleştirdiği bir performans üçlemesinin sonuncusuna aittir ve hem toplumsal hem bireysel bir çocukluk hafızasına dayanır. 2003'te gerçekleşen projede, pamuklar içine yerleştirilen bitki tohumları, Azeri'nin temel fen dersi ödevlerinden hatırladığı gibi her gün sulanır.

Azeri, *Büyüme*'ten önce gerçekleşen performansları *Hatırlıyorum* (2002) ve *Dönüşüm*'de (2002), sırasıyla Tahtakale'den alınmış plastik oyuncak tabancaları ve çocukluğundan hatırladığı kalıplarla üretilmiş oyuncak bebekleri pamuk ve mercimeklerle kaplar. Bitkilerin yetiştirme süreçlerini fotoğraf ve videoyla kayıt altına alır.

Büyüme'te sanatçı iki ay boyunca her gün bedene giydiği pamuk tulumları, o sırada üniversite öğrencisi olan oğlunun yardımıyla ölümsüzleştirir. İnsanın doğaya verdiği zararın nerede sonlandığını sorguladığımız 2020'de, fotoğraftaki tek parça pamuk kıyafetten fişkırان hayat, umuda kapı aralar.

Nazan Azeri often ruminates on clothing and the symbolic act of getting dressed in her work. For the documentary project *To Grow*, the third installation of a performance series she embarked on between 2002-2003, she builds upon a formative childhood memory, both collective and individual: a grade-school assignment in science class. For this 2003 work, Azeri every day waters seeds she has placed between layers of cotton.

Prior to *To Grow*, in *I Remember* (2002) and *Metamorphosis* (2002), the artist performs the same act on plastic guns and dolls identical to ones from her childhood. She uses photography and video to document the growth process.

In *To Grow*, the artist immortalizes the cotton body suit she puts on every day for two months with the help of her son, who was a college student at the time. In 2020, a year that has found us questioning if there is any end to human-led destruction, the life we find growing on a cotton one-piece sprouts with hope.

° Serkan Demir (1975)
Yeryüzünden Görünüm, 2017

Metal ve giysi parçaları
85 x 65 x 120 cm

artSümer ve sanatçının izniyle

Edward Said 2000 tarihli *Kış Ruhu* adlı eserinde, olacakları öngörerek yüzyılı “kitlemel göç çağı” olarak tanımlar. Bu tanımlama sanki insanlığa tüm gerçeğı bir cümlede özetlemiştir: 2011 yılında Suriye’de barışçıl halk hareketi olarak başlayan rejim karşıtı gösteriler, Suriye rejiminin sert müdahalesi ile kısa zamanda acımasız bir iç savaşa dönüşmüş ve yüz binlerce insanın hayatını kaybetmesine ve nüfusun, başta halihazırda kuraklığın olumsuz etkilerini yaşayan kısmı olmak üzere büyük bir bölümünün de ülke dışına göç etmesine neden olmuştur. Bu sebeple yüz binlerce Suriyeli bu krizle birlikte mülteci durumuna düşmüştür.

Yeryüzünden Görünüm, yaşanan tüm bu gerçekliğin hafızamızda kalan detayların topografyası niteliğindedir. Yerkürenin topografik görüntüsünden yola çıkılarak oluşturulan çalışma, Suriye’den başlayıp bir kısmı Türkiye sınırlarında sonlanan, diğer kısmı deniz yoluyla Avrupa’ya devam eden bu yolculuğa odaklanır. Deniz yolunu tercih eden mültecilerin ilk güzergâhı olan Ege Denizi (ve suyun diğer ucundaki Avrupa - Yunan Adaları) bu yolculukların en trajik kısmına tanıklık eder. Her yıl binlerce insanın karanlıklara gömüldüğü Ege derinlikleri artık sırlarını tutamaz olmuştur. Kıyafet parçalarından biçimlendirilmiş *Yeryüzünden Görünüm*, sanatçının son yıllarda tanık olduğı hikâyelerden, gerçekleştirdiğı mülteci kampları ziyaretlerinden ve medyada yer alan görsellerden yola çıkarak kurduğı bir cümledir. İktidarların ekonomik hırsları, dünyada insan eliyle yaratılan tahribat ve küresel ölçekte iklim krizini yavaşlatmak için bir türlü atılmayan adımlar, Suriye mülteci krizinin yakın gelecekte deneyimleyeceğimiz göç dalgasının sadece bir ön habercisi olduğunu fısıldar.

Serkan Demir (1975)

Global Scene, 2017

Metal and clothing

85 x 65 x 120 cm

Courtesy of the artist and artSümer

Foreseeing the days to come, Edward Said described the 21st century as the age of mass migration in “Spirit of Winter” (2000), the anthology he edited. In Syria in 2011, the demonstrations against the Assad regime, which started as a peaceful protest movement, quickly escalated into a devastating civil war due to harsh intervention. Since then, the number of deaths has reached nearly half a million, a large part of the population—starting with those suffering from an ongoing drought— has fled the country and millions of Syrians live as refugees due to the ongoing crisis.

View from the Earth interprets this experienced reality through the medium of sculpture. The work is constructed with articles of clothing that the artist collected during his visits to refugee camps. In the form of a globe, the installation reminds the viewer of the migration patterns of millions; the starting point is Syria, and sometimes comes to an end in Turkey, but other times extends through Europe. The Aegean Sea is the first step towards Europe through the Greek Islands; it is also the setting for the most tragic part of many refugees’ flight as thousands have drowned in its depths every year, but the sea can no longer keep its secrets. The prioritization of profit by those in power, the scale of human destruction on earth and the delay in taking action to slow down the global climate crisis foreshadow that the Syrian refugee crisis will be a harbinger of a much larger wave of migration.

- Emin Altan (1962)
SS Ayrfield (Chaosmos Serisi), 2016

Hahnemühle kağıt üzerine arşivsel pigment baskı
110 x 166 cm
2 / 7 edisyon

Erol Tabanca Koleksiyonu

Emin Altan'ın *Chaosmos* serisi dünya etrafında yaptığı seyahatlerinde şahitlik ettiği ve distopik bir kurgunun izlerini sürerek çektiği fotoğraflarla şekillendirdiği görsel hikâyelerden oluşur. Seri, sınır tanımaksızın doğa ve “öteki” üzerinde egemen olma tutkusunun, emeğine yabancılaşan insanın parçası olduğu doğa ile birlikte kendisine de yabancılaştığı ve nihayetinde kendi türünü yok ettiği bir sürecin izlerini taşır.

Serinin en önemli parçalarından biri olan *SS Ayrfield*, aynı adlı gemiye dairdir. Resmi adıyla Corrimal, İkinci Dünya Savaşı sırasında Avustralya'ya bir nakliye gemisi olarak atanmadan önce bir buharlı kömür gemisi idi. 1911'de Birleşik Krallık'ta inşa edilen *SS Ayrfield*, savaş sonrasında Sidney yakınlarındaki Homebush Körfezi'ndeki gemi enkazı bahçesinde emekliye ayrıldı.

Zamanla *SS Ayrfield*'in kaçınılmaz çürümesi, doğanın güçleriyle ve onun özelinde, şu anda geminin içinde yabani biçimde büyümüş olan mangrov ormanı ile birleşti. Altan'ın fotoğrafladığı *Ayrfield*'de, çelik gövdenin üzerinde yeşeren bitki örtüsü, geri plandaki körfezin huzurlu ortamıyla dramatik bir tezat oluşturur.

Emin Altan (1962)

SS Ayrfield (Chaosmos Series), 2016

Archival pigment print on Hahnemühle

110 x 166 cm

2 / 7 edition

Erol Tabanca Collection

The photographs in Emin Altan's *Chaosmos* series consist of visual stories that bear the traces of dystopian fiction. Humankind's enduring ambition to dominate nature and conquer the "other" is stressed, calling attention to the ways that humans estrange themselves from nature, their surroundings and each other. *Chaosmos* illustrates an outcome in which humans add so much pressure to the problems born from climate change that we become the perpetrators of our extinction.

SS Ayrfield is one of the defining works in the series. The steam collier ship was built in the United Kingdom in 1911 and put to sea as the SS Corrimal. During World War II, the Australian government purchased the ship for transporting troops. After the war, the SS Ayrfield retired to a shipwreck yard in Homebush Bay near Sydney.

Over time, the inevitable decay of SS Ayrfield amalgamated with the powerful forces of nature and, more specifically, the triumphant wild growth of a mangrove forest, which is now the ship's primary tenant. Photographed by Altan, the vegetation bursting over the steel hull provides a dramatic contrast to the bay's peaceful backdrop.

° TUNCA (1982)

Granumteca, 2020

Değişken boyutlar

“Günün Sonunda” sergisi için üretilmiştir.

2000’lerin başından bu yana toplumsal ve politik olaylar üzerindeki ideolojik kurguların ve onların tarihsel yücelticiliğinin aşılmasını kendisine mesele edinen TUNCA; desenden, heykel, video, yerleştirme ve performans formlarına uzanan çok yönlü bir pratiğe sahiptir. Sanatçının araştırma odaklı pratiği tarih yazımı ile ilgilidir; geçmişi kazıyla gün ışığına çıkarır, yeniden kurgular ve canlandırır.

TUNCA, *Granumteca* adlı eserinde ise, oldukça güncel ve acil küresel bir soruna, unutulmuş ve belki de bilerek göz ardı edilmiş bir çözümlerle karşımıza çıkar, iklim acil durumunun en kısa zamanda karşılaşılabileceğimiz sonuçlarından biri olan gıda krizine karşı, her bireyin parçası olabileceği bir çözüm önerisi sunar. Bulduğumuz riskli durumdan kurtulmanın bostanlarımızda ve bahçelerimizde, bölgemize ait atalık tohumları ekip biçerek, kendi gıda ihtiyaçlarımızı karşılamak olduğunu hatırlatır. Ayvalık’taki kendi bostan ve bahçesinde bu tohumlarla ev bahçeciliği, atalık tohum üretimi ve yayılımına katkıda bulunmayı da hedefleyen TUNCA, izleyiciyi de aynısını yapmaya çağırır. Eski salonların vitrinlerinde gördüğümüz gümüş ve kristallerin yerini atalık tohumlar almalıdır şiarıyla, cam sanatçısı Mert Üngör’le çalışarak ürettiği tohum saklama kaseleriyle izleyiciye yeni bir başlangıç önerir.

TUNCA (1982) *Granumteca*, 2020

Variable sizes

Produced for “At the End of the Day”

Turning his attention to the problem of overcoming the impact of ideological constructions and the historical glorification of social and political events since the early 2000s, TUNCA is a multifaceted artist who works with drawing, sculpture, video installations and performance. The artist’s research-based practice is historiographic as he seeks to excavate, reconstruct and reenact the past.

In *Granumteca*, a vitrine filled with glass bottles containing non-GMO seeds reminds us that we may confront a global food crisis—one of the consequences of climate change—sooner than we know. TUNCA offers a simple solution: begin to cultivate and harvest heirloom edibles that are native to the areas in which we live. The artist practices harvesting at his home in Ayvalık, on Turkey’s north Aegean coast, and calls on viewers to do the same. TUNCA collaborates with glass artist Mert Üngör to produce receptacles to store the seeds, pieces he says could take the place of the silver and crystal wares that once adorned the rooms and halls of stately mansions in the past.

• Adnan Varınca (1918)

Natürmort

Still Life

Panel üzerine yağlıboya

Oil on wood panel

35 x 27 cm

Erol Tabanca Koleksiyonu

Erol Tabanca Collection

° Adnan Varınca (1918)

Natürmort

Still Life

Duralite marufle tuval üzerine yağlıboya

Oil on canvas, mounted on plywood

29 x 52 cm

Erol Tabanca Koleksiyonu

Erol Tabanca Collection

1940 kuşaağı içinde 6zg6n bir anlatının temsilcisi, T6rk resmi içinde soyut ile klasik arasında kurduğu k6pr6yle 6nemli bir yere sahip olan Adnan Varınca; doğayı seven, onunla doğrudan ilişki kuran bir sanatçıdır. Kariyeri boyunca doğaya bağlı alışan Varınca, en çok 6l6doğa ve manzara 6zerine yoğunlaşır. G6r6nt6y6 ve nesneyi leke d6zeyinde, yalın bir form anlayışı içinde, m6kemmellik arayışından uzak tuttuğu resimlerinde sınırlar muğlaktır. Sanatçı çoğunlukla nesneleri bir doğa parçası ya da yine hareketli fırça vuruşlarıyla oluşturulmuş bir arka plan 6n6nde verir. 2014'te hayata veda eden Varınca, 6l6doğa resimlerinde iek, meyve gibi "canlı" olarak konumlandırđı kompozisyon 6gelerinden s6z ederken, "Hayatı resmetmeyi seviyorum, onun için cansız objelerle d6zenleme yapmayı tercih etmiyorum. Tabiatın eseri varken ikinci el olan cansız eşyayı kompozisyona dahil etmek bana gereksiz geliyor," der.

An important representative of the mid-century generation of Turkish artists, Adnan Varınca is known for building bridges between abstract and classical art with a strong creative affinity for nature. Varınca, has focused on natural themes throughout his career, specifically still lifes and landscapes. Boundaries dissolve in the artist's pure understanding of form on the levels of image and object. Varınca usually depicts objects over a natural landscape built from intense brushstrokes. The artist passed away in 2014 but described his still lifes as an expression of his love for life: "When one has nature's artwork at one's disposal, it seems unnecessary to me to include a second-hand, lifeless object in my artwork."

Sanatçılar Hakkında

About the Artists

Adnan Varınca (1918 - 2014)

İstanbul, Türkiye

Adnan Varınca, İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi (şimdiki adıyla Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi) Resim Bölümü'nde, Léopold Lévy ve Bedri Rahmi Eyüboğlu atölyelerinde çalıştı. 1957-1973 arasında Paris'te yaşadı. Otuza yakın kişisel sergi açan ve birçok karma sergiye katılan sanatçı, 1980'de Sedat Simavi Vakfı Görsel Sanatlar Ödülü'nü ressam Turan Erol ile paylaştı.

Adnan Varınca (1918 - 2014)

Istanbul, Turkey

Adnan Varınca studied painting at the Istanbul State Academy of Fine Arts (now the Mimar Sinan Fine Arts University), in the studios of Léopold-Lévy and Bedri Rahmi Eyüboğlu. He lived in Paris from 1957 to 1973, and presented his work at nearly 30 personal exhibits and many group shows. Varınca shared the Sedat Simavi Foundation Visual Arts Award with painter Turan Erol in 1980.

Ahmet Doğu İpek (1983)

Adıyaman, Türkiye

Ahmet Doğu İpek, Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Resim Bölümü'nden mezun oldu. 2017 yılında Galata Rum Okulu'nda kişisel sergisi gerçekleşen ve 2018 yılında Paris'teki Cité des Arts konuk sanatçı programında bulunan İpek'in aynı yıl "Günler" serisindeki seksen dokuz çalışmasından oluşan kitabı SAHA desteğiyle yayımlandı. Sanatçı, Neues Museum Nürnberg (2018), ArtScience Museum (Singapur, 2015), Müze Evliyagil (Ankara, 2017), mekân68 (Viyana, 2016), Baksı Müzesi'nde (Bayburt, 2015) grup sergilerine katıldı. Eserlerinin dahil edildiği kurumsal koleksiyonlar arasında ise Arter, İstanbul Modern ve Erol Tabanca Koleksiyonu bulunuyor.

Ahmet Doğu İpek (1983)

Adıyaman, Turkey

Ahmet Doğu İpek graduated from the Marmara University Atatrk Education Faculty's painting department. After a solo show at the Galata Greek Primary School in 2017, the artist completed a residency at Cité des Arts in Paris in 2018. That same year, İpek published a book of 89 works from his "Days" series with the support of SAHA. The artist has participated in group shows, including at Neues Museum Nürnberg (2018), ArtScience Museum (Singapore, 2015), Mze Evliyagil (Ankara, 2017), mekân68 (Vienna, 2016) and Baksı Museum (Bayburt, 2015). His works are part of the permanent collections of Arter, Istanbul Modern and the Erol Tabanca Collection.

Ali İbrahim Öcal (1982)

Aschaffenburg, Almanya

Ali İbrahim Öcal, Süleyman Demirel Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nden 2003'te mezun oldu. Yüksek lisansını Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Resim Bölümü'nde tamamladı. Resim Heykel Müzeleri Derneği, 28. Günümüz Sanatçıları İstanbul Sergisi Başarı Ödülü sahibi sanatçı; “ÖLÜ DOĞA / Salto Mortale” (SANATORIUM, 2017), “Cennet” (MERKUR Galeri, 2014), “Patetik Koridor” (Daire Sanat, 2012) ile “Kekre” (Daire Sanat, 2010) adlı kişisel sergilerini açtı. 2009 ve 2011 yılları arasında İstanbul'da Borusan Contemporary, 2012'de Münih'te art.homes konuk sanatçı programlarına katıldı.

Ali İbrahim Öcal (1982)

Aschaffenburg, Germany

Ali İbrahim Öcal graduated from the painting department of Süleyman Demirel University's Faculty of Fine Arts in 2003. He received his postgraduate degree from the painting department of the Fine Arts Institute at Marmara University. The artist, who has received the Istanbul Exhibition Award from the Association of the Museums of Painting and Sculpture, has had several solo shows, including “NATURE MORTE / Salto Mortale” (SANATORIUM, 2017), “Heaven” (MERKUR Galeri, 2014), “Pathetic Corridor” (Daire Sanat, 2012) and “PUNGENT” (Daire Sanat, 2010). He participated in residencies at Borusan Contemporary in Istanbul between 2009 and 2011, and at art.homes in Munich in 2012.

Ali Kazma (1971)

İstanbul, Türkiye

Ali Kazma lisansını University of Colorado Boulder'da, yüksek lisansını New York City'deki The New School'da tamamladı. 55. Venedik Bienali Türkiye Pavyonu'nda yer alan sanatçının en kapsamlı video sergilerinden biri ise Jeu de Paume, Paris'te 2017 yılında gerçekleşti. Ali Kazma'nın kişisel sergileri arasında "Finis Terrae" (Galeri Nev İstanbul, 2019), "Film Essays 1&2" (MAXXI, Roma, 2019), "Zamancı" (Arter, 2015), "Absence" (CAPRI, Düsseldorf, 2015) ile "Black Box" (Hirshhorn Museum, Washington, 2012) bulunuyor. 2001'de UNESCO Sanata Destek Ödülü ve 2010'da Nam June Paik Ödülü alan sanatçının işleri Tate Modern, TBA21 Vienna, CNAP Paris, Fondation Louis Vuitton ve Vehbi Koç Vakfı gibi birçok uluslararası kurumsal koleksiyonda yer alıyor.

Ali Kazma (1971)

Istanbul, Turkey

Ali Kazma completed his undergraduate studies at the University of Colorado Boulder and his graduate education at The New School in New York City. The artist was featured in the Turkish Pavilion at the 58th Venice Biennale. One of Kazma's most extensive video exhibits took place at Jeu De Paume in Paris in 2017. Among his solo shows are "Finis Terrae" (Galeri Nev İstanbul, 2019), "Film Essays 1&2" (MAXXI, Rome, 2019), "Timemaker" (Arter, 2015), "Absence" (CAPRI, Düsseldorf, 2015) and "Black Box" (Hirshhorn Museum, Washington, D.C., 2012). The artist won the UNESCO Prize for the Promotion of the Arts in 2001 and the Nam June Paik Award in 2010. His works are part of the collections at many international institutions, including Tate Modern, TBA21 Vienna, CNAP Paris and Louis Vuitton Foundation, as well as the Vehbi Koç Foundation.

Alper Aydın (1989)

Ordu, Türkiye

Alper Aydın, Ankara Gazi Üniversitesi Resim Öğretmenliği Heykel Anasanat Dalı'ndan mezun oldu. 2010 yılında Erasmus programıyla İtalya'da heykel, video ve performans üzerine eğitim aldı. Gazi Üniversitesi'ndeki yüksek lisans eğitiminin ardından, 2019 yılında Hacettepe Üniversitesi Heykel Bölümü'nde doktorasını tamamladı. Katıldığı sergiler arasında "Yok Olmadan" (İstanbul Modern, 2016), "İyi Bir Komşu" (15. İstanbul Bienali, 2017), "Dünyadan Çıkış Yolları" (Cappadox Çağdaş Sanat Sergileri, 2017), "Beyond Words" (3. Mardin Bienali, 2018), "Derin Akıntı" (Heybeliada Ruhban Okulu, 2019) yer alıyor. Öncesinde Paris'teki Cité des Arts'ın konuk sanatçı programına katılan Aydın, SAHA Studio kapsamında Ağustos 2019-Şubat 2020 tarihleri arasında çalışmalarını İstanbul'da sürdürdü.

Alper Aydın (1989)

Ordu, Turkey

Alper Aydın graduated from Gazi University's Arts and Crafts Teacher Education Program in Ankara with a degree in sculpture. In 2010, he went to Italy through the Erasmus program and studied sculpture, video and performance. After his postgraduate education at Gazi University, he completed his doctorate in 2019 in the sculpture department of Hacettepe University. He has participated in many exhibits, among them "Till It's Gone" (Istanbul Modern, 2016), "A Good Neighbour" (15th Istanbul Biennial, 2017), "Ways Out from the World" (Cappadox Contemporary Art Exhibitions, 2017), "Beyond Words" (3rd Mardin Biennial, 2018) and "Deep Current" (Halki Seminary, 2019). After attending the Cité des Arts residency program in Paris, the artist continued his practice in Istanbul from August 2019 to February 2020 at SAHA Studio.

Andreas Gursky (1955)

Leipzig, Almanya

Alman fotoğraf sanatçısı ve akademisyen Andreas Gursky, yirmili yaşlarında Folkwang Universität der Künste'de öğrenim gördü. Gursky, 1980'lerin başlarında ünlü fotoğraf sanatçıları Bernd ve Hilla Becher'in öğrencisi oldu. Onların öğretilerinden uzaklaştıkça ve ayrıntılara neredeyse saplantı düzeyinde önem veren büyük boy renkli fotoğraflar hazırladıkça kendi benzersiz tarzını buldu. Sürekli gelişen teknolojinin fotoğraftaki yansımalarını cesurca kullanarak fotoğrafin sınırlarını genişleten Gursky, dijital müdahalelerle fotoğrafin neredeyse sıfırdan yaratılmasının yolunu açan en bilindik fotoğrafçılardan biri oldu.

Andreas Gursky (1955)

Leipzig, Germany

German photographer and academic Andreas Gursky studied at Folkwang University of the Arts in Essen in his twenties. He was the student of famed photographers Bernd and Hilla Becher at the beginning of the 1980s. As he distanced himself from the instructions of the Bechers, he developed his own style through creating almost obsessively detailed, large-scale color photographs. Gursky expands the limits of photography by fearlessly adapting to technological progress, earning a reputation for being one of the first photographers to pave the way for the construction of a photograph through purely digital processes.

Aras Seddigh (1982)

Tahran, İnan

Aras Seddigh, Azad Üniversitesi'nde Bilgisayar Mühendisliği eğitiminin ardından, 2013 yılında Sabancı Üniversitesi'nde Görsel Sanatlar yüksek lisansını tamamladı. Galeri Nev İstanbul'da gerçekleşen "Melezler" (2013), "Danaburnu ve Gece Bekçisi Uyanıklar" (2016) ile "Fil Gözü Pencerede Uyor" (2018) kişisel sergilerinin yanı sıra eserleri Kare Sanat Galerisi, 5533 ve C.A.M. Galeri'de düzenlenen grup sergilerine dahil edildi. İstanbul'da yaşayan Seddigh'in eserleri Contemporary Istanbul, Art Brussels ve ViennaFair fuarlarında uluslararası izleyiciyle buluştu.

Aras Seddigh (1982)

Tehran, Iran

Aras Seddigh received her master's degree in Visual Arts from Sabancı University in 2013 after studying computer engineering at Islamic Azad University. Along with her solo shows at Galeri Nev Istanbul – "Crossbreeds" (2013), "The Mole Cricket and The Night Guard Are Awake" (2016) and "Elephant Eye Sleeps at the Window" (2018) – the artist has participated in group shows at Kare Art Gallery, 5533 and C.A.M Gallery. The work of Istanbul-based Seddigh has reached international audiences at art fairs, including Contemporary Istanbul, Art Brussels and ViennaFair.

Aylin Zaptçioğlu (1985)

Hamburg, Almanya

Aylin Zaptçioğlu, 2007 yılında Bologna Güzel Sanatlar Akademisi'nde (Accademia di Belle Arti di Bologna) aldığı eğitimin ardından, 2008 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nden mezun oldu. Katıldığı birçok grup sergisinin yanı sıra sanatçının kişisel sergileri arasında "İhtimal" (Evin Sanat Galerisi, 2014), "Festival ve Ziyafet" (Evin Sanat Galerisi, 2016), "İyi, Kötü, Sıcak, Soğuk" (ktem & Aykut Galeri, 2018) ile "Bölünmüş Döngü" (x-ist, 2019) yer alıyor.

Aylin Zaptçioğlu (1985)

Hamburg, Germany

After her education at the Fine Arts Academy of Bologna (Accademia di Belle Arti di Bologna) in 2007, Aylin Zaptçioğlu graduated from the painting department of the Mimar Sinan Fine Arts in 2008. In addition to the many group exhibits she has participated in, the artist's solo shows include "Possibility" (Evin Art Gallery, 2014), "Fest and Feast" (Evin Art Gallery, 2016), "Good, Bad, Hot, Cold" (ktem & Aykut Gallery, 2018) and "Interrupted Cycle" (x-ist, 2019).

Azade Köker (1949)

İstanbul, Türkiye

İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde Seramik Bölümü'nden mezun olan Azade Köker, Berlin'de Braunschweig Teknik Üniversitesi'nde (Technische Universität Braunschweig) öğretim görevlisi olarak çalıştı. Çoğunluğu Almanya'da olmak üzere yüzü aşkın uluslararası grup sergisinde yer alan sanatçının kişisel sergileri arasında "Verblendet" (Zilberman Gallery, Berlin, 2018), "Her Yerde, Hiçbir Yerde" (Zilberman Galeri, 2016), "Azade Köker" (Proje 4L, Elgiz Müzesi, 2015), "Hareketli Mekanlar" (Zilberman Galeri, 2013), "İnsanlık Hali" (Milli Reasürans Sanat Galerisi, 2007), "Yokluğun Şeffaflığı" (Otto- Galeri, Münih, 2004), ve "Bahçelerin Şeffaflığı" (Kunstverein Bielefeld, 2001) bulunuyor. Sanatçının eserleri, The British Museum, Londra; Berlinische Gallery, Berlin; Elgiz Çağdaş Sanat Müzesi, İstanbul; Lebendiges Museum, Berlin; ve İstanbul Modern'in de aralarında olduğu kurumların koleksiyonlarında yer alıyor.

Azade Köker (1949)

Istanbul, Turkey

Azade Köker graduated from the ceramics department at the Istanbul State Academy of Fine Arts, after which she worked as an academic in Berlin at the Technical University of Braunschweig. In addition to over a hundred group shows, most in Germany, the artist's personal exhibits include "Verblendet" (Zilberman Gallery, Berlin, 2018), "Everywhere, Nowhere" (Zilberman Gallery, 2016), "Azade Köker" (Proje 4L, Elgiz Museum, 2015), "Moving Spaces" (Zilberman Gallery, 2013), "Human Nature" (Milli Reasürans Art Gallery, 2007), "Transparency of Absence" (Otto-Galerie, Munich, 2004) and "Transparency of Gardens" (Kunstverein Bielefeld, 2001). Her works are part of the permanent collections at The British Museum in London, Berlinische Gallery in Berlin, Elgiz Contemporary Art Museum in Istanbul, Istanbul Modern and Lebendiges Museum in Berlin.

Bashir Borlakov (1977)

Karachaevsk, Rusya

Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nden mezun olan Borlakov, 1997'den beri birçok grup sergisinde yer aldı. Kişisel sergileri arasında "Geçmişteki Geleceğe Doğru" (Galeri Nev İstanbul, 2009) ile "Meksika Rüyaları" (PILOT, 2012) bulunuyor. Eserleri, 9. İstanbul Bienali, The Mediterranean Biennale (Sakhnin, 2013) ve The 1st Biennale of Contemporary Art of the Caucasus'un (Moskova, 2019) de aralarında olduğu bienallerde sergilendi.

Bashir Borlakov (1977)

Karachaevsk, Russia

Bashir Borlakov is a graduate of the painting department at the Marmara University Faculty of Fine Arts. He has participated in many group shows since 1997. Among his solo shows are "Towards the Future in the Past" (Galeri Nev İstanbul, 2009) and "Dreams of Mexico" (PILOT, 2012). His works have been exhibited at biennials including the 9th Istanbul Biennial, the Mediterranean Biennale (Sakhnin, 2013) and the 1st Biennale of Contemporary Art of Caucasus (Moscow, 2019).

Burcu Perçin (1979)

Ankara, Türkiye

Burcu Perçin 2002'de Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Resim Bölümü'nden mezun oldu. 2005 ve 2006 yıllarında Pi Artworks İstanbul'da gerçekleştirdiği kişisel sergilerinin ardından "İşlev" (C.A.M. Galeri, 2008), "Foto-Kolaj" (C.A.M Galeri, 2009), "Kayıp Mekân" (Galeri Nev, Ankara, 2010), "Yok Yer" (Operation Room, 2010), "Duvar İktidarı" (art ON, 2012), "Gizli Saklı" (Galeri Nev Ankara, 2012), "Dağların Sahibi Yoktur" (artON, 2014) ve "Yeşili Doldurmak" (x-ist, 2017) adlı solo sergileriyle izleyiciyle buluştu. Yurtiçi ve yurtdışında birçok grup sergisine de katılan Perçin, 2009'da Sotheby's Müzayede Evi tarafından Londra'da düzenlenen "The Turkish Sale"nin en genç sanatçısı oldu.

Burcu Perçin (1979)

Ankara, Turkey

Burcu Perçin graduated from the painting department at the Mimar Sinan Fine Arts University in 2002. After her solo shows at Pi Artworks İstanbul in 2005 and 2006, the artist went on to exhibit her work at solo shows, including "Function" (C.A.M Gallery, 2008), "Foto-Kolaj" (C.A.M Gallery, 2009), "The Lost Space" (Galeri Nev Ankara, 2010), "No Where" (Operation Room, 2010), "Mural Domination" (artON, 2012), "Under the Rose/Under the Walls" (Galeri Nev Ankara, 2012), "Mountains Have No Owners" (artON, 2014) and "Fill In The Plant" (x-ist, 2017). Perçin, who has also participated in many local and international group shows, was the youngest artist at Contemporary Turkish Art Auction hosted by Sotheby's in 2009.

Burcu Yağcıoğlu (1981)

İstanbul, Türkiye

Burcu Yağcıoğlu, 2001'de Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Resim Bölümü'nden mezun oldu. 2005'te Sabancı Üniversitesi'nin Görsel Sanat ve Görsel İletişim Tasarımı Bölümü'nde yüksek lisansını tamamladı, 2008'de Londra Goldsmiths Üniversitesi Güzel Sanatlar Bölümü'nde ikinci yüksek lisans eğitimini aldı. Biri Tayvan'daki Ever Spring Museum'da, beş kişisel sergi açtı. 2014'te Akbank Günümüz Sanatçıları birincilik ödülünü alan Yağcıoğlu'nun katıldığı sergiler arasında "Camdan Şato" (Müze Evliyagil, 2020), "Sanatçı ve Zamanı" (İstanbul Modern, 2015) ve "Buluşma" (Sabancı Müzesi, 2015) bulunuyor.

Burcu Yağcıoğlu (1981)

Istanbul, Turkey

Burcu Yağcıoğlu graduated from the painting department at Mimar Sinan Fine Arts University. She completed her graduate degree in Sabancı University's Department of Visual Arts and Visual Communication Design in 2005. She earned a second graduate degree from the Fine Arts Department of London Goldsmiths University in 2008. She has had five solo shows, including an exhibition at the Ever Spring Museum in Taiwan. Yağcıoğlu won first place for the Akbank Contemporary Artists Prize in 2014 and has participated in exhibits including "Crystal Chateau" (Evliyagil Museum, 2020), "Artists in Their Time" (Istanbul Modern, 2015) and "Reunion" (Sabancı Museum, 2015).

Canan Tolon (1955)

İstanbul, Türkiye

Canan Tolon, İskoçya ve Almanya'da aldığı iç mimarlık eğitiminin ardından 1983'te University of California, Berkeley'de mimarlık yüksek lisansını tamamladı. 2019'da İstanbul Modern'de gerçekleşen sergisi Tolon'un 1989-2019 yılları arasındaki üretimini belgelerken, sanatçının eserlerini retrospektif bir yaklaşımla ele alan uluslararası sergisi ise 2014 yılında Parasol Unit, Londra'da gerçekleşti. Tolon'un kişisel sergileri gerçekleşen mekânlar arasında Galeri Nev İstanbul (1991-2015), Gallery Paule Anglim (Kaliforniya, 1997-2012) Von Lintel Gallery (Kaliforniya, 2017 ve 2013), San Francisco Modern Museum of Art (Kaliforniya, 2009), Gropius Bau (Berlin, 2009), Arter (İstanbul, 2010), National Museum of Women in The Arts (Washington, D.C., 2010), Tanas (Berlin, 2011), The Saatchi Gallery (Londra, 2011), Museum Boijmans van Beuningen (Rotterdam, 2012), ve Borusan Sanat Galerisi (İstanbul, 2000) bulunuyor. Sanatçının aldığı ödüllerin arasında Emeryville Public Arts Award (2007) ve San Francisco Focus Design Award (1989) da bulunuyor.

Canan Tolon (1955)

Istanbul, Turkey

After her studies in interior architecture in Scotland and Germany, Canan Tolon received her master's degree in architecture from the University of California, Berkeley in 1983. Her exhibition at Istanbul Modern in 2019 documented her body of work from 1989 to 2019, while another retrospective of her work took place at Parasol Unit in London in 2014. Tolon has had solo shows at Galeri Nev Istanbul (1991-2015), Gallery Paule Anglim (California, 1997-2012), Von Lintel Gallery (California, 2017 and 2013), San Francisco Museum of Modern Art (California, 2009), M Gropius Bau (Berlin, 2009), Arter (Istanbul, 2010), National Museum of Women in The Arts (Washington, D.C., 2010), Tanas (Berlin, 2011), the Saatchi Gallery (London, 2011), Museum Boijmans van Beuningen (Rotterdam, 2012) and Borusan Art Gallery (Istanbul, 2000). The artist has received awards including the Emeryville Public Arts Award (2007) and the San Francisco Focus Design Award (1989).

Ekin Saçlıoğlu (1979)

İzmir, Türkiye

Mimar Sinan Üniversitesi Resim Bölümü'ndeki lisans eğitiminden sonra yine aynı üniversitede yüksek lisansını 2005 yılında tamamlayan Saçlıoğlu'nun ilk kişisel sergisi 2004 yılında Bir Kültür ve Sanat Merkezi'nde gerçekleşti. Birçok yurtiçi ve uluslararası sergiye katılan sanatçının kişisel sergilerinin arasında "Dünya Kalıntısı ve Yeni Çiçekler" (Galeri Nev, 2018), "Bunlar Fabl Değil Çocuklar" (Galata Rum Okulu, 2017) ile x-ist'te gerçekleşen "Seç Sakla" (2015) "Çukur" (2012), "Şoktayım ama Şaşırmadım" (2011), "Tavşan Uykusu" (2009), "Hikayeci Bellek" (2007) ve "Biraz Daha Yakından" (2005) bulunuyor. Sanatçının eserleri ayrıca 2010'da Sotheby's Türk Çağdaş Sanatı Müzayedesi'nde yer aldı.

Ekin Saçlıoğlu (1979)

Izmir, Turkey

Ekin Saçlıoğlu completed both her graduate and postgraduate studies in the painting department at Mimar Sinan Fine Arts University. Her first personal exhibit took place at Bir Arts & Culture Center in 2004. In addition to the local and international group shows she has participated in, the artist's solo shows include "Remains of the Earth and Fresh Flowers" (Galeri Nev, 2018), "These Are Not Fables, Children" (Galata Greek Primary School, 2017.) She also exhibited shows titled "Pick and Keep" (2015), "Pothole" (2012), "I'm Shocked but I'm Not Surprised" (2011), "Cat Nap" (2009), "Narrative Memory" (2007), and "More Closer" (2005). The artist's works were also featured at Contemporary Turkish Art Auction at Sotheby's in 2010.

Elmas Deniz (1981)

Bergama, Türkiye

Elmas Deniz, Dokuz Eylül Üniversitesi Resim Bölümü'nden mezun oldu. Kişisel sergileri arasında “Yazsız Yıl” (PİLOT, 2018), “Siyah Panteri Görebilmek” (PİLOT, 2014) ve “Elmas” (Maçka Sanat Galerisi, 2012) sayılabilir. Deniz, 14. ve 16. İstanbul Bienali, İstanbul Modern, Zilberman Galeri, Arter ve Krakow'daki MOCAK gibi birçok yerel ve uluslararası platformda grup sergilerine katıldı. Vehbi Koç Vakfı Çağdaş Sanat Koleksiyonu başta olmak üzere sanatçının birçok özel ve kamusal koleksiyonda işleri bulunuyor.

Elmas Deniz (1981)

Bergama, Turkey

Elmas Deniz graduated from the painting department at Dokuz Eylül University. Among her personal exhibits are “A Year Without A Summer” (PILOT, 2018), “Seeing The Black Panther” (PILOT, 2014) and “Elmas” (Maçka Art Gallery, 2012). She has presented her work at many local and international platforms, including the 14th and 16th editions of the Istanbul Biennial as well as at Istanbul Modern, Zilberman Gallery, Arter, and MOCAK in Krakow. Her works are featured in several private and public collections, among them the Vehbi Koç Foundation Contemporary Art Collection.

Emin Altan (1962) **Çanakkale, Türkiye**

Aynı zamanda gemi inşaat mühendisi olan fotoğraf sanatçısı Emin Altan, bu medyumu 1996'da seçti ve 2002'ye kadar yaratıcı sunum teknikleri arayışı içinde projeler üretti. İFSAK ve Türkiye Fotoğraf Vakfı çatısı altında Türkiyeli genç fotoğrafçıların uluslararası fotoğraf çevreleri ile buluşmasına yönelik girişimlerde bulundu ve uluslararası fotoğraf festivallerinin organizasyonu için çalıştı. 2002'de fotoğraf çalışmalarına on yıllık bir ara verdikten sonra "Narcissus" projesiyle üretimlerine devam etti.

Emin Altan (1962) **Çanakkale, Turkey**

Marine engineer and photographer Emin Altan chose his medium in 1996 and worked on developing creative presentation techniques until 2002. He worked with the Istanbul Amateur Photography and Cinema Society and the Turkish Photography Foundation to introduce young Turkish photographers to an international community and organize international photography festivals. After taking a 10-year break from photography beginning in 2002, the artist returned to the craft to work on his "Narcissus" project.

Emin Mete Erdoğan (1982)

İstanbul, Türkiye

Emin Mete Erdoğan, 2010'da Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakóltesi Resim Bölümü'nden mezun oldu. 2013'te SANATORIUM'da "Dolanık Cern Planları" adlı ilk kişisel sergisini açtı. Bunu "Entroforming" (x-ist, 2015) ve "The Flood" (x-ist, 2018) izledi. İstanbul'da birçok karma sergide yer aldı. Ayrıca Pulse Miami, Art Stage Singapore, Art Dubai, Contemporary Istanbul ve ArtInternational gibi fuarlara katıldı.

Emin Mete Erdoğan (1982)

Istanbul, Turkey

Emin Mete Erdoğan graduated from the painting department at the Marmara University Faculty of Fine Arts. He opened his first personal exhibition, "Entangled Cern Plans," at SANATORIUM in 2013. These were followed by "Entroforming" (x-ist, 2015) and "The Flood" (x-ist, 2018). He has participated in many group shows in Istanbul, as well as art fairs, including Pulse Miami, Art Stage Singapore, Art Dubai, Contemporary Istanbul and ArtInternational.

Fırat Engin (1982)

Ankara, Türkiye

Fırat Engin, Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Heykel Bölümü'nde lisans eğitiminin ardından Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Heykel Anasanat Dalı'nda yüksek lisans programını bitirdi. İstanbul, Cenova, Kahire, New York, Bourges, İskenderiye, Mardin ve Ankara dahil olmak üzere pek çok kentte ulusal ve uluslararası proje ve sergide yer aldı. Kitschen Güncel Sanat İnisiyatifi'nin kurucularından olan sanatçının aldığı ödüller arasında Hacettepe Üniversitesi Senatosu tarafından verilen Sanatta Teşvik ödülü bulunuyor. Engin şu an Hitit Üniversitesi Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi Resim Bölümü'nde öğretim üyesi olarak çalışıyor.

Fırat Engin (1982)

Ankara, Turkey

Fırat Engin studied sculpture at the Hacettepe University Faculty of Fine Arts, after which he earned his graduate degree in sculpture from the university's Institute of Social Sciences. He has participated in exhibits and projects across Alexandria, Ankara, Bourges, Cario, Geneva, Istanbul, Mardin and New York. The artist is one of the founders of the Kitschen Contemporary Art Initiative and was awarded the Encouragement in Art Award from the Hacettepe University Senate. Engin is currently a faculty member within the painting department of Hitit University's Faculty of Fine Arts, Design and Architecture.

Guido Casaretto (1981)

İstanbul, Türkiye

Guido Casaretto, önce Bologna Güzel Sanatlar Akademisi'nin (Accademia di Belle Arti di Bologna) ardından Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nin Resim Bölümü'nde eğitimini tamamladı. SANATORIUM'un kurucularından olan sanatçının kişisel sergileri arasında "The Ghosts of Matter" (MOCAM, Krakow, 2019), "Papa ve Galileo Küçük Bir Anlaşmazlığa Düştü" (Zilberman Galeri, 2017), "Synesthesia" (Zilberman Galeri, Türkiye, 2015), "Sistem Dışı Bağlantılar" (Zilberman Galeri, Türkiye, 2012) ile "Varsayılan" (SANATORIUM, İstanbul, 2011) bulunuyor. Sanatçının çalışmaları MOCAM-Krakow Çağdaş Sanat Müzesi (Krakow), National Gallery of Victoria (Melburn) ve aralarında Erol Tabanca Koleksiyonu, Ömer Koç Koleksiyonu ve Adamovsky Vakfı Koleksiyonu'nun da bulunduğu birçok özel koleksiyonda yer alıyor.

Guido Casaretto (1981)

Istanbul, Turkey

After studying at the Bologna Fine Arts Academy, Guido Casaretto completed his education at the painting department of Mimar Sinan Fine Arts University. The artist is one of the founders of SANATORIUM, and his solo shows include "The Ghosts of Matter" (MOCAM, Krakow, 2019), "The Pope and Galileo Had a Minor Disagreement" (Zilberman Gallery, 2017), "Synesthesia" (Zilberman Gallery Istanbul, 2015), "Extrasystemic Correlations" (Zilberman Gallery, 2012) and "Default" (SANATORIUM, Istanbul, 2011). The artist's works also can be found in many collections, such as MOCAM Museum of Contemporary Art, the National Gallery of Victoria (Melbourne), as well as private collections including the Ömer Koç Collection, the Adamovsky Foundation Collection and the Erol Tabanca Collection.

Hale Tenger (1960)

İzmir, Türkiye

Hale Tenger, Boğaziçi Üniversitesi Bilgisayar Programcılığı Bölümü'nün ardından 1986 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nde Seramik Bölümü'nde yüksek lisans yaptı ve ikinci yüksek lisansını 1988 yılında Bristol'daki South Glamorgan Institute of Higher Education'da tamamladı. 16. İstanbul Bienali'ne katılan Tenger'in 2018 yılında Dubai, Alserkal Avenue'da gerçekleşen yerleştirmesi, 57. Venedik Bienali'nden sonra yurtdışında gerçekleşen en kapsamlı projesi oldu. Tenger'in Rizzuto Gallery (Palermo, 2018), Protocinema (New York, 2015), Galeri Nev İstanbul (2013), Smithsonian Institute (Washington, 2011), Green Art Dubai (2011), Mannheimer Kunstverein (2001) gibi birçok yurtiçi ve uluslararası galeride kişisel sergileri gerçekleşti.

Hale Tenger (1960)

Izmir, Turkey

After studying computer programming at Boğaziçi University, Hale Tenger received her MFA from the ceramics department at Mimar Sinan Fine Arts University in 1986. She then completed her second postgraduate degree at the South Glamorgan Institute of Higher Education in Bristol in 1988. Tenger participated in the 16th Istanbul Biennial and the 57th Venice Biennale, in addition to a major commission at Alserkal Avenue in Dubai in 2018. Tenger's host of national and international personal exhibits include Rizzuto Gallery (Palermo, 2018), Protocinema (New York, 2015), Galeri Nev İstanbul (2013), Smithsonian Institute (Washington, D.C., 2011), Green Art Dubai (2011) and Mannheimer Kunstverein (2001).

İrem Tok (1982)

İstanbul, Türkiye

İrem Tok, lisans derecesini Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nde, yüksek lisansını Yıldız Teknik Üniversitesi Sanat ve Tasarım Bölümü'nde tamamladı. Japonya'da Kamiyama Artist in Residence, Paris'teki Cité des Arts ve Münih'teki International Artist Residence Villa Waldberta'ya konuk sanatçı olarak katıldı. İrem Tok, Japonya'da Kamiyama ve İstanbul'da PİLOT'ta gerçekleşen kişisel sergilerinin yanı sıra Viyana'daki MAK Museum ve Frakfurt'ta Museum Sinclair-House'da grup sergilerine katıldı.

İrem Tok (1982)

Istanbul, Turkey

Irem Tok earned her bachelor's degree from the painting department of Marmara University's Fine Arts, after which she completed a graduate degree at Yıldız Technical University's Faculty of Art and Design. She participated in the Kamiyama Artist in Residence Program in Japan and was a resident at the Cité des Arts in Paris and the International Artist Residence Villa Waldberta in Munich. In addition to her solo shows at Kamiyama and PİLOT in Istanbul, the artist has participated in group shows including MAK Museum in Vienna and Museum Sinclair-House in Frankfurt.

João Vilhena (1973)

Beja, Portekiz

João Vilhena 1998'de Ecole Nationale Supérieure d'Art Villa Arson'dan (Nice, Fransa) mezun oldu. Resim ve çizimlerini neo-kavramsal bakış açısıyla ve izleyici rolüne gösterdiği ilginin öncülüğünde oluşturdu. 1999'dan beri açtığı kişisel sergilerinin yanında çok sayıda uluslararası sergiye de katıldı. 2003'te "Prémio Rothschild de Pintura" dördüncülük ödülünü kazanan sanatçının son dönemde katıldığı grup sergileri arasında "Sessions #7" (Galerie Bertrand Grimont, Paris, 2018), "Les yeux qui louchent" (Galerie Alberta Pane, Venedik, 2017), "Disparition" (Galerie Alberta Pane, Paris, 2017) ve "Miłosny Performans" (Galeria Labirynt | Plaza, Lublin, 2016) yer aldı. Vilhena'nın eserleri Rothschild Bank (Lizbon), Centre national des arts plastiques (Paris) ve bazı özel koleksiyonlarda yer alıyor. Sanatçı Paris'te yaşıyor ve çalışıyor.

João Vilhena (1973)

Beja, Portugal

João Vilhena graduated from the Villa Arson in Nice, France in 1998. His practice is informed by his neo-conceptual perspective and attention to the role played by the audience in art. In addition to the solo exhibitions he has held since 1999, the artist has also participated in multiple international shows. He won fourth place in the "Prémio Rothschild de Pintura" in 2003 and his recent group shows include "Sessions #7" (Galerie Bertrand Grimont, Paris, 2018), "Les yeux qui louchent" (Alberta Pane Gallery, Venice, 2017), "Disparition" (Galerie Alberta Pane, Paris, 2017) and "Miłosny Performance" (Galeria Labirynt | Plaza, Lublin, 2016). Vilhena's works are featured in the collections of Rothschild Bank (Lisbon), Centre national des arts plastiques (Paris) and numerous private collections. The artist lives and works in Paris.

Kerem Ozan Bayraktar (1984)

İstanbul, Türkiye

Kerem Ozan Bayraktar, Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nden 2007'de mezun oldu. Aynı bölümde 2011'de yüksek lisansını, 2017'de sanatta yeterlilik eğitimlerini tamamladı. PGArt'ta beş kişisel sergisi gerçekleşti. Katıldığı sergiler arasında "Düzenli Delilik" (Akbank Sanat, 2020), "Habitat" (İstanbul Modern, 2016), "Focus:Turkey" (Landskrona Foto, 2014) yer alıyor. Bayraktar, 2019'da DEPO ve nGbK'nın desteğiyle Berlin Senatosu Misafir Sanatçı Programı'na katıldı.

Kerem Ozan Bayraktar (1984)

Istanbul, Turkey

Kerem Ozan Bayraktar graduated from the painting department at Marmara University's Faculty of Fine Arts in 2007. He received his MFA from the same department in 2011, and completed his Proficiency in Arts in 2017. He held five solo exhibitions at PGArt. Among the shows he has participated in are "Regular Insanity" (Akbank Sanat, 2020), "Habitat" (İstanbul Modern, 2016) and "Focus: Turkey" (Landskrona Foto, 2014). Bayraktar was a resident at the Berlin Senate Artist Residency Program with the support of DEPO and nGbK in 2019.

Lara Ögel (1987)

İzmir, Türkiye

Lara Ögel lisans eğitimini Clark Üniversitesi (Worcester, MA) Film ve İletişim Bölümü'nde tamamladı. Son dönem kişisel sergileri arasında “Kamusal Sırdaşlık” (Şekerbank AçıkEkran, 2019), “İmtidâd” (Galata Rum Okulu, 2018), “Geri Dön! Her Şey Affedildi” (Protocinema, Paris, 2016) ve “Mutlu Vasat” (Öktem&Aykut, 2014) yer alıyor. “Mushrooms” (Somerset House, Londra, 2020), “I remember;” (Hannah Barry Galeri, Londra, 2019), “Büyük Çayır” (riverrun, 2018) ve “Her Anıyla Alıntılanan Geçmiş” (DEPO, 2016) yer aldığı grup sergileri arasında. Ögel, Garp Sessions (Babakale), Cité des Arts (Paris), PRAKSIS (Oslo), Beirut Art Residency konuk sanatçı programlarına katıldı.

Lara Ögel (1987)

Izmir, Turkey

Lara Ögel graduated from Clark University's Department of Film and Communications in Worcester, MA. Her most recent solo exhibits include “Public Confidentiality” (Şekerbank AçıkEkran, 2019), “İmtidâd” (Galata Greek Primary School, 2018), “Come Back! All Is Forgiven” (Protocinema, Paris, 2016) and “The Happy Average” (Öktem&Aykut, 2014). Among her group shows are “Mushrooms” (Somerset House, London, 2020), “I remember;” (Hannah Barry Gallery, London, 2019), “Large Meadow” (riverrun, 2018) and “Past, In Each of Its Moments, Be Citable” (DEPO, 2016). The artist has participated in residencies at Garp Sessions (Babakale), Cité des Arts (Paris), PRAKSIS (Oslo) and Beirut Art Residency.

Marc Quinn (1964)

Londra, Birleşik Krallık

Erken yaşlarından itibaren sanatla ilgilenen Marc Quinn 1985'te University of Cambridge'in Sanat Tarihi Bölümü'nden mezun oldu ve üretimine yoğunlaşmak üzere Londra'ya taşındı. 1991'de kendi kanını kullanarak ürettiği otoportre heykeli *Self* ile dikkat çekerek aralarında Damien Hirst ve Sarah Lucas'ın da yer aldığı, sanat piyasasına yönelik müdahaleleriyle doksanlara damgasını vuran Young British Artists grubunun üyelerinden biri olarak anılmaya başlandı. Verimli kariyeri boyunca çok sayıda kişisel sergisi gerçekleşen Quinn'in "içinde yaşadığım zamanın belgelemesini yapıyorum," sözleriyle tanımladığı çalışmaları Somerset House (Londra, 2015), Arter (İstanbul, 2014), Fondazione Giorgio Cini (Venedik, 2013), Musée Océanographique (Monako, 2012), Goss-Michael Foundation (Dallas, 2009-2019), Fondation Beyeler (Basel, 2009), MACRO (Roma, 2006), National Portrait Gallery (Londra, 2002), Tate Liverpool (2002), Fondazione Prada (Milan, 2000), South London Gallery (1998) ve Tate Gallery (Londra, 1995) gibi birçok uluslararası müze ve galeride sergilendi. Quinn Londra'da yaşamaya ve çalışmaya devam ediyor.

Marc Quinn (1964)

London, U.K.

Marc Quinn graduated from the University of Cambridge's department of art history in 1985 and moved to London to focus on his practice. The autoportrait he made in 1991 using his own blood, *Self*, earned the artist international recognition as well as a place in the Young British Artists group, whose members also include Damien Hirst and Sarah Lucas. Quinn has held various solo exhibitions over the course of his productive career. Works that he describes as "documenting the time he lives in" have been exhibited at Somerset House (London, 2015), Arter (Istanbul, 2014), Fondazione Giorgio Cini (Venice, 2013), Musée Océanographique (Monaco, 2012), Goss-Michael Foundation (Dallas, 2009-2019), Fondation Beyeler (Basel, 2009), MACRO (Rome, 2006), National Portrait Gallery (London, 2002), Tate Liverpool (2002), Fondazione Prada (Milan, 2000), South London Gallery (1998) and Tate Gallery (London, 1995). Quinn continues to live and work in London.

Murat Akagündüz (1970)

Kocaeli, Türkiye

Murat Akagündüz, Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nden 1995'te mezun oldu. Ertesi yıl Hafriyat grubunun kurucuları arasında yer aldı. Hafriyat ile başta 2004'te Münih'te açılan "Yalan Dünya" ve 9. İstanbul Bienali kapsamında düzenlenen "İmalat Hatası" olmak üzere birçok sergiye katıldı. Kişisel sergileri arasında "Vertigo" (Arter, 2016), "Arada" (OKK Gallery, Berlin, 2009) ve "Kayıp Hayaller" (Evin Sanat Galerisi, 2003) yer alıyor.

Murat Akagündüz (1970)

Kocaeli, Turkey

Murat Akagündüz graduated from the painting department of Mimar Sinan University's Faculty of Fine Arts in 1995. The following year, he became one of the founders of the Hafriyat Art Initiative. The artist's exhibits with Hafriyat include "False World" in Munich in 2004 and "Production Fault", organized as part of the 9th Istanbul Biennial. Among his solo shows are "Vertigo" (Arter, 2016), "In Between" (OKK Gallery, Berlin, 2009) and "Lost Dreams" (Evin Art Gallery, 2003).

Mustafa Hulusi (1971)

Londra, Birleşik Krallık

Mustafa Hulusi, Londra'da Goldsmiths Üniversitesi'nde güzel sanatlar lisansı ve Royal College of Art'ta fotoğraf yüksek lisansı ile Central St. Martin's School of Art'ta Eleştirel Teori alanında yüksek lisans eğitimi aldı. Mustafa Hulusi, 52. Uluslararası Venedik Bienali'nde Kıbrıs Cumhuriyeti'ni temsil etti. Son dönem kişisel sergileri arasında "Cyprus Realism" (Pi Artworks Londra, 2019), "Flyposting – A Retrospective" (The Cass, Londra, 2015); "Propagating Ambient" (The Page Gallery, Seoul, 2015) ve "The Golden Age" (Max Wigram Gallery, Londra, 2013) sayılabilir. Eserleri Tate Modern, British Council Collection, La Caixa Foundation gibi birçok koleksiyonda yer alıyor.

Mustafa Hulusi (1971)

London, U.K.

Mustafa Hulusi holds a BFA from Goldsmiths University in London, an MFA in photography from the Royal College of Arts and an MA in critical theory from Central Saint Martin's School of Art in London. Hulusi represented Cyprus at the 52nd Venice Biennale. Among his recent personal exhibits are "Cyprus Realism" (Pi Artworks London, 2019), "Flyposting – A Retrospective" (The Cass, London, 2015), "Propagating Ambient" (The Page Gallery, Seoul, 2015) and "The Golden Age" (Max Wigram Gallery, London, 2013). His works are included in collections at Tate Modern, the British Council Collection, La Caixa Foundation and more.

Nazan Azeri (1953)

Bursa, Türkiye

Nazan Azeri 1993'te Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nden mezun oldu ve aynı üniversitede yüksek lisansını tamamladı. Çalışmaları, Türkiye ve Avrupa'da birçok karma sergide izleyicilerle buluştu. Kişisel sergileri arasında küratörlüğünü Beral Madra'nın üstlendiği yirmi yedi yıllık sanat üretiminden seçki niteliğindeki "Düşlerden Hakikatlere" ile "Adı Konmamış" (CDA Project-Zilberman Galeri, 2010) ve "Annemin Gelinliği-Örtemeyen" (Karşı Sanat Çalışmaları, İstanbul, 2008) yer alıyor. Azeri, Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde öğretim görevlisi olarak çalışmaya devam ediyor.

Nazan Azeri (1953)

Bursa, Turkey

Nazan Azeri studied at the painting department of Marmara University's Faculty of Fine Arts and completed her graduate degree at the same university. Her works have reached audiences at multiple group shows in Turkey and Europe. Among her personal exhibits are "From Dreams to Truth, a selection from the artist's career spanning 27 years curated by Beral Madra, "Unnamed" (CDA Project-Zilberman Gallery, 2010) and "My Mother's Wedding Dress-That Which Cannot Cover" (Karşı Sanat Çalışmaları, İstanbul, 2008). Azeri is a faculty member at Marmara University's Faculty of Fine Arts.

Osman Dinç (1948)

Denizli, Türkiye

Osman Dinç, Gazi Eğitim Enstitüsü Resim-İş Bölümü'nden mezun oldu. Bir süre resim öğretmenliği yaptıktan sonra Paris Güzel Sanatlar Akademisi'ne (École Nationale Supérieure des Beaux-Arts) girdi. 1977'den beri sanat yaşamına Paris'te devam ediyor. L'ecole Nationale Superieure D'art De Bourges'ta (ENSA Bourges) öğretim görevlisi olan Dinç, aralarında Ankara Sanat Vakfı ödülü, UNESCO Yılın Heykel Sanatçısı Başarı Ödülü ve Devlet Resim Heykel Yarışması ödülleri de bulunduğu birçok ödül aldı. Son dönem sergileri arasında "Les Objets Encombrants pour le Voyage" (Tauves, 2020), "Ankara-İstanbul" (Tophane-i Amire, 2019) ve "Balmumu Arıların Alın Teridir" (Pi Artworks İstanbul, 2018) yer alıyor.

Osman Dinç (1948)

Denizli, Turkey

Osman Dinç graduated from Gazi University's Faculty of Arts and Design Department of Hand Crafts. After some years as an art teacher, he was accepted to the Paris Academy of Fine Arts. He has lived in Paris since 1977. Dinç is a faculty member at L'ecole Nationale Superieure D'art De Bourges'ta (ENSA Bourges), and has won awards including the Ankara Art Foundation Award, UNESCO Sculptor of the Year Award and three of Turkey's Ministry of Culture and Tourism's Painting-Sculpture Competition awards. His recent exhibits include "Les Objets Encombrants pour le Voyage" (Tauves, 2020), "Ankara-İstanbul" (Tophane-i Amire, 2019) and "Beeswax Is the Elbow Grease of Bees" (Pi Artworks Istanbul, 2018).

Pınar Yoldaş (1979)

Denizli, Türkiye

Pınar Yoldaş, 2002'de Orta Doğu Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümü'nden mezun oldu. Üç yüksek lisansın ardından Duke Üniversitesi'nde Sanat ve Nörobilim üzerine doktorasını 2016 yılında tamamladı. Sanatçı, FEAT Future Emerging Arts and Technology ödülü gibi birçok burs ve ödülün yanı sıra ABD'nin en prestijli sanat ödülllerinden Guggenheim Fellowship'i Türkiye'den kazanan ilk kişi oldu. Yoldaş'ın çalışmaları aralarında 14. İstanbul Bienali'nin de bulunduğu yüzün üzerinde uluslararası sergide izleyicilerle buluştu. Sanatçı, UC San Diego Üniversitesi Görsel Sanatlar ve Tasarım Bölümü'nde görev yapıyor.

Pınar Yoldaş (1979)

Denizli, Turkey

Pınar Yoldaş graduated from Middle East Technical University's Department of Architecture in 2002. After three additional graduate degrees, the artist completed her doctorate in art and neuroscience from Duke University in 2016. Yoldaş has won many awards and grants, including the Future Emerging Arts and Technology Award and was the first applicant from Turkey to win the Guggenheim Fellowship, one of the most prestigious art awards in the US. Yoldaş's works have been featured in over a hundred international exhibits, including the 14th Istanbul Biennial. The artist is currently a faculty member at UC San Diego University's Department of Visual Arts and Design.

Seon Ghi Bahk (1966)

Sunsan, Güney Kore

Seon Ghi Bahk, Chung-Ang University’de Heykel Bölümü’nden mezun olduktan sonra 2002’de Brera Güzel Sanatlar Akademisi’nde (Accademia di Belle Arti Brera) eğitimine devam etti. Çalışmalarında, heykel yapımında alışılmadık bir malzemeyi, kömürü kullanmasıyla ilgi çekti. 2009’da dokuzuncu “Kim Chong Yung Sculpture Prize” ödülünü alan sanatçı üç yüzün üzerinde uluslararası grup sergisine katıldı ve çok sayıda kişisel sergi gerçekleştirdi. “Walk in the Light” (MOA Museum of Art, Gonjiam, 2017), “Nature” (Gallery BK, Seul, 2017), “Dangling. Yearning” (Ever Harvest Art Gallery, Taipei, 2016) ve “Reflection” (313 Art Project, Seul, 2016) yakın tarihli kişisel sergilerinin arasında. Sanatçının eserleri Samsung Electronics Co. R&D Center (Seul) ve Fondation Louis Vuitton’un da dahil olduğu çok sayıda özel ve kamusal koleksiyonda yer alıyor. Bahk, Gyeonggi-do, Güney Kore’de yaşıyor ve çalışıyor.

Seon Ghi Bahk (1966)

Sunsan, South Korea

After graduating from the sculpture department at Chung-Ang University, Seon Ghi Bahk studied at the Fine Arts Academy of Brera (Accademia di Belle Arti Brera). Bahk garnered attention for his use of charcoal in his sculptures, an unpredictable material for his medium. The artist received the ninth Kim Chong Yung Sculpture Award in 2009. Bahk has been a part of more than 300 international group shows and held several solo exhibitions, including “Walk in the Light” (MOA Museum of Art, Gonjiam, 2017), “Nature” (Gallery BK, Seoul, 2017), “Dangling. Yearning” (Ever Harvest Art Gallery, Taipei, 2016) and “Reflection” (313 Art Project, Seoul, 2016). The artist’s works can be found in many private and public collections, among them, Samsung Electronics Co. R&D Center (Seoul) and Louis Vuitton Foundation (Paris). Bahk lives and works in Gyeonggi-do, South Korea.

Sergen Şehitoğlu (1980)

İstanbul, Türkiye

Sergen Şehitoğlu, Yıldız Teknik Üniversitesi Makine Mühendisliği Bölümü'nden mezun olduktan sonra Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Fotoğraf Bölümü'nde yüksek lisans eğitimi aldı. Türkiye ve Avrupa'da on bir kişisel sergi açtı, eserleri aralarında Volta 11'in de bulunduğu (Basel, 2015) pek çok fuarda sergilendi. "Odb","This is Inonu," ve "Kill Memories" başlıklı kişisel sergilerine eşlik eden üç fotoğraf kitabı yayımladı. 2020'de ilk sayısı yayımlanan "06.2020-14-dergi" adlı yayının yürütücülüğünü yapmaya devam ediyor.

Sergen Şehitoğlu (1980)

Istanbul, Turkey

Sergen Şehitoğlu graduated from the mechanical engineering department at Yıldız Technical University and later earned his graduate degree from the photography department of Marmara University's Faculty of Fine Arts. He has had 11 solo shows in Turkey and Europe, and his works have been exhibited at various art fairs, including at Volta 11 in Basel in 2015. He has published three books to accompany his solo shows "Odb","This is Inonu" and "Kill Memories." He continues to manage the publication of "06.2020-14-magazine," the first issue of which was released in 2020.

Serkan Demir (1975)

Kahramanmaraş, Türkiye

Serkan Demir, Gazi Üniversitesi Resim Bölümü'nden mezun olduktan sonra, 2003'te Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Heykel Bölümü'nde yüksek lisansını, 2009'da ise yine aynı bölümde sanatta yeterlik programını tamamladı. Sanatçının kişisel sergileri arasında "Ceza Sahası" (artSümer, 2017), "Faaliyet Raporu" (artSümer, 2015), ile "Tezahür" (CerModern, 2014) bulunuyor. Birçok karma sergiye de katılan sanatçı, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde öğretim üyesi olarak çalışmalarına devam ediyor.

Serkan Demir (1975)

Kahramanmaraş, Turkey

After graduating from the painting department at Gazi University, Serkan Demir received his master's degree from the sculpture department at Hacettepe University's Fine Arts in 2003, and later completed his Proficiency in Art program at the same institution. Among the artist's personal exhibits are "Penalty Area" (artSümer, 2017), "Operation Report" (artSümer, 2015) and "Emergence" (CerModern, 2014). In addition to showing his work at many group exhibits, the artist is a faculty member of the Fine Arts at Bolu Abant İzzet Baysal University.

Stephan Kaluza (1964)

Bad Iburg, Almanya

Stephan Kaluza, 1994'te D usseldorf Uygulamalı Bilimler  niversitesi'nden mezun oldu; buradaki eğitimine devam ederken aynı Őehirdeki G zel Sanatlar Akademisi'nde sanat tarihi, Heinrich-Heine  niversitesi'nde felsefe alanlarında öğrenim görmeye başladı. Kaluza'nın son dönem solo sergileri arasında "Transit" (schultz contemporary, Berlin, 2018) ve "Anımsama" (SANATORIUM, 2014) yer alıyor. Arp Museum Remagen, D usseldorf Őehir Müzesi, Hamburg'daki Dahlmann Koleksiyonu, Portland Museum of Contemporary Art ve Paris'teki FranŐois Pinault Koleksiyonu Kaluza'nın çalışmalarının dahil edildiği koleksiyonlar arasında.

Stephan Kaluza (1964)

Bad Iburg, Germany

Stephan Kaluza graduated from the University of Applied Sciences in D usseldorf in 1994, during which he also began a second degree in art history and philosophy at the Academy of Fine Arts and the Heinrich-Heine University in D usseldorf. Among his recent solo shows are "Transit" (schultz contemporary, Berlin, 2018) and "Reminiscence" (SANATORIUM, 2014). Kaluza's works are featured in the collections of the Arp Museum Remagen, the D usseldorf City Museum, the Collection Dahlmann Hamburg, the Portland Museum of Contemporary Art and the Collection of FranŐois Pinault in Paris.

TUNCA (1982)

İzmir, Türkiye

TUNCA, 2009'da yedi sanatçıyla beraber SANATORIUM'u kurdu, 2010'da Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Resim Bölümü'nden mezun oldu. Sanatçının kişisel sergileri arasında "Terra Amata" (Galerist, 2017), "Desire" (ArtOn, 2014) ve "Residue" (Pi Artworks İstanbul, 2012) yer alıyor. Birçok grup sergisinde yer alan TUNCA, 2017'de Paris'teki Cité des Arts ve 2018'de Tel Aviv'deki ARTPORT TELAVIV konuk sanatçı programlarına katıldı. Eserleri İstanbul Modern, Erol Tabanca Koleksiyonu, Proje 4L, Elgiz Çağdaş Sanat Müzesi, Baksı Müzesi, Müze Evliyagil gibi koleksiyonlarda yer alıyor.

TUNCA (1982)

Izmir, Turkey

TUNCA founded SANATORIUM in 2007 with seven other artists, and graduated from the painting department of the Mimar Sinan Fine Arts University. Among the artist's solo exhibits are "Terra Amata" (Galerist, 2017), "Desire" (artOn, 2014) and "Residue" (Pi Artworks İstanbul, 2012). TUNCA, has participated in many group shows, attended to residencies at the Cité des Arts in Paris in 2017, and at ARTPORT TELAVIV in 2018. His works are part of the permanent collections of Istanbul Modern, the Erol Tabanca Collection, Proje 4L Elgiz Contemporary Art Museum, Baksı Museum and Evliyagil Museum.

Yaşam Şaşmazer (1980)

İstanbul, Türkiye

Yaşam Şaşmazer, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Heykel Bölümü'nde lisans eğitiminin ardından aynı üniversitede yüksek lisansını tamamladı. Kişisel sergileri arasında “Dark Matter” (Kunstverein Ingolstadt, 2017), “Metanoia” (Torrance Art Museum, Los Angeles, 2016; BERLINARTPROJECTS, 2015; Tophane-i Amire, 2014), “Doppelgänger” (Künstlerhaus Marktoberdorf, 2012) ve “Illuminated Darkness” (Aubin Gallery, Londra, 2011) yer alıyor. Sanatçı, “Home Is Where T(he) Art Is” (Galerie Paris-Bejing, Paris, 2018) ve “Confessions of Dangerous Minds” (Saatchi Gallery, Londra, 2011) sergilerinin de arasında bulunduğu birçok uluslararası sergiye katıldı.

Yaşam Şaşmazer (1980)

Istanbul, Turkey

Yaşam Şaşmazer earned both her bachelor's and her graduate degree from Mimar Sinan Fine Arts University's sculpture department. Among her solo shows are “Dark Matter” (Kunstverein Ingolstadt, 2017), “Metanoia” (Torrance Art Museum, Los Angeles, 2016; BERLINARTPROJECTS, 2015; Tophane-i Amire, 2014), “Doppelgänger” (Künstlerhaus Marktoberdorf, 2012) and “Illuminated Darkness” (Aubin Gallery, London, 2011). The artist has also participated in group shows including “Home Is Where T(he) Art Is” (Galerie Paris-Bejing, Paris, 2018) and “Confessions of Dangerous Minds” (Saatchi Gallery, London, 2011).

Müze Direktörü
Museum Director

Defne Casaretto

Sergi Koordinasyon
Exhibition Coordination

Zeynep Birced
Yağmur Elif Ertekin
Umut Özcan

Editör
Editor

Büşra Erkara

Kurumsal İletişim
Corporate Communication

Bengü Kırkız Ergüven

Eğitim Programları
Education Programs

Deniz Bayrakçı
Elif Aktaş
Nazlı Zaman
Ayşe Yaman

Görsel İletişim
Visual Communication

Dilan Aydan Aydın

Grafik Tasarım
Graphic Design

Studio Pul

Proje Asistanı
Project Assistant

Derya İdil Botsalı

Araştırma
Research

Beyza Özgöde

OMM Enstalasyon Fotoğrafları
OMM Installation Photography

Ünal Usta

Halkla İlişkiler
Public Relations

Flint

Editoryal Danışman
Editorial Consultant

Jessica Calderon

Çeviri
Translation

Robert Bragner

Redaksiyon
Copy Editors

Sine Ergün
Tas Anjarwalla

Teknik Ekip
Technical Team

Kenan Uzunkaya
Burak Kavlak
Mehmet Mısırcı
Abdüselam Anar
Serkan Arda

Lojistik
Logistics

Sergikur

Aydınlatma
Lighting

TEPTA

Sigorta
Insurance

Unico

Katkılarından dolayı teşekkür ederiz.
We extend our gratitude to

Banu-Hakan Çarmıklı
Öner Kocabeyoğlu
(Papko Art Collection)

artSümer, BüroSarıgedik,
Ekavart Gallery, GALERIST,
Galeri Nev İstanbul, Pi Artworks
İstanbul, SANATORIUM, x-ist,
Zilberman Gallery

Ayşegül Altunay, Ayşen Anadol, Bala Gürcan,
Elif Aktaş, Emine Ersoy, Emre Yeşilbaş,
Evrin Altuğ, Kerem Ozan Bayraktar,
Melike Bayık, Mert Üngör, Necmi Sönmez,
Tuba Şehitoğlu, Mert Akkuş, Mehmet Akif Güler,
Hakan Demirel, Burak Topçakıl

Sanatçılarla söyleşiler OMM Podcast'te.
Dinlemek için _____.

OMM has a podcast series accompanying "At the End of the Day",
only available in Turkish currently.